

โครงการจัดทำสื่อ ๒๕ พรรษา
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
ภาคเรียนที่ ๒ รายวิชาภาษาไทย

สำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

โครงการจัดทำสื่อ ๖๕ พรรษา
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน)
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
ภาคเรียนที่ ๒ รายวิชาภาษาไทย

สำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

คำนำ

ตามที่ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชดำริ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๓ ให้จัดทำสื่อการเรียนเป็นชุดการเรียนรู้สมบูรณ์แบบ (Comprehensive Learning Package) สำหรับโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน โรงเรียนพระปริยัติธรรม สังกัดสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ และโรงเรียนเอกชน สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาคุณภาพของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยเน้นการใช้บริบทชีวิตจริงของผู้เรียนและชุมชนเป็นฐานในการเรียน ทำการบูรณาการสาระตามหลักสูตรให้เชื่อมโยงกับการดำรงชีวิตทั้งปัจจุบันและอนาคต ตามแนวพระราชดำริ ที่ทรงแนะนำให้ใช้โครงการศึกษาทัศน์ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร มาเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อการเรียน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงได้จัดทำชุดการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) ให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่อิงมาตรฐานและเชื่อมโยงไปสู่สมรรถนะ เน้นการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมความรู้ ทักษะ และพฤติกรรมผู้เรียนรอบด้าน ทั้งยังส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถค้นคว้าต่อเองในลักษณะการเรียนรู้ตามความสนใจได้ และเพื่อให้สะดวกต่อการนำไปใช้ จึงจัดแยกเป็นระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ และแยกเป็นภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ทั้ง ๕ กลุ่มสาระการเรียนรู้ ประกอบด้วย

- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒
- ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ - ๓ ภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒

การนำชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไปใช้ ครูผู้สอนต้องศึกษาเอกสาร คู่มือการใช้ชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และศึกษาคำชี้แจงในเอกสารชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) เพื่อให้ทราบถึงแนวคิด การจัดการกระบวนการเรียนรู้ การเตรียมตัวของครู สื่อการจัดการเรียนรู้ ลักษณะชุดการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ แนวทางการวัดและประเมินผลของแต่ละหน่วยการเรียนรู้

หวังว่าชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับครูผู้สอน) และชุดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ (สำหรับนักเรียน) นี้ จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครูผู้สอน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นต่อไป

ขอขอบคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้บริหารสถานศึกษา ศึกษาานิเทศก์ ครู อาจารย์ นักวิชาการ และทุกท่านที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดทำเอกสารมา ณ โอกาสนี้

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สารบัญ

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ประสิทธิภาพประสานสามัคคี	๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เรียนรู้เขียนรายงาน	๒
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง เกลอนกานท์สุนทรีย์ (๑)	๕
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง เกลอนกานท์สุนทรีย์ (๒)	๑๒
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เกลอนกานท์สุนทรีย์ (๓)	๑๕
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง เกลอนกานท์สุนทรีย์ (๔)	๒๐
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณคดีมีคุณค่า	๒๔
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๑)	๒๙
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๒)	๓๔
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๓)	๓๗
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๔)	๔๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๕)	๔๔
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๖)	๔๘
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง วิเคราะห์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (๑)	๕๑
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง วิเคราะห์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (๒)	๕๓
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๑)	๕๕
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๒)	๖๗
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๓)	๗๐
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๔)	๗๓
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง เพื่อนพ้องนำเสนอผลงาน (๑)	๗๔
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง เพื่อนพ้องนำเสนอผลงาน (๒)	๗๖
แผนการจัดเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง เพื่อนพ้องนำเสนอผลงาน (๓)	๗๙

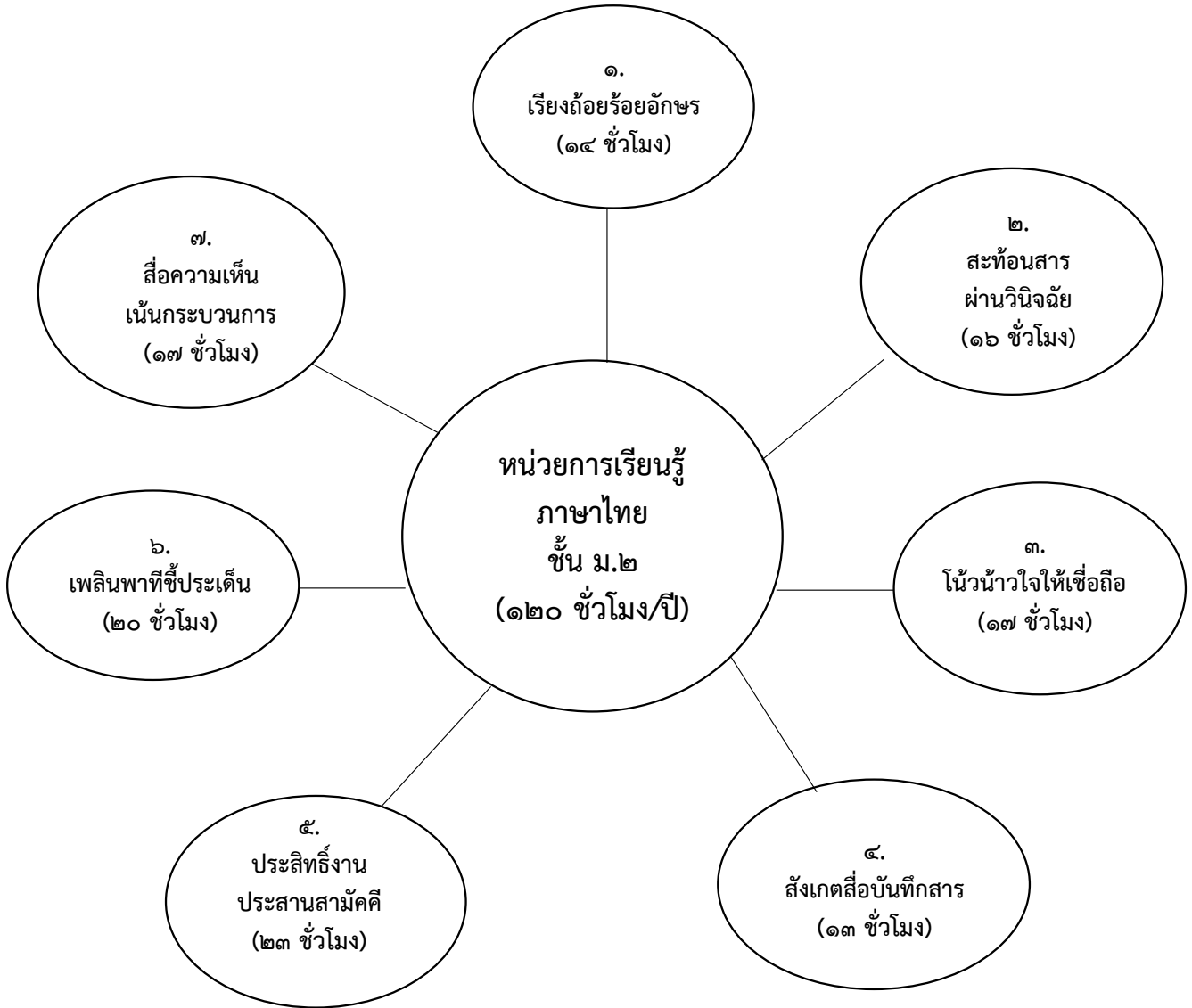
สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เพลินพาที่สี่ประเด็น (๑)	๘๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วาทะ วาที (๑)	๘๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วาทะ วาที (๒)	๘๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง วรรณคดีบทพากย์ (๑)	๙๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณคดีบทพากย์ (๒)	๙๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณคดีบทพากย์ (๓)	๑๐๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณคดีบทพากย์ (๔)	๑๐๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง วากยะแห่งราชา (๑)	๑๑๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง วากยะแห่งราชา (๒)	๑๑๓
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง วากยะแห่งราชา (๓)	๑๑๕
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง วากยะแห่งราชา (๔)	๑๑๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คุณค่าและข้อคิด	๑๒๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง พิชิตใจความ (๑)	๑๒๒
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง พิชิตใจความ (๒)	๑๒๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง งามคำเลือกสรร (๑)	๑๓๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง งามคำเลือกสรร (๒)	๑๓๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง งามคำเลือกสรร (๓)	๑๓๖

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ	๑๔๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ชวนคิดแสดงความคิดเห็น (๑)	๑๔๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ชวนคิดแสดงความคิดเห็น (๒)	๑๔๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๑)	๑๕๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๒)	๑๕๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๓)	๑๖๐
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๔)	๑๖๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๕)	๑๗๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๖)	๑๗๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๗)	๑๘๑
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๘)	๑๘๔
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ร้อยภาษาเป็นบทกลอน (๑)	๑๘๗
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ร้อยภาษาเป็นบทกลอน (๒)	๑๙๖
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง สะท้อนผลงานกลอนดอกสร้อย (๑)	๑๙๙
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สะท้อนผลงานกลอนดอกสร้อย (๒)	๒๐๒
 คณะกรรมการ	 ๒๐๔

โครงสร้างของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

แนวทางการจัดการเรียนรู้

ภาคเรียนที่ ๑			ภาคเรียนที่ ๒		
ที่	หน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)	ที่	หน่วยการเรียนรู้	เวลา (ชั่วโมง)
๑.	เรียงถ้อยร้อยอักษร	๑๔	๕.	ประสิทธิงานประสานสามัคคี	๒๓
๒.	สะท้อนสารผ่านวินิจฉัย	๑๖	๖.	เพลินพาที่ชี้ประเด็น	๒๐
๓.	โน้มน้าวใจให้เชื่อถือ	๑๗	๗.	สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ	๑๗
๔.	สังเกตสื่อบันทึกสาร	๑๓	รวม		๖๐
รวม		๖๐			
รวมตลอดปี ๑๒๐ ชั่วโมง					

คำอธิบายรายวิชาพื้นฐาน
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๒

ศึกษาหลักการอ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ การอ่านจับใจความ การวิเคราะห์วิถีไทยและคุณค่าจากวรรณคดีและวรรณกรรมไทย ได้แก่ บทเสภาสามัคคีเสวก บทละครเรื่อง รามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก และกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า การอ่านบทอ่านในหนังสือเรียนของ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น หนังสือตามความสนใจ และสื่อสารสนเทศต่าง ๆ การเขียนบรรยายและพรรณนา เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า หลักการพูดสรุปใจความสำคัญ การพูดวิเคราะห์ การพูดวิจารณ์ การพูด รายงานการศึกษา ค้นคว้าจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ คำประเภทต่าง ๆ ได้ออก คำกริยา คำวิเศษณ์ นามวลี กริยาวลี การใช้คำราชาศัพท์ โดยใช้กระบวนการเรียนรู้ภาษา และบูรณาการทักษะสัมพันธ์ การฝึกปฏิบัติการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ และการศึกษาค้นคว้า การวิเคราะห์ และการนำเสนอข้อมูล กระบวนการ วิเคราะห์วิจารณ์บทอ่านต่าง ๆ เพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในหลักการ ความหมาย และกระบวนการด้านการ สื่อสาร โครงสร้างภาษาและไวยากรณ์ ตลอดจนวรรณคดีและวรรณกรรมไทย สามารถนำข้อคิดและทักษะ ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติไปพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเอง มีมารยาทในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ตระหนักถึงประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญของภาษาไทยในฐานะสมบัติของชาติและตระหนักถึงประโยชน์ คุณค่า และความสำคัญของวรรณคดีและวรรณกรรมไทยในฐานะมรดกทางวัฒนธรรมและแหล่งเรียนรู้สำหรับ พัฒนาความรู้ ทักษะการอ่าน และทักษะชีวิต

ตัวชี้วัด

ท ๑.๑ ม.๒/๑	ท ๑.๑ ม.๒/๒	ท ๑.๑ ม.๒/๓	ท ๑.๑ ม.๒/๔	ท ๑.๑ ม.๒/๕
ท ๑.๑ ม.๒/๖	ท ๑.๑ ม.๒/๖	ท ๑.๑ ม.๒/๗	ท ๑.๑ ม.๒/๘	
ท ๒.๑ ม.๒/๔	ท ๒.๑ ม.๒/๕	ท ๒.๑ ม.๒/๗	ท ๒.๑ ม.๒/๘	
ท ๒.๑ ม.๒/๒	ท ๒.๑ ม.๒/๕	ท ๒.๑ ม.๒/๗	ท ๒.๑ ม.๒/๘	
ท ๔.๑ ม.๒/๓	ท ๔.๑ ม.๒/๔			
ท ๕.๑ ม.๒/๑	ท ๕.๑ ม.๒/๒	ท ๕.๑ ม.๒/๓	ท ๕.๑ ม.๒/๔	ท ๕.๑ ม.๒/๕

รวมทั้งหมด ๒๔ ตัวชี้วัด

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๕	ประสิทธิงาน ประสานสามัคคี	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๒ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๗ ท ๒.๑ ม.๒/๘ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๗ ท ๒.๑ ม.๒/๘ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ท ๕.๑ ม.๒/๒ ท ๕.๑ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๔ ท ๕.๑ ม.๒/๕	☐ การจัดกิจกรรมตนเอง ☒ การสื่อสาร ☐ การรวมพลังทำงาน เป็นทีม ☒ การคิดขั้นสูง ☐ การเป็นพลเมือง ที่เข้มแข็ง	- บทเสภาสามัคคีเสวก - การเขียนรายงานจาก การศึกษาค้นคว้า - การเขียนรายงานการ ประชุม	บทเสภาสามัคคีเสวก เป็น บทพระราชนิพนธ์ ในรัชกาลที่ ๖ โดยพระองค์ได้ พระราชนิพนธ์ขึ้นสำหรับขับ ระหว่างตอนในการระบำสามัคคี เสวกมีลักษณะเป็นเสภาขนาด สั้น แบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ กิจการแห่งพระนพทรี กิริรมิต วิศวกรรมสามัคคีเสวก การเขียนรายงาน เป็นการ นำเสนอผลที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้ว นำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบ แบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิง ประกอบ โดยมีการวางแผนทำ รายงานสำรวจและรวบรวม ข้อมูล การศึกษารูปแบบและ ส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์และเรียบเรียง ข้อมูล และอ้างอิงข้อมูล รายงานการประชุม หมายถึง บันทึกความเห็นของผู้ประชุม	๒๓	๒๕

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๖	เพลินพาที่ขี่ประเด็น	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๔ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๗ ท ๒.๑ ม.๒/๘ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๗ ท ๒.๑ ม.๒/๘ ท ๔.๑ ม.๒/๔ ท ๕.๑ ม.๒/๑	☐ การจัดการตนเอง ☒ การสื่อสาร ☐ การรวมพลังทำงานเป็นทีม ☒ การคิดขั้นสูง ☐ การเป็นพลเมืองที่เข้มแข็ง	- รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนาทก - การพูดในโอกาสต่าง ๆ - ราชาศัพท์ - การย่อความ - คำกริยา - คำวิเศษณ์ - วลี	ผู้เข้าร่วมประชุม และมติของที่ประชุมที่ทำได้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการประชุม ฝ่ายเลขานุการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำรายงานการประชุม	๒๐	๒๕
				- รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนาทก มีลักษณะคำประพันธ์เป็นกลอนบทละคร มีคุณค่าด้านวรรณศิลป์จากการใช้โวหารภาพพจน์ที่ทำให้เกิดจินตภาพและมีเนื้อหาที่ห่อหุ้มข้อคิดที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของคนในสังคมปัจจุบันได้ การพูด หมายถึง การสื่อความหมายของมนุษย์ โดยการใช้เสียง และกิริยาท่าทาง เป็นเครื่องถ่ายทอดความรู้ ความคิด และความรู้อีกจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง ราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ บรมวงศานุ			

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๕.๑ ม.๒/๒ ท ๕.๑ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๔ ท ๕.๑ ม.๒/๕			วังศ์ และพระสงฆ์ การที่นักเรียนได้เรียนรู้เรื่องนามราชาศัพท์จะช่วยให้เข้าใจและใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง ย่อความ หมายถึง งานเขียนที่เก็บใจความหรือสาระสำคัญของเรื่องทีอ่านหรือฟัง แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ให้กระชับรัดกุม ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดยยังคงสาระสำคัญของเรื่องเดิม ทำให้ผู้อ่านย่อความเข้าใจเรื่องราวได้ถูกต้องครบถ้วนและรวดเร็ว คำกริยาทำหน้าที่เป็นหน่วยประโยคว่ากริยาสัตว์ซึ่งทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยค การที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องคำกริยาจะช่วยให้เข้าใจโครงสร้างของประโยคที่ใช้ในการสื่อสารได้ คำวิเศษณ์คือคำที่ทำหน้าที่ขยายกริยา และใช้เป็นส่วนหลักของวิเศษณ์วลี การที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องคำวิเศษณ์จะช่วยให้		

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
๗	สื่อความเห็น เน้นกระบวนการ	ท ๑.๑ ม.๒/๑ ท ๑.๑ ม.๒/๒ ท ๑.๑ ม.๒/๓ ท ๑.๑ ม.๒/๔ ท ๑.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๒ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๗ ท ๒.๑ ม.๒/๘ ท ๒.๑ ม.๒/๒ ท ๒.๑ ม.๒/๕ ท ๒.๑ ม.๒/๗ ท ๒.๑ ม.๒/๘	☐ การจัดการตนเอง ☒ การสื่อสาร ☐ การรวมพลังทำงาน เป็นทีม ☒ การคิดขั้นสูง ☐ การเป็นพลเมือง ที่เข้มแข็ง	- กลอนดอกสร้อยรำพึงใน ป่าช้า - การแสดงความคิดเห็น - ประเภทของกลอน	กลอนดอกสร้อยรำพึง ในป่าช้า เป็นบทประพันธ์ที่มี ที่มาจากกวีนิพนธ์เรื่อง Elegy Written In a Country Churchyard ของทอมัส เกรย์ มุ่งเน้นให้เห็นความจริงเกี่ยวกับ ชีวิตของมนุษย์ ใช้กลวิธีการแต่ง แบบตัดแปลงให้เข้าธรรมชาติไม่ ไทย โดยเสนอแนวคิดที่กล่าวไม่ มีผู้ใดหลีกเลี่ยงความตายไปได้ ข้อคิดเห็นหรือความ คิดเห็นเป็นผลมาจาก กระบวนการทำงานของสมอง มนุษย์ ว่ารู้สึกหรือคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่รู้อย่างไร	๑๗	๒๐

โครงสร้างรายวิชา

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ภาคเรียนที่ ๑

หน่วยที่	ชื่อหน่วยการเรียนรู้	มาตรฐานการเรียนรู้/ ตัวชี้วัด	สมรรถนะ	สาระการเรียนรู้	สาระสำคัญ/ ความคิดรวบยอด	เวลา (ชั่วโมง)	น้ำหนัก คะแนน
		ท ๔.๑ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๑ ท ๕.๑ ม.๒/๒ ท ๕.๑ ม.๒/๓ ท ๕.๑ ม.๒/๔ ท ๕.๑ ม.๒/๕			กลอนเป็นคำประพันธ์ ร้อยกรองที่มีข้อบังคับเรื่องคณะ สัมผัส และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่ง เป็นที่นิยม ในการใช้แต่งใน โอกาสต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียน ได้แสดงความสามารถทางภาษา ได้ยิ่งขึ้น	๖๐	๓๐*
รวมตลอดภาคเรียน							
*หมายเหตุ น้ำหนักคะแนน ๓๐ คะแนน คือ คะแนนสอบกลางภาค ๑๕ คะแนน และสอบปลายภาค ๑๕ คะแนน							

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕
“ประเพณีงานसानสามัคคี”

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพ สถานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เรียนรู้เขียนรายงาน รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ/ความคิดรวบยอด การเขียนรายงาน เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบโดยมีการวางแผนทำรายงานสำรวจและรวบรวมข้อมูล การศึกษารูปแบบและส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์และเรียบเรียงข้อมูล และอ้างอิงข้อมูล</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันสนทนาว่า การเขียนในชีวิตประจำวัน ที่นักเรียนเคยเขียน มีการเขียนอะไรบ้าง แนวคำตอบ การเขียนจดหมาย ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “รูปแบบและองค์ประกอบการเขียนรายงาน” จากนั้นเขียนแผนภาพความคิดสรุปความรู้ที่ได้รับ แล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มศึกษาวิธีการเขียนรายงานเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “รูปแบบและองค์ประกอบการเขียนรายงาน” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายรูปแบบการเขียนรายงานได้ ด้านทักษะและกระบวนการ จำแนกองค์ประกอบของรายงานได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันระบุดังองค์ประกอบของรายงาน</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง เรียนรู้เขียนรายงาน รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้ “รูปแบบและองค์ประกอบการเขียนรายงาน”

วิธีการเขียนรายงาน ฉบับสมบูรณ์ การเขียนรายงานเป็นส่วนประกอบหนึ่งในการเรียนของนักเรียน ที่จะต้องมีการจัดวางรูปแบบและโครงสร้างของบทความให้ถูกต้อง ซึ่งการเขียนรายงานที่ถูกต้องควรมีรูปแบบ ดังนี้

- ปกนอก
- หน้ารองปก
- หน้าปกใน
- คำนำ
- สารบัญ
- เนื้อเรื่อง โดยประกอบด้วย บทนำ ส่วนเนื้อหา บทสรุป บรรณานุกรมหรือเอกสารอ้างอิง
- ภาคผนวก
- รองปกหลัง
- ปกใน รายละเอียดเหมือนหน้าปกแต่ใช้กระดาษสีขาว

คำนำ

เล่าถึงวัตถุประสงค์ ทำขึ้นเพื่ออะไร รายงานเล่มนี้มีความสำคัญอย่างไรบ้าง และขอบเขตของเนื้อหา หวังว่าจะเป็นประโยชน์ให้กับผู้อ่านอย่างไร และไม่ควรเขียนยาวหรือสั้นเกินไป

อ้างอิง

บอกถึงที่มาของเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการค้นคว้าทุกชนิด ทั้งหนังสือ อินเทอร์เน็ต เอกสาร ข่าว ฯลฯ ซึ่งการเขียนบรรณานุกรมต้องเขียนให้มีแบบแผนชัดเจน ตามรูปแบบการอ้างอิงบรรณานุกรมแบบต่าง ๆ เช่น

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพสถานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง กลอนกาพย์สุทรี (๑) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความดีความชอบ บทเสภาสามัคคีเสวก เป็นบทพระราชนิพนธ์ ในรัชกาลที่ ๖ โดยพระองค์ได้พระราชนิพนธ์ขึ้น สำหรับขับระหว่างตอนในการระบำสามัคคีเสวกมี ลักษณะเป็นเสภาขนาดสั้น แบ่งออกเป็น ๔ ตอน คือ กิจการแห่งพระนพทรี กริรินิมิต วิศวรรรมา และสามัคคีเสวก</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับประโยชน์ของสามัคคี ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “บทวิเคราะห์บทเสภาสามัคคีเสวก” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนแผนภาพความคิดสรุปความรู้ที่ได้รับ พร้อมทั้งข้อคิดที่ได้จากการศึกษาเรื่องบทเสภาสามัคคีเสวก แล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ๓. นักเรียนช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้ที่ได้รับจาก การนำเสนอของเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “บทวิเคราะห์บทเสภาสามัคคีเสวก” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกที่มาของวรรณคดีเรื่อง ๒. บอกจุดประสงค์ในการแต่ง ตอน วิศวรรรมาและ สามัคคีเสวก ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงความคิดเห็นจากบทวิเคราะห์วรรณคดี เรื่องบทเสภาสามัคคีเสวกได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปที่มาของบทเสภาสามัคคีเสวก</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง กลอนกาพย์สุคนธ์ีย์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้ “บทวิเคราะห์บทเสภาสามัคคีเสวก”

บทวิเคราะห์

อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์ เหมือนนารินไร้โฉมบรรโลมสง่า
ค่างลอนนี่เป็นที่รู้จักกันแพร่หลาย แต่มักไม่มีใครมีใครทราบว่ามีมาจากวรรณคดีเรื่องใดและใคร
เป็นผู้แต่ง บทประพันธ์นี้มาจากบทเสภาสามัคคีเสวก ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรง
พระราชทานขึ้นเมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๗

บทเสภาสามัคคีเสวก

บทเสภาสามัคคีเสวกเป็นบทสำหรับขับอธิบายนำเรื่องในการฟ้อนรำตอนต่าง ๆ พระบาทสมเด็จพระ
มงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงอธิบายสาเหตุที่ทรงพระราชทานบทเสภาชุดนี้ไว้ว่า

เมื่อข้าพเจ้าออกไปพักผ่อนอิริยาบถอยู่ที่พระราชวังสนามจันทร์, ได้มีข้าราชการใน
ราชสำนัก ผลัดเปลี่ยนกันจัดอาหารเลี้ยงกัน ๆ วันเสาร์, และเมื่อเลี้ยงแล้วมักจะมီးอะไรดูกันเล่นอย่าง ๑
...ครั้งเมื่อจวนจะถึงคราวที่เจ้าพระยาธรรมาธิกรณาธิบดีจัดเลี้ยง, เจ้าพระยาธรรมาได้ขอให้ข้าพเจ้าคิด
หาการเล่นสักอย่าง ๑, ข้าพเจ้าจึงได้คิดผูกกระทู้ว่า “สามัคคีเสวก” ขึ้น กระทู้ที่กล่าวนี้ได้เล่นตามแบบใหม่
เป็นครั้งแรก, กล่าวคือไม่มีบทร้องเลย, มีแต่หน้าพาทย์^๑ ประกอบกับทำระบำเท่านั้นคราวนี้รำพึงขึ้นว่า ในเวลา
พักระหว่างตอนแห่งระบำนั้น, ครั้งจะให้พิณพาทย์บรรเลง พิศพาทย์นั้นก็ดูดีเห็นดีน้อยตลอดเวลา
ที่เล่นระบำ ควรให้พิณพาทย์ได้พักหายเหนื่อยบ้าง, ข้าพเจ้าจึงตกลงแต่งบทเสภาขึ้น สำหรับขับระหว่างตอน

บทเสภาโดยทั่วไปมักจะแต่งเป็นเรื่องราว เชื่อกันว่าการขับเสภาพัฒนามาจากการเล่านิทาน
เมื่อฟังนิทานที่เล่าเป็นร้อยแก้วกันจนเบื่อ จึงมีผู้คิดแต่งนิทานให้เป็นบทกลอนคล้องจองกัน ใช้ขับเป็น
ลำนำโดยมีกรับช่วยให้จังหวะ บทเสภาชุดสามัคคีเสวกมีลักษณะต่างจากเสภาเรื่องอื่น ๆ คือเป็นบท
เสภาขนาดสั้น แบ่งออกเป็น ๔ ตอน แต่ละตอนมุ่งเสนอแนวคิดมากกว่าจะเป็นการเล่าเรื่อง โดยมี
ความคิดสำคัญที่ผูกร้อยแต่ละตอนเข้าด้วยกันคือ ความสมานสามัคคีและความจงรักภักดีของข้าราชการ
ต่อองค์พระมหากษัตริย์และต่อชาติตามชื่อของตอนที่ ๔ ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
ทรงนำมาเป็นชื่อเรื่องด้วย

^๑หน้าพาทย์ คือ เพลงประเภทที่ใช้บรรเลงในการแสดงกิริยาอาการเคลื่อนไหวของตัวโขนละคร หรือใช้อัญเชิญเทพเจ้า ฤาษี
หรือบูรพาจารย์ให้มาร่วมชุมนุมในพิธีมงคลต่าง ๆ เช่น เพลงเชิดใช้ในการเดินทางไกล เพลงเสมอใช้ในการเดินระยะใกล้
เพลงสาธุการใช้ในการเริ่มพิธีต่าง ๆ เพลงตระใช้ในการบูชาและอัญเชิญเทวดามาสู่พิธี เป็นต้น

ใบความรู้ “บทวิเคราะห์บทเสภาสามัคคีเสวก” (ต่อ)

บทเสภาตอนที่ ๑ **กิจการแห่งพระนนทิ** มีเนื้อความกล่าวสรรเสริญพระนนทิผู้เป็นเทพเสวก เวลาพระอิศวรจะเสด็จไปไหน พระนนทิก็แปลงเป็นโคอุสุภราชให้ประทับ เมื่อเสร็จเทวกิจแล้วก็กลับเป็นเทพตามเดิม ทำหน้าที่รับใช้พระอิศวรอย่างขยันขันแข็ง ถือเป็นการแสดงตัวอย่างของเสวกที่ดี เมื่อขับเสภาจบ เป็นการแสดงระบำซึ่งมีเรื่องราวว่า ขณะที่พระอิศวรและพระอุมาจะเสด็จออกให้เทวดาเฝ้า ยักษ์กาลเนมิได้เข้ามาทักท้วงนางฟ้าพระนนทิผู้เป็นกรรมวังจึงบัญชาให้เหล่าเทพเสวกช่วยกันจับยักษ์ และชำระความ โดยลงอาญาตีกาลเนมิแล้วขับไป จากนั้นพระอินทร์และจตุโลกบาลจึงออกมาเฝ้าพระอิศวร

บทเสภาตอนที่ ๒ **กรีนิรมิต** กล่าวสรรเสริญพระคเณศผู้เป็นเทพเจ้าแห่งศิลปวิทยาและเป็นผู้สร้างช่างตระกูลต่าง ๆ ในแผ่นดินเพื่อประดับพระยศของพระมหากษัตริย์ การแสดงระบำเริ่มต้นด้วยช่าง ๘ ตระกูลซึ่งเป็นช่างประจำทิศทั้ง ๘ ออกมาถวายบังคมพระคเณศและจับระบำ ยักษ์กาลเนมิออกมาไล่จับช่าง ทำให้พระคเณศโกรธ จึงลงไปต่อสู้กับยักษ์และขับยักษ์ไปได้ จากนั้นพระคเณศมอบช่างประจำแต่ละทิศให้ทำวโลกบาลทั้ง ๘ และร่ายมนตร์สร้างพญาช่างเผือก เมื่อสร้างเสร็จก็บัญชาให้หมอเฒ่าจับช่างเผือกและตั้งกระบวนแห่พญาช่างเผือก

บทเสภาตอนที่ ๓ **วิศวกกรรมมา** (อ่านว่า วิด-สะ-วะ-กัน-มา) กล่าวสรรเสริญพระวิศวกกรรมผู้เป็นเทพเจ้าแห่งการก่อสร้างและการช่างนานาชนิดและกล่าวถึงความสำคัญของศิลปะที่มีต่อชาติ การแสดงระบำเริ่มต้นด้วยพระวิศวกกรรมออกมารำ ต่อจากนั้นนางวิจิตรเลขา มารำทำท้าวตภาพถวาย และพระรูปการมารำทำท้าวปั้นรูปถวาย พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงสมมุติให้นางวิจิตรเลขาเป็นเทพเจ้าแห่งการวาดภาพ และพระรูปการเป็นเทพเจ้าแห่งการปั้น จากนั้นมีการแสดงอาวุธต่าง ๆ ซึ่งประดิษฐ์ขึ้นอย่างประณีตงดงามและปิดท้ายด้วยระบำนพรัตน์ คืออัญมณีทั้ง ๙ มาจับระบำรำโคม

บทเสภาตอนที่ ๔ **สามัคคีเสวก** กล่าวถึงการสมานสามัคคีในหมู่ราชเสวกผู้สวามีภักดี ใต้เบื้องพระยุคลบาทให้มั่นคงในความจงรักภักดี ซื่อตรง และขยันต่อการทำงาน ให้รักษาเกียรติของข้าราชการอย่าให้เสื่อมเสีย การแสดงระบำเริ่มด้วยราชเสวก ๒๘ หมู่แต่งกายเต็มยศเดินแถวออกมาหมู่ละ ๑ คู่ เมื่อเดินสวนสนามจนครบแล้ว ทุกคนออกมาร้องเพลงแสดงความจงรักภักดีพร้อมกัน

ใบความรู้ “บทวิเคราะห์บทเสภาสามัคคีเสวก” (ต่อ)

วิศกรรมา

บทเสภาตอนที่ ๓ ซึ่งคัดมาให้นักเรียนได้ศึกษานี้ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเริ่มต้นด้วยการอธิบายถึงพระวิศกรรมาว่า

ตามตำรับไสยศาสตร์ประกาศไว้	ว่าในหมู่เทพไททุกทิศา
ผู้ชำนาญหัตถกรรมศิลปา	สุดจะหาเทียมพระวิศกรรม
เธอฉลาดชำนาญในการช่าง	ถ้วนทุกอย่างเอื้อเพื่อเพื่ออุปถัมภ์
บำรุงแดนดินด้วยศิลปกรรม	ให้แลล้าล้นอร่ามและงามอน

จากนั้นจึงกล่าวโดยละเอียดว่าพระวิศกรรมามีความเชี่ยวชาญในการช่างสาขาต่าง ๆ

สอนช่างเขียนให้เพียรเขียนวาดสี	แบบกระหนกนารีศรีสมร
อีกกระปี่คะสง่างอน	แบบสุนทรจิตรการสมานรงค์
เริ่มผูกกลายลวดเลิศประเสริฐก่อน	อรชรก้านกิ่งยิ่งประสงค
สลัปสี่เพียบเพ็ญเบญจรงค์	จัดประจงเป็นภาพพิไลตา
อนึ่งปั้นเป็นรูปเทวฤทธิ์	ดูประหนึ่งนิรมิตวิเลขา
ทั้งรูปคนรูปสัตว์นานา	ประหนึ่งว่ามีชีวิตพิศเพลนใจ
อีกสถาปนาระชาญฉลาด	ปลูกปราสาทเคหาฐานทั้งน้อยใหญ่
ก่อกำแพงกำแหงรอบกรุงไกร	ทำประยูรชิ่งชัยแห่งไพรี
สร้างศาสตราอาวุธรุธกำแหง	เพื่อใช้แย่งยุทธการสมรศรี
ทวยทหารได้ถือเครื่องมือดี	ก็สามารถร้าววีรลีลา
อนึ่งเครื่องประดับสลัปแก้ว	วะวับแววแก้วทองสองสมาน
ช่างประดิษฐ์คิดประจงคงตระการ	เครื่องสำราญนัยนาน่าพึงใจ

เป็นที่น่าสังเกตว่า เนื้อความในส่วนต้นนี้ แม้จะมุ่งกล่าวถึงพระวิศกรรมเป็นหลัก แต่พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงแฝงความคิดสำคัญเกี่ยวกับศิลปะไว้ ๒ ประเด็นคือ ศิลปะมีคุณค่าในฐานะที่เป็น “เครื่องสำราญนัยนาน่าพึงใจ” และศิลปินสร้างงานศิลปะขึ้นเพื่อ “บำรุงแดนดินด้วยศิลปกรรม ให้แลล้าล้นอร่ามและงามอน”

ใบความรู้ “บทวิเคราะห์บทเสภาสามัคคีเสวก” (ต่อ)

บทกลอนตอนที่คัดมาให้ให้นักเรียนอ่านมุ่งแสดงความสำคัญของศิลปะทั้งต่อปัจเจกบุคคลและต่อชาติบ้านเมือง กวีได้แสดงอำนาจของศิลปะที่ชักนำให้มนุษย์ ได้รับความสุขผ่านบทกลอนที่ว่า

ศิลปกรรมนำใจให้สร้างโคก	ช่วยบรรเทาทุกข์ในโลกให้เหือดหาย
จำเริญตาพาใจให้สบาย	อีกร่างกายก็จะพลอยสุขสราญ
แม้ผู้ใดไม่นิยมชมสิ่งงาม	เมื่อถึงยามเศร้าอรุณาสงสาร
เพราะขาดเครื่องระงับดับรำคาญ	โอสถใดจะสมานซึ่งดวงใจ

ด้วยเหตุที่ศิลปะเป็นเครื่อง “จำเริญตา” ซึ่งจะ “พาใจให้สบาย” นานาประเทศจึงยกย่องศิลปะว่าเป็นสิ่ง “ศรีวิไลลาสดีเป็นศรีเมือง” ชาติใดไม่มีช่างผู้เชี่ยวชาญในการสร้างงานศิลปะประเภทต่าง ๆ ย่อมเป็นที่อับอายแก่เพื่อนบ้านและชาวโลก ทั้งยังแสดงให้เห็นว่าชาตินั้นไม่มีความสงบสันติ ในแง่นี้ศิลปะจึงมีความสำคัญในฐานะเป็นเครื่องแสดงความเจริญและแสดงเกียรติภูมิของประเทศ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงกระตุ้นให้ผู้อ่านผู้ฟังบทเสภาให้เกิดความภูมิใจในชาติไทยซึ่งมีศิลปะอันงดงามแขนงต่าง ๆ เป็นมรดกตกทอดมา และทรงจบบทเสภาตอนนี้ด้วยการเชิญชวนให้ชาวไทยสนับสนุนศิลปินและวิชาช่างไทย ให้บำรุงรักษาไว้ให้ถาวรสืบไป โดยทรงเน้นว่า “เราช่วยช่างเหมือนอย่างช่วยบ้านเมือง ให้ประเทศไทยอันไพศาล”

จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๓๒ - ๓๖

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิ์งานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง กลอนบทสวดมนต์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด บทสวดสามัคคีเสวก เป็นบทสำหรับขับอธิบาย นำเรื่องในการพอรำธำตันต่าง ๆ ของระบาศำสามัคคี เสวก พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรง พระราชทานพจนานุกรมเป็นกลอนเสวก ซึ่งเป็นลักษณะคำ ประพันธ์ที่มีความโดดเด่นในการใช้ถ้อยคำและสัมผัส กลอนเสวกมีการบังคับบ่งคณในกาแต่งและบ่งคณ สัมผัสระหว่างบทเพื่อแสดงฝีมือในการสรุคคำมาใช้ ของผู้ประพันธ์</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอ่าน กลอนบทสวดสามัคคีเสวก ตอน วิศกรรมกา ที่ติดบนกระดานดำ</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <p>อันชาติใดไร้ศานติสุขสงบ ต้องมัวรบราญรอนหาอันไม่ ณ ชาตินี้บรรชนไม่สนใจ ในศิลปะวิเลาะวาดงาม แต่ชาติใดรุ่งเรืองเมืองสงบ ว่างการรบหรือพลอันสิ้นหลาม ย่อมจำนงคิดปาส่างาม เพื่อร่ำมเรื่องระยั้ประดับประดา</p> </div>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. กลอนบทสวดสามัคคีเสวก ตอน วิศกรรมกา ๒. ใบความรู้ “กลอนสุภาพ” ๓. ใบงาน “กลอนสุภาพ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “กลอนสุภาพ”</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. อธิบายลักษณะฉันทลักษณ์ของกลอนสุภาพ ๒. บอกตำแหน่งสัมผัสของกลอนสุภาพ</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์สัมผัสของกลอนสุภาพ</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>จากนั้นนักเรียนร่วมกันตอบว่าคำประพันธ์ที่นักเรียนอ่านเป็น บทร้อยกรองประเภทใด</p> <p>คำตอบ กลอนสุภาพ</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง กลอนกาพย์สุคนธ์รี (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>	<p>ขั้นสอน นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษา ใบความรู้ “กลอนสุภาพ” จากนั้นออกมานำเสนอผลการศึกษ หน้าชั้นเรียน โดยเพื่อนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูก ต้อง</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปคุณลักษณะของกลอนสุภาพ</p>

ใบความรู้ “กลอนสุภาพ”

กลอนสุภาพ หรือ กลอนแปดเป็นคำประพันธ์อีกชนิดหนึ่งที่มีความนิยมกันทั่วไป เพราะเป็นร้อยกรองชนิดที่มีความเรียบเรียงง่ายต่อการสื่อความหมาย และสามารถสื่อได้อย่างไพเราะ ซึ่งกลอนแปดมีการกำหนดพยางค์และสัมผัส มีหลายชนิดแต่ที่นิยมคือ กลอนสุภาพ

ลักษณะคำประพันธ์

๑. บท บทหนึ่งมี ๔ วรรค

วรรคที่หนึ่งเรียกวรรคสดับ วรรคที่สองเรียกวรรครับ วรรคที่สามเรียกวรรครอง วรรคที่สี่เรียกวรรคส่ง แต่ละวรรคมีแปดคำจึงเรียกว่ากลอนแปด

๒. เสียงคำ กลอนทุกประเภทจะกำหนดเสียงคำท้ายวรรคเป็นสำคัญ กำหนดได้ ดังนี้

คำท้ายวรรคสดับ	กำหนดให้ใช้ได้ทุกเสียง
คำท้ายวรรครับ	กำหนดห้ามใช้เสียงสามัญกับตรี
คำท้ายวรรครอง	กำหนดให้ใช้เฉพาะเสียงสามัญกับตรี
คำท้ายวรรคส่ง	กำหนดให้ใช้เฉพาะเสียงสามัญกับตรี

๓. สัมผัส

ก. สัมผัสนอก หรือสัมผัสระหว่างวรรค อันเป็นสัมผัสบังคับ มีดังนี้

คำสุดท้ายของวรรคที่หนึ่ง (วรรคสดับ) สัมผัสกับคำที่สามหรือที่ห้า ของวรรคที่สอง (วรรครับ)

คำสุดท้ายของวรรคที่สอง (วรรครับ) สัมผัสกับคำสุดท้ายของวรรคที่สาม (วรรครอง) และคำที่สามหรือที่ห้าของวรรคที่สี่ (วรรคส่ง)

สัมผัสระหว่างบทของกลอนแปด คือ คำสุดท้ายของวรรคที่สี่ (วรรคส่ง) เป็นคำส่งสัมผัสบังคับให้บทต่อไปต้องรับสัมผัส ที่คำสุดท้ายของวรรคที่สอง (วรรครับ)

ข. สัมผัสใน แต่ละวรรคของกลอนแปด แบ่งช่วงจังหวะออกเป็นสามช่วง ดังนี้

หนึ่งสองสาม - หนึ่งสอง - หนึ่งสองสาม

ฉะนั้นสัมผัสในจึงกำหนดได้ตามช่วงจังหวะในแต่ละวรรคนั้นเอง ดังตัวอย่าง

อันกลอนแปด- แปด คำ- ประจำวรรค

วางเป็นหลัก- อัก ษร- สุนทรศรี

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง กลอนบทสุพรรณิพย์ (๓) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด บทเสภาสามัคคีเสวก เป็นบทสำหรับขับอธิบาย นำเรื่องในการพ้อรำอาวตอนต่าง ๆ ของระบำนสามัคคี เสวก พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชนิพนธ์เป็นกลอนเสภา ซึ่งเป็นลักษณะ คำประพันธ์ที่มีความโดดเด่นในการใช้ถ้อยคำ และสัมผัส กลอนเสปามีการบังคับคณะในการแต่ง และบังคับสัมผัสระหว่างบทเพื่อแสดงฝีมือในการสรร คำมาใช้ของผู้ประพันธ์</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. ถอดคำประพันธ์จากบทเสภาสามัคคีเสวกได้ ๒. อธิบายข้อคิดจากบทเสภาสามัคคีเสวกได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปใจความสำคัญของบทเสภาสามัคคีเสวกได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับลักษณะคำประพันธ์บทเสภาสามัคคีเสวก</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม เป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “บทเสภา สามัคคีเสวก ตอน วิศวกกรรมา” และ “บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวก” ดังนี้ กลุ่มที่ ๑ และ ๒ ศึกษาใบความรู้ “บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศว กรรมา” กลุ่มที่ ๓ และ ๔ ศึกษาใบความรู้ “บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวก”</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มถอดคำประพันธ์บทเสภาสามัคคีเสวก ตามที่ได้รับ มอบหมาย จากนั้นวางแผนการนำเสนอผลงานในช่วงว่างต่อไป</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอแผนงานนำเสนอของกลุ่ม</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกกรรมา” ๒. ใบความรู้ “บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวก”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามมิติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนที่จัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง กลอนกนกที่สุนทรีย์ (๓) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้ผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>		

ใบความรู้

“บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมา”

บทเสภาสามัคคีเสวก ตอนวิศวกรรมา

อันชาติใดไร้ศานตีสุขสงบ
ณ ชาตินั้นรชนไม่สนใจ
แต่ชาติใดรุ่งเรืองเมืองสงบ
ย่อมจำนงศิลปะสง่างาม
อันชาติใดไร้ช่างชำนาญศิลป์
ใครใครเห็นไม่เป็นที่จำเรียดา
ศิลปกรรมนำใจให้สร้างโคก
จำเรียดาพาใจให้สบาย
แม้ผู้ใดไม่นิยมชมสิ่งงาม
เพราะขาดเครื่องระงับดับรำคาญ
เพราะการช่างนี้สำคัญอันพิเศษ
จึงยกย่องศิลปกรรมนั้นทั่วไป
ใครดูถูกผู้ชำนาญในการช่าง
เหมือนคนป่าคนไพร่ไม่รู้เรื่อง
แต่กรุงไทยศรีวิไลทันเพื่อนบ้าน
ทั้งช่างปั้นช่างเขียนเพียรวิชา
ทั้งช่างรูปพรรณสุวรรณกิจ
อีกช่างถมลายลักษณะจำลอง
ควรไทยเราช่วยบำรุงวิชาช่าง
ช่วยบำรุงช่างไทยให้ถาวร
อันของชาติไพรัชช่างจัดสรร
เราต้องซื้อหลากหลายและมากมาย
แม้พวกเราชาวไทยตั้งใจช่วย
ช่างคงใฝ่ใจผูกถูกทำนอง
เราช่วยช่างเหมือนอย่างช่วยบ้านเมือง
สมเป็นเมืองใหญ่โตมโหฬาร

ต้องมีวรบรรณรอนหาผ่อนไม่
ในกิจศิลปะวิไลละวาดงาม
ว่างการรบอริพลอันลั่นหลาม
เพื่ออร่ามเรื่องระยับประดับประดา
เหมือนนารินไร้โฉมบรรโลมสง่า
เขาจะพากันแย้มให้อับอาย
ช่วยบรรเทาทุกข์ในโลกให้เหือดหาย
อีกร่างกายก็จะพลอยสุขสราญ
เมื่อถึงยามเศร้ายุรณาสงสาร
โอสถใดจะสมานซึ่งดวงใจ
ทุกประเทศนานาทั้งน้อยใหญ่
ศรีวิไลวิลาสดีเป็นศรีเมือง
ความคิดขวางเฉไฉไม่เข้าเรื่อง
จะพูดด้วยนั้นก็เปลืองซึ่งวาจา
จึงมีช่างชำนาญวิเลขา
อีกช่างสถาปนาถุกทำนอง
ช่างประดิษฐ์รัฐชาติสง่าผ่อง
อีกข้าของเชิงรัตนประกร
เครื่องสำอองแบบไทยสโมสร
อย่าให้หย่อนกว่าเขาเราจะอาย
เป็นหลายอย่างต่างพรรณเข้ามาขาย
ต้องใช้ทรัพย์สุรุ่ยสุร่ายเป็นกำยกอง
เอออำนาจช่างไทยให้ทำของ
และทำของงามขึ้นตามกาล
ให้ประเทืองเทศไทยอันไพศาล
พอไม่อายเพื่อนบ้านจึงจะดี

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๓๙ - ๔๐

ใบความรู้
“บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวก”

บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวก

ประการหนึ่งพึงคิดในจิตมั่น	ว่าทรงธรรมเหมือนบิดาบังเกิดหัว
ควรเคารพยำเียงและเกรงกลัว	ประโยชน์ตัวนี้ก็น้อยหน้อยจะดี
ควรนึกว่าบรรดาข้าพระบาท	ล้วนเป็นราชบริพารพระทรงศรี
เหมือนลูกเรืออยู่ในกลางหว่างวารี	จำต้องมีตรจิตสนิทกัน
แม้ลูกเรือเชื่อถือผู้เป็นนาย	ต้องมุ่งหมายช่วยแรงโดยแข่งขัน
คอยตั้งใจฟังบังคับกับปัดัน	นาวานั้นจึงจะรอดตลอดทะเล
แม้ลูกเรืออวดดีมีทิฐิ	และเริ่มริเณโกยงโยเส
เมื่อคลื่นลมแรงจัดซัดไซเซ	เรือจะแหล่มระยาคว่าไป
แม้ต่างคนต่างเถียงเกียงแก่งแย่ง	นายเรือจะเอาแรงมาแต่ไหน
แม้ไม่ถือเครื่องคงตรงวินัย	เมื่อถึงคราวพายุใหญ่จะครวญคราง
นายจะสั่งสิ่งใดไม่เข้าจิต	จะต้องติดตันใจให้ซัดขวาง
จะยุงแล้วยุงเล่าไม่เข้าทาง	เรือก็คงอับปางกลางสาคร
ถึงเสวีที่เป็นข้าเฝ้าพระบาท	ไม่ควรขาดความสมัครสมม
ในพระราชสำนักพระภูธร	เหมือนเรือแล่นสาครสมุทรไทย
เหล่าเสวกตกที่กะลาสี	ควรคิดถึงหน้าที่นั้นเป็นใหญ่
รักษาตนเครื่องคงตรงวินัย	สมานใจจงรักพระจักรี
ไม่ควรเลือกที่รักมักที่ชัง	สามัคคีเป็นกำลังพลังศรี
ควรปรองดองในหมู่ราชเสวี	ให้สมที่ร่วมพระเจ้าเราองค์เดียว

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
จากหนังสือวรรณคดีวิจักษ์ มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๓๙ - ๔๐

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมาก หรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมาก หรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย และเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย แต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพสถานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>บทเสภาสามัคคีเสวก เป็นบทสำหรับขับอธิบาย นำเรื่องในการทอนรำทอนต่าง ๆ ของระบำสามัคคี เสวก พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงพระราชนิพนธ์เป็นกลอนเสภา ซึ่งเป็นลักษณะ คำประพันธ์ที่มีความโดดเด่นในการใช้ถ้อยคำ และสัมผัส กลอนเสภามีการบังคับฉันทลักษณ์ต่าง และบังคับสัมผัสระหว่างบทเพื่อแสดงฝีมือในการสรร คำมาใช้ของผู้ประพันธ์</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง กลอนกานท์สุนทรีย์ (๔) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. ถอดคำประพันธ์จากบทเสภาสามัคคีเสวกได้ ๒. อธิบายข้อคิดจากบทเสภาสามัคคีเสวกได้ ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปใจความสำคัญของบทเสภาสามัคคีเสวกได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมการนำเสนอ ขั้นสอน ๑. นักเรียนกลุ่มที่ ๑ - ๔ นำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าของตนเอง ๒. นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับใจความสำคัญของ ของบทเสภาสามัคคีเสวก ที่เพื่อนนำเสนอ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน วิศวกรรมา” ๒. ใบความรู้ “บทเสภาสามัคคีเสวก ตอน สามัคคีเสวก”</p>	<p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล ๑. การประเมินการทำงานกลุ่ม ๒. การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง กลอนกาพย์สุคนธ์ีย์ (๕) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>		

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วรรณคดีมีคุณค่า รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วรรณคดีมีคุณค่า รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด บทเสภาสามัคคีเสวก ตอนที่ ๔ สามัคคีเสวก กล่าวถึงการสามัคคีในหมู่ราชเสวกผู้สวามิภักดิ์ ได้ป้องกันพระยุคลบาทให้มั่นคงในความจริงรักภักดี ชื่อตรง และชยันต์ต่อการทำงาน ให้รักษาเกียรติของ ข้าราชการอย่าให้เสื่อมเสีย การแสดงระบำเริ่มด้วย ราชเสวก ๒๔ หมู่แต่งกายเต็มยศเดินแถวออกมาหมู่ละ ๑ คู่ เมื่อเดินสวนสนามจนครบแล้ว ทุกคนออกมาร้อง เพลงแสดงความจงรักภักดีพร้อมกัน</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุคุณค่าด้านต่าง ๆ ของวรรณคดีได้ ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์คุณค่าบทเสภาสามัคคีเสวกได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับความสำคัญของสามัคคี ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๓ กลุ่ม แต่ละกลุ่มรับบัตร “คุณค่า วรรณคดี” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำใบงาน “คุณค่าวรรณคดี” จากนั้น ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ๓. นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปคุณค่าของบทเสภาสามัคคีเสวก</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ - สื่อ ๑. บัตร “คุณค่าวรรณคดี” ๒. ใบงาน “คุณค่าวรรณคดี” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “คุณค่าวรรณคดี” การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณคดีมีคุณค่า รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>		

บัตร
“คุณค่าวรรณคดี”

สะท้อนความงามทางด้านศิลปะ

สะท้อนความรู้เรื่องของบ้านเมือง

สะท้อนคุณธรรมหน้าที่และความสามัคคี

ใบงาน
“คุณค่าวรรณคดี”

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์คุณค่าวรรณคดีเรื่อง บทเสภาสามัคคีเสวก

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๑) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเขียนรายงาน เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบ โดยมีวิธีการวางแผนทำรายงานสำรวจและรวบรวมข้อมูล การศึกษารูปแบบและส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์และเรียบเรียงข้อมูล และอ้างอิงข้อมูล</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายวิธีการเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับ “ศิลปวัฒนธรรมในท้องถิ่นของตนเอง”</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ จากนั้นทำใบงาน “การเล่นพื้นบ้าน” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอการทำใบงานหน้าชั้นเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้จากการเรียน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน” ๒. ใบงาน “การเล่นพื้นบ้าน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “การเล่นพื้นบ้าน”</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

ใบความรู้

“ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน”

การเล่นพื้นบ้าน

การเล่นพื้นบ้าน หมายถึง มหรสพหรือการแสดงต่าง ๆ จัดขึ้นเพื่อความสนุกสนานรื่นเริงของผู้เล่นและผู้ชม การเล่นพื้นบ้าน หมายถึง การเล่นที่เป็นของชาวบ้าน เกิดจากความต้องการความบันเทิงความสนุกสนานร่วมกันของคนในท้องถิ่น การเล่นพื้นบ้านเป็นสิ่งที่ช่วยผ่อนคลายอารมณ์ ทั้งยังช่วยสร้างความสามัคคีให้แก่คนในแต่ละภาค การเล่นพื้นบ้านมีสืบต่อกันมาช้านาน แต่มักจะไม่มีหลักฐานเป็นลายลักษณ์อักษรและไม่ทราบที่มาหรือกำเนิด ลักษณะการเล่นและกติกา ก็อาจเปลี่ยนแปลงแตกต่างกันไปตามท้องถิ่นต่าง ๆ การเล่นพื้นบ้านมีหลายรูปแบบ ทั้งการเล่นแบบกิจกรรมรื่นเริง เช่น รำวง กลองยาว แอ่วซอ เซิ้ง ลิเกฮูลู่ ลิเกบันตน โนรา การเล่นในลักษณะเพลงพื้นบ้านและเพลงปฎิพากย์ต่างๆ เช่น เพลงพวงมาลัย เพลงเกี่ยวข้าว เพลงเรือ เพลงฉ่อย เพลงอีแซว การเล่นพื้นเมืองที่เป็นการแข่งขัน เช่น วิ่งควาย ค่องอ้อย แข่งขันกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อความสนุกสนาน เช่น แข่งกินอาหาร แข่งร้อยมาลัย เป็นต้น

ศึกษาคำศัพท์

การเล่น หมายถึง การทำกิจกรรมใด ๆ เพื่อความสนุกสนาน เพลิดเพลิน การเล่นมีหลายรูปแบบการเล่นเป็นกีฬา เช่น เล่นฟุตบอล เล่นแบดมินตัน การเล่นเป็นการพนัน เช่น เล่นหุ้น เล่นหวย เล่นไพ่ การเล่นของเด็กมีหลายอย่าง เช่น ตีลูกเต๋า สละบ้า ตะกร้อ ตบแฉะ ตีจับ เตย เสือข้ามห้วย วิ่งเปี้ยว มอญซ่อนผ้า หมากเก็บ เล่นขายของ เล่นตุ๊กตา เล่นน้ำ การเล่นแบบการแสดง เช่น เล่นโขน เล่นละคร เล่นหนัง เล่นดนตรีไทย เล่นดนตรีสากล

พื้นบ้าน หมายถึง ท้องถิ่น เฉพาะถิ่น มีนัยความหมายว่าไม่ได้รับมาจากต่างถิ่น ไม่ใช่ของเจ้านายของพื้นบ้านเป็นของที่มีอยู่หรือมีกำเนิดในท้องถิ่น เช่น สล่ซอซึ่งเป็นดนตรีพื้นบ้านภาคเหนือ โนราหนังตะลุง ลิเกบันตน ลิเกฮูลู่ เป็นการละเล่นพื้นบ้านภาคใต้ อาหารพื้นบ้านภาคอีสานมีทั้งลาบ หลู้ ก้อย แจ่ว ส้มตำ ปลาแร่ ปลาแดก

พื้นเมือง หมายถึง ที่มีในท้องถิ่นหรือในเมืองนั้น ๆ เช่น คนอินเดียนแดงเป็นคนพื้นเมืองในสหรัฐอเมริกา ผ้าแพรวายเป็นผ้าพื้นเมืองของชาวผู้ไท โปงกลางเป็นดนตรีพื้นเมืองของชาวอีสาน ชาวเขาเต้นรำพื้นเมืองอย่างสนุกสนาน ชาวบ้านนำสินค้าพื้นเมืองมาขาย หัตถกรรมพื้นเมืองของไทยมักจะประดิษฐ์งดงาม

ใบความรู้

“ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน” (ต่อ)

พื้นบ้านกับพื้นเมือง มีลักษณะเหมือนกัน ใกล้เคียงกัน เนื่องจากเป็นสิ่งที่มิในท้องถิ่น แต่เมื่อใช้คำว่าพื้นบ้านจะมึนัยความหมายว่าเป็นของธรรมดา ไม่มีลักษณะพิเศษใด ๆ ส่วนพื้นเมืองจะมึนัยความหมายว่าเป็นของบ้านเมือง เป็นของประจำบ้านเมือง และเป็นที่ยุ้จักของคนต่างถิ่นว่าเป็นของประจำเมืองนั้น

เพลงปฏิพากย์ หมายถึง เพลงพื้นบ้านแบบที่มีการร้องโต้ตอบกันระหว่างชายกับหญิง เนื้อเพลงมักเป็นการเกี้ยวพาราสี ใช้ถ้อยคำสองแง่สองง่าม เช่น เพลงลำตัด เพลงฉ่อย เพลงโคราช เพลงปรบไก่

รำวง เป็นการเล่นพื้นบ้านที่พัฒนามาจากการรำโชน ซึ่งเป็นกรร้องรำของหญิงชายเป็นคู่ รำตามบทเพลงที่มีทำนองคึกคัก มีจังหวะเร้าใจ มีเครื่องดนตรี คือ โชน รำมะนา ประกอบอย่างง่าย ๆ เนื้อเพลงรำวงมีเนื้อร้องสั้น ๆ ร้องซ้ำไปซ้ำมาเพื่อให้ผู้รำร้องได้ด้วย

ทำรำ หมายถึง ทำทางที่ใช้มือจับหรือแบ เคลื่อนไปมา รวมทั้งการขยับเท้า ยกเท้าก้าว เดินเอียงคอหรือหันหน้าไปตามลักษณะของทำรำทำหนึ่ง ๆ ทำรำมีชื่อต่าง ๆ เช่น เทพนม สอดสร้อยมาลา ชักแป้งผัดหน้า กิรินเลียบถ้ำ แยกเต้าเข้ารัง เป็นต้น

จากหนังสือวิรัชภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๑๓ - ๑๑๔

ใบงาน
“การละเล่นพื้นบ้าน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. อธิบายประวัติความเป็นมาของการละเล่นพื้นบ้านในประเทศไทยมาพอสังเขป

.....
.....
.....
.....
.....

๒. ยกตัวอย่างการละเล่นพื้นบ้านที่นักเรียนรู้จักมา ๑ การละเล่น พร้อมทั้งอธิบายวิธีการเล่นหรือเพลงประกอบการเล่น

.....
.....
.....

๓. บอกประโยชน์ของการละเล่นพื้นบ้านมา ๓ ข้อ

.....
.....
.....

๔. นักเรียนคิดว่าการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยสะท้อนความเป็นไทยอย่างไร

.....
.....
.....

(เฉลย)ใบงาน
“การละเล่นพื้นบ้าน”

คำชี้แจง ให้นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

๑. อธิบายประวัติความเป็นมาของการละเล่นพื้นบ้านในประเทศไทยมาพอสังเขป

การละเล่นพื้นบ้านเป็นการละเล่นที่มีในกลุ่มสังคมท้องถิ่น โดยมีรากฐานมาจากความเป็นจริงแห่งวิถีชีวิตของชุมชนที่มีการประพฤติปฏิบัติสืบต่อกันมาจากอดีตสู่ปัจจุบัน การละเล่นแสดงออกด้วยการเคลื่อนไหวท่วงทิวอากาเป็นหลักอาจมีดนตรี การขับร้องหรือการฟ้อนรำประกอบการเล่น มีจุดมุ่งหมายเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลินในโอกาสต่าง ๆ การละเล่นบางชนิดได้รับการถ่ายทอดสืบสานต่อกันมาและปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อพัฒนารูปแบบอย่างต่อเนื่องจนมีลักษณะเฉพาะถิ่น

๒. ยกตัวอย่างการละเล่นพื้นบ้านที่นักเรียนรู้จักมา ๑ การละเล่น พร้อมทั้งอธิบายวิธีการเล่นหรือเพลงประกอบการเล่น

อยู่ในดุลยพินิจของครู

๓. ระบุประโยชน์ของการละเล่นพื้นบ้านมา ๓ ข้อ

อยู่ในดุลยพินิจของครู เช่น เพื่อความผ่อนคลาย, เพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน, เพื่อความแข็งแรงทางกาย, เพื่อการฝึกวินัย, เพื่อการฝึกความซื่อสัตย์ เป็นต้น

๔. นักเรียนคิดว่าการละเล่นพื้นบ้านของเด็กไทยสะท้อนความเป็นไทยอย่างไร

สะท้อนให้เห็นสภาพความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียมประเพณี ค่านิยมและความเชื่อของคนไทยในสมัยก่อนได้อย่างชัดเจน

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามมิติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๒) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเขียนรายงาน เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบ โดยมีตารางแผนทำรายงานสำรวจและรวบรวมข้อมูล การศึกษารูปแบบและส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์ และเรียบเรียงข้อมูล และอ้างอิงข้อมูล</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายวิธีการเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน” ที่เป็นที่รู้จักโดยทั่วไป</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “วิธีการเก็บข้อมูลทำรายงาน” จากนั้นออกมานำเสนอผล การเรียนรู้หน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนช่วยกันสรุป “วิธีการเก็บข้อมูลการทำรายงาน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันระบุประโยชน์ของการเก็บข้อมูล</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “วิธีการเก็บข้อมูลการทำรายงาน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๒) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้ “วิธีการเก็บข้อมูลการทำรายงาน”

การรวบรวมข้อมูลเพื่อเขียนรายงาน แบ่งตามลักษณะข้อมูลจะแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ ข้อมูลเอกสารและข้อมูลสนาม

๑. ข้อมูลเอกสาร (Documentary Data) เป็นข้อมูลที่อยู่ในรูปเอกสาร และหลักฐานต่าง ๆ เป็นข้อมูลที่มีผู้ค้นคว้าและบันทึกไว้แล้ว ก่อนนำไปอ้างอิงนักศึกษา ควรพิจารณาว่าข้อมูลเหล่านั้นน่าเชื่อถือเพียงใด

หนังสือนับเป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญ โดยทั่วไปหนังสือแบ่งได้เป็น ๒ ประเภท คือ หนังสืออ้างอิง และหนังสือประเภททั่วไป แต่หนังสือที่ใช้ในการทำรายงานมักเป็นหนังสือประเภททั่วไป

หนังสืออ้างอิงเป็นหนังสือที่ให้ความรู้ในเรื่องต่าง ๆ อย่างกว้างขวาง และมีลักษณะพิเศษ คือ มักจะเรียงลำดับเรื่อง และเสนอเรื่องอย่างเป็นระเบียบ ทำให้ผู้อ่านสามารถค้นคว้าและสะดวกและรวดเร็ว หนังสืออ้างอิงที่ควรรู้จัก มีดังนี้

- พจนานุกรม
- สารานุกรม
- อักษรานุกรม
- หนังสือประจำปี
- นามานุกรม
- ดรรชนี
- บรรณานุกรม

หนังสือทั่วไป เป็นหนังสือประเภทตำราหรือเอกสารที่ใช้เอกสารอ้างอิง หนังสือประเภทนี้มีอยู่เป็นจำนวนมาก วิธีง่ายที่สุดในการเลือกคืออ่านสารบัญว่าหนังสือเล่มนั้นมีประเด็นใดบ้าง ที่ตรงกับเนื้อหาที่ต้นต้องการ

๒. ข้อมูลสนาม (Field Data) เป็นข้อมูลที่ได้มาจากการรวบรวมเองโดยตรง การรวบรวมข้อมูลนี้ทำได้หลายวิธี เช่น การสัมภาษณ์ การสังเกต การให้กลุ่มเป้าหมายตอบแบบสอบถาม การทดลอง ข้อมูลสนามนี้ผู้ทำรายงานควรพิจารณาเองว่าวิธีใดเหมาะสมที่สุดสำหรับรายงานเรื่องนั้น ๆ เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วก็ต้องจดบันทึกลงในกระดาษบันทึกข้อมูล

การจดบันทึกนิยมจดใส่กระดาษแข็ง ขนาด ๓ x ๕” หรือ ๔ x ๖” หรือ ๕ x ๘” โดยผู้จดบันทึกจะกำหนดหัวข้อเรื่องไว้ที่มุมขวา และจัดเรียงตามโครงเรื่องของรายงาน ในส่วนต้นของบัตรบันทึกอาจจะไม่ลงรายการไว้ที่มุมขวา และจัดเรียงตามโครงเรื่องของรายงาน ในส่วนต้นของบัตรบันทึกอาจจะไม่ลงรายการทางบรรณานุกรมอย่างสมบูรณ์ อาจใส่เฉพาะชื่อผู้เขียน ชื่อหนังสือ หรือเอกสาร เลขหน้า การบันทึกข้อมูลควรย่อเอาแต่ละประเด็นสำคัญ หากข้อความใดกระชับดีแล้วอาจคัดลอกข้อความ ทั้งหมดลงมาใส่เครื่องหมาย “...” ไว้เป็นที่สังเกต

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพสถานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๓) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเขียนรายงาน เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ เพื่อนำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบ โดยมีความหมายและมีความสำคัญต่อสังคมและวัฒนธรรม การศึกษารูปแบบและส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์ และเรียบเรียงข้อมูล และอ้างอิงข้อมูล</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับ ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม เป็น ๔ กลุ่ม (กลุ่มเดิมจากชั่วโมงที่แล้ว) แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “การเขียนรายงาน” จากนั้นออกมานำเสนอผล การศึกษาหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนช่วยกันสรุป “วิธีการเขียนรายงาน” ขั้นสรุป นักเรียนวางแผนการทำรายงานของกลุ่ม ในประเด็น “ศิลปวัฒนธรรม การละเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” และนำมาเสนอในชั่วโมงต่อไป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “การเขียนรายงาน” ๒. ใบงาน “สืบค้นเขียนรายงาน” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายวิธีการเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง ค้นหาคำมูลทำรายงาน (๓) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้ “การเขียนรายงาน”

ส่วนประกอบของรายงานการศึกษาค้นคว้า

ส่วนประกอบตอนต้น เป็นส่วนที่แสดงหัวข้อการค้นคว้าและอธิบายเนื้อหาโดยสังเขป ประกอบด้วย

๑. ปกนอก ระบุชื่อเรื่อง ชื่อผู้ศึกษา ชื่อรายวิชา หลักสูตร สังกัดสถานศึกษา ภาคเรียนและปีการศึกษา
๒. ไบรอนด์ปก คือกระดาษเคลือบที่คั่นระหว่างปกนอกและปกใน
๓. ปกใน ให้รายละเอียดเช่นเดียวกับปกนอก
๔. คำนำ เป็นส่วนที่กล่าวเกริ่นหรือแนะนำประเด็น เนื้อหาที่ศึกษาในรายงาน
๕. สารบัญ กล่าวถึงรายละเอียด ประเด็นหัวข้อในการศึกษาในแต่ละบท และระบุหมายเลขหน้าของหัวข้อนั้น ๆ
๖. บัญชีตารางหรือบัญชีภาพประกอบ รายงานบางเรื่องมีตารางหรือภาพประกอบที่ทำให้เนื้อหานั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งอาจมีหลายตารางหรือหลายภาพ ซึ่งควรจัดทำสารบัญหรือบัญชีตารางและภาพประกอบในหน้าที่อยู่ถัดจากสารบัญ

ส่วนเนื้อหา เป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของรายงาน เพราะเป็นส่วนนำเสนอวิธีการและผลของการศึกษาทั้งหมด ประกอบด้วย

๑. บทนำ เป็นส่วนที่กล่าวถึงความสำคัญหรือสาเหตุในการศึกษา ตลอดจนจนวนวัตถุประสงค์ ขอบเขต ขั้นตอน วิธีการและประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากรายงาน
๒. เนื้อหา เป็นส่วนการนำเสนอ โดยส่วนใหญ่มักจะแบ่งออกเป็นบทๆ ตามความยาวของเนื้อหา โดยแบ่งเป็นประเด็นใหญ่ ประเด็นย่อยของเรื่องให้ชัดเจน
๓. สรุป คือส่วนที่สรุปผลการศึกษา อาจมีการอภิปรายหรือข้อเสนอแนะในประเด็นการศึกษาเรื่องที่สามารถศึกษาต่อยอดจากการศึกษาครั้งนี้นำเสนอนี้
๔. เชิงอรรถ คือข้อความที่อยู่ท้ายหน้า ท้ายบทหรืออ้างแทรกในเนื้อหา เพื่อบอกแหล่งที่มาของข้อความที่ไขยกมากกว่าอ้างถึง หรืออธิบายขยายความเนื้อหาที่เรียบเรียงไว้ในหน้าเดียวกัน

ส่วนประกอบตอนท้าย เป็นส่วนที่ให้รายละเอียดเกี่ยวกับการอ้างอิง ดังนี้

๑. บรรณานุกรม หมายถึง รายชื่อหนังสือ เอกสาร โสตทัศนูปกรณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ที่ใช้อ้างอิงในการทำรายงาน สำหรับหลักการเขียนรายละเอียดการเขียนอ้างอิงแบบบรรณานุกรมทั่วไปแล้วมีรายละเอียดดังนี้

หนังสือ

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่พิมพ์). ชื่อหนังสือ (ครั้งที่พิมพ์). เมืองที่พิมพ์ : สถานที่พิมพ์.

สารสนเทศอิเล็กทรอนิกส์

ชื่อผู้แต่ง. (ปีที่จัดทำ). ชื่อบทความ. วัน เดือน ปี ที่สืบค้น, แหล่งที่สืบค้น.

๒. ภาคผนวก คือเนื้อหาส่วนประกอบที่แม้มีใช้เนื้อเรื่องโดยตรง แต่มีความเกี่ยวข้องกับการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมหรืออาจเป็นส่วนที่ผู้ศึกษาเรียบเรียงข้อมูลบางอย่างที่ผู้อ่านควรทราบ แต่ไม่สามารถใส่ไว้ในเนื้อเรื่องได้ เพราะเนื้อหาไม่สอดคล้องกัน

ใบงาน
“สืบค้นเขียนรายงาน”

ประเด็นการลงพื้นที่เก็บข้อมูลในท้องถิ่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพสถานศึกษามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๔) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความดีความชอบ การเขียนรายงาน เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษา ค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบ โดยมีกรวางแผนทำรายงานสำรวจและรวบรวมข้อมูล การศึกษารูปแบบและส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์ และเรียบเรียงข้อมูล และอ้างอิงข้อมูล</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายวิธีการเขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้าได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานจากการศึกษา ค้นคว้าได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมการนำเสนอ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอประเด็นในการทำรายงานตามลำดับ ๒. นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ตั้งคำถามอย่างน้อยกลุ่มละ ๑ คำถาม ประเด็นที่สงสัยจากการนำเสนอรายงานของเพื่อน และช่วยกันเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นการทำรายงาน</p> <p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนร่วมกันสรุปประเด็นการทำรายงานของแต่ละกลุ่ม ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนการทำงานของกลุ่มตนเอง (การเก็บข้อมูลในแผนการเรียนรู้ที่ ๑๑)</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การเขียนรายงาน</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๔) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>		

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๕) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเขียนรายงาน เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบ โดยมีการวางแผนทำรายงานสำรวจและรวบรวมข้อมูล การศึกษารูปแบบและส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์ และเรียบเรียงข้อมูล และอ้างอิงข้อมูล</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลการทำรายงาน ขั้นสอน นักเรียนลงพื้นที่เพื่อเก็บข้อมูลการทำรายงาน ขั้นสรุป เมื่อสิ้นสุดเวลาในชั่วโมงแรก ให้นักเรียนสรุปข้อมูลที่เก็บได้ และกำหนดหัวข้อที่จะเก็บข้อมูลในชั่วโมงต่อไป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ชุมชน สื่อ ใบงาน “ลงพื้นที่สืบค้นเขียนรายงาน” ภาระงาน/ชิ้นงาน การเขียนรายงาน การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายวิธีการเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ค้นหาข้อมูลทำรายงาน (๕) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p>		
<p>๑. ความสามารถในการสื่อสาร</p>		
<p>๒. ความสามารถในการคิด</p>		

ใบงาน
“ข้อมูลการลงพื้นที่”

Dotted lines for writing.

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมาก หรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมาก หรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพสถานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ค้นหาคำมูลที่รายงาน (๒) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเขียนรายงาน เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบ โดยมีกรวางแผนทำรายงานสำรวจและรวบรวมข้อมูล การศึกษารูปแบบและส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์ และเรียบเรียงข้อมูล และอ้างอิงข้อมูล</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับวิธีการเขียนรายงาน ขั้นสอน ๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้า ๒. นักเรียนวางแผนการนำเสนอรายงานจากการศึกษาค้นคว้าต่อไป โดยสรุปประเด็นสั้น ๆ จากนั้นนำเสนอ โดยมีนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ขั้นสรุป นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมการนำเสนอในชั่วโมงต่อไป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ กระดาดเขียนรายงาน ภาระงาน/ชิ้นงาน การเขียนรายงาน การวัดและประเมินผล แบบประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายวิธีการเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ค้นหาคำมูลทำรายงาน (๒) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>		

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพสถานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง วิเคราะห์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การเขียนรายงาน เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบ โดยมีกรวางแผนทำรายงานสำรวจและรวบรวมข้อมูล การศึกษารูปแบบและส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์ และเรียบเรียงข้อมูล และอ้างอิงข้อมูล</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนกลุ่มที่ ๑ และ ๒ เตรียมการนำเสนอ ขั้นสอน ๑. นักเรียนกลุ่มที่ ๑ และ ๒ นำเสนอการทำรายงาน เมื่อนำเสนอจบให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นจาการรายงานของเพื่อน ๒. นักเรียนกลุ่มที่นำเสนอจุดบันทึกผลการรายงานของเพื่อนลงในสมุด</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน การนำเสนอรายงาน การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายวิธีการเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการรายงานของเพื่อน จากนั้นเขียนลงในสมุด</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามมิติ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สมรรถนะที่ต้องกาให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง วิเคราะห์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
--	--	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง วิเคราะห์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>การเขียนรายงาน เป็นการนำเสนอผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลในเรื่องใดเรื่องหนึ่งจากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ แล้วนำมาเรียบเรียงอย่างมีระเบียบแบบแผนและมีหลักฐานอ้างอิงประกอบ โดยมีกรวางแผนทำรายงานสำรวจและรวบรวมข้อมูล การศึกษารูปแบบและส่วนประกอบของรายงาน การวิเคราะห์ และเรียบเรียงข้อมูลและอ้างอิงข้อมูล</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>อธิบายวิธีการเขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>เขียนรายงานจากการศึกษาค้นคว้าได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. ไม่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>นักเรียนกลุ่มที่ ๓ และ ๔ เตรียมการนำเสนอ</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. นักเรียนกลุ่มที่ ๓ และ ๔ นำเสนอการทำรายงาน เมื่อนำเสนอจบให้นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ</p> <p>๒. นักเรียนกลุ่มที่นำเสนอจุดบันทึกผลการแสดงความคิดเห็นจากการรายงานของเพื่อนลงในสมุด</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการรายงานของเพื่อน จากนั้นเขียนลงในสมุด</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>-</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>การนำเสนอรายงาน</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>-</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง วิเคราะห์วิจารณ์อย่างสร้างสรรค์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๔ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสถานამັດ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๑) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>รายงานการประชุม หมายถึง บันทึกความเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติของที่ประชุมที่ทำไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการประชุม ฝ่ายเลขานุการมีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำรายงานการประชุม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>อธิบายการเขียนรายงานการประชุมได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>เขียนรายงานการประชุมได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นต่อไปนี้</p> <p>๑. นักเรียนเคยเห็นการประชุมจากที่ไหนบ้าง</p> <p>แนวคำตอบ ประชุมห้องเรียน บ้านผู้ใหญ่บ้าน ประชุมที่วัด ประชุมครูในโรงเรียน</p> <p>๒. นักเรียนคิดว่าการประชุมมีลักษณะแบบใด</p> <p>แนวคำตอบ แบบรวมกลุ่ม มีหัวหน้าในการประชุม มีสมาชิกที่เข้าร่วมการประชุม</p> <p>๓. นักเรียนคิดว่าเหตุใดจึงมีการจัดประชุม</p> <p>แนวคำตอบ ประชุมเพื่อหาข้อสรุปในบางเรื่อง ประชุมเพื่อรับฟังแนวทางการทำงานในชุมชน ประชุมเพื่อให้เข้าใจตรงกัน ประชุมเพื่อระดมความคิดเห็น</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “รายงานการประชุม” จากนั้นเขียนแผนภาพความคิดแล้วนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๒. นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสาระที่ได้รับจากการนำเสนอของเพื่อน</p>	<p>แหล่งเรียนรู้</p> <p>ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>ใบความรู้ “รายงานการประชุม”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>การพูดแสดงความคิดเห็น</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๑) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>ชั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปการเขียนรายงานการประชุม</p>		

ใบความรู้ “รายงานการประชุม”

รายงานการประชุม

๑. **รายงานการประชุม** หมายถึง บันทึกความคิดเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติของที่ประชุมที่ทำไว้เป็นหลักฐาน ทุกครั้งที่มีการประชุมฝ่ายเลขานุการมีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำรายงานการประชุม

๑) **รายงานการประชุม ให้ลงชื่อคณะที่ประชุม** คือ ระบุว่าเป็นการประชุมของคณะกรรมการใด เช่น รายงานการประชุมคณะกรรมการชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โรงเรียนศึกษาวิทยา

๒) **ครั้งที่** ให้ลงครั้งที่ที่ประชุมเป็นรายปี โดยเริ่มครั้งแรกจากเลข ๑ เรียงลำดับไปจนสิ้นปีปฏิทิน ทั้บเลขปีพุทธศักราชที่ประชุม เมื่อขึ้นปีปฏิทินใหม่ให้เริ่มครั้งที่ ๑ ใหม่ เรียงไปตามลำดับ เช่น ครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ หรือจะลงจำนวนครั้งที่ประชุมทั้งหมดของคณะที่ประชุมหรือการประชุมนั้น ประกอบกับครั้งที่ประชุมเป็นรายปีก็ได้ เช่น ครั้งที่ ๒๐๕-๑/๒๕๕๓ เป็นต้น

๓) **วัน เดือน ปีที่ประชุม** ให้ลงวันที่พร้อมตัวเลขของวันที่ ชื่อเต็มของเดือน และตัวเลขของปีพุทธศักราช เช่น เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๓

๔) **สถานที่ประชุม** ให้ระบุห้องที่ใช้ประชุมและอาคารที่ใช้ประชุม

๕) **ผู้มาประชุม** ให้ลงชื่อและ/หรือตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะที่ประชุมซึ่งมาประชุม ในกรณีที่เป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งเป็นผู้แทนหน่วยงาน ให้ระบุว่าเป็นผู้แทนจากหน่วยงานใด ในฐานะที่ดำรงตำแหน่งใดของคณะที่ประชุมหรือการประชุมนั้น ในกรณีที่เป็นผู้มาประชุมแทน ให้ลงชื่อผู้มาประชุมแทนและลงด้วยว่ามาประชุมแทนผู้ใดตำแหน่งใดหรือแทน ผู้แทนหน่วยงานใด

๖) **ผู้ไม่มาประชุม** ให้ระบุชื่อและ/หรือตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะที่ประชุมซึ่งมิได้มาประชุม โดยระบุให้ทราบว่าเป็นผู้แทนจากหน่วยงานใด พร้อมทั้งให้เหตุผลที่ไม่สามารถมาประชุม

๗) **ผู้เข้าร่วมประชุม** ให้ระบุชื่อและ/หรือตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะที่ประชุมซึ่งได้เข้าร่วมประชุม ถ้ามีหน่วยงานที่สังกัด ให้ระบุด้วย

ใบความรู้ “รายงานการประชุม” (ต่อ)

๘) เริ่มประชุมเวลา ให้ลงเวลาที่เริ่มประชุม

๙) **ข้อความ** ให้บันทึกข้อความที่ประชุม โดยปกติเริ่มด้วยประธานกล่าวเปิดประชุม **เรื่อง** ที่ประชุมรวมทั้งมติหรือข้อสรุปของที่ประชุมในแต่ละเรื่องซึ่งประกอบด้วยหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

(๑) เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

(๒) เรื่องรับรองรายงานการประชุม

(๓) เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมทราบ

(๔) เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

(๕) เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

๑๐) เลิกประชุมเวลา ให้ลงเวลาที่เลิกประชุม

๑๑) **ผู้บันทึกรายงานการประชุม** ให้เลขานุการหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายให้บันทึกรายงานการประชุมลงลายมือชื่อพร้อมทั้งพิมพ์ชื่อเต็ม และนามสกุลไว้ใต้ลายมือชื่อในรายงานการประชุมครั้งนั้นด้วยการบันทึกรายงานการประชุมอาจทำได้ ๓ วิธี

๑. บันทึกรายละเอียดทุกคำพูดของกรรมการ หรือผู้เข้าร่วมประชุมทุกคน

๒. บันทึกย่อคำพูดที่เป็นประเด็นสำคัญของกรรมการหรือผู้เข้าร่วมประชุมอันเป็นเหตุผลนำไปสู่มติของที่ประชุมพร้อมด้วยมติ

๓. บันทึกแต่เหตุผลกับมติของที่ประชุม

การบันทึกรายงานการประชุมโดยวิธีใดนั้น ให้ที่ประชุมนั้นเป็นผู้กำหนด หรือให้ที่ประชุมปรึกษารายหรือกันและกำหนดเป็นแนวปฏิบัติก็ได้

การรับรองรายงานการประชุมอาจทำได้ ๓ วิธี

๑. รับรองในการประชุมครั้งนั้น ใช้สำหรับกรณีเรื่องเร่งด่วน ให้ประธานหรือเลขานุการของที่ประชุม อ่านสรุปมติให้ที่ประชุมพิจารณารับรอง

๒. รับรองในการประชุมครั้งต่อไป ประธานหรือเลขานุการ เสนอรายงานการประชุมครั้งที่แล้วมาให้ที่ประชุมพิจารณารับรอง

๓. รับรองโดยการแจ้งเวียน ใช้ในกรณีที่ไม่มีการประชุมครั้งต่อไป หรือมี แต่ยังไม่กำหนดเวลาประชุมครั้งต่อไปไม่ได้ หรือมีระยะเวลาห่างมากจากการประชุมครั้งนั้น ให้เลขานุการส่งรายงานการประชุมไปให้บุคคลในคณะกรรมการพิจารณารับรองภายในระยะเวลาที่กำหนด

ใบความรู้
“รายงานการประชุม” (ต่อ)

รายงานการประชุมมีรูปแบบดังนี้

รายงานการประชุม.....

ครั้งที่.....

เมื่อ.....

ณ.....

ผู้มาประชุม

ผู้ไม่มาประชุม (ถ้ามี)

ผู้เข้าร่วมประชุม (ถ้ามี)

เริ่มประชุมเวลา...

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมทราบ

.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

.....
.....

ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....
.....

เลิกประชุมเวลา...

ใบความรู้
“รายงานการประชุม” (ต่อ)

สถานการณ์จำลองการประชุมตามบทอ่านข้างต้น เลขาธิการคณะกรรมการการประถมศึกษา
จัดทำเป็นรายงานการประชุมดังตัวอย่างต่อไปนี้

รายงานการประชุมคณะกรรมการชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม โรงเรียนศึกษาวิทยา

ครั้งที่ ๒/๒๕๖๔

เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๖๔

ณ ห้องประชุมชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชั้น ๒ อาคาร ๑

ผู้มาประชุม

๑. นายมารุต	สมหวัง	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวพรทิพย์	รณรงค์	กรรมการ
๓. นางสาวนุจรี	เจริญสุข	กรรมการ
๔. นายนพพร	ดีมาก	กรรมการ
๕. นายกนก	ไพศาลศิลป์	กรรมการ
๖. นางสาวจันทรา	สิริภิญโญ	กรรมการ
๗. นางสาวฤดี	ทรัพย์ยิ่ง	กรรมการและเลขาธิการ

ผู้ไม่มาประชุม

นายกิตติพงษ์ ก่อเกิดยศ ลา กิจ

ผู้เข้าร่วมประชุม

นายทรงพล ขจรเกียรติ อาจารย์ที่ปรึกษาชมรม

เริ่มประชุมเวลา ๑๕.๐๐ น.

ประธานกล่าวเปิดประชุมแล้วดำเนินการประชุมตามวาระต่อไปนี้

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบว่านายกิตติพงษ์ ก่อเกิดยศ ขอลา กิจ

ระเบียบวาระที่ ๒ เรื่องรับรองรายงานการประชุม

ที่ประชุมรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ โดยไม่มีการแก้ไข

ใบความรู้
“รายงานการประชุม” (ต่อ)

ระเบียบวาระที่ ๓ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมทราบ

ประธานเสนอให้ที่ประชุมทราบว่า ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๔ ชมรมฯ วางแผนและกำหนดรูปแบบการจัดกิจกรรมรณรงค์โรงเรียนปลอดขยะในสัปดาห์แรกของเดือนสิงหาคมเป็นเวลา ๑ สัปดาห์ เนื่องจากโรงเรียนเห็นความสำคัญของกิจกรรมนี้ จึงให้ชมรมฯ จัดกิจกรรมรณรงค์ปลอดขยะเป็นเวลา ๑ เดือน คือ ตลอดเดือนสิงหาคม

ที่ประชุมรับทราบ

ระเบียบวาระที่ ๔ เรื่องที่เสนอให้ที่ประชุมพิจารณา

ประธานขอให้ที่ประชุมพิจารณาปรับปรุงรูปแบบการจัดกิจกรรม ที่ประชุมพิจารณาจัดกิจกรรมเพิ่มขึ้น จากเดิมซึ่งมีเพียง ๓ กิจกรรม คือ ๑. ประกวดห้องเรียนสะอาด ๒. จัดประกวดวาดภาพโรงเรียนในฝัน ๓. ร่วมกันเก็บขยะบริเวณโรงเรียน ที่ประชุมมีมติให้เพิ่มกิจกรรมประกวดสุนทรพจน์อีกกิจกรรมหนึ่ง และเพิ่มเวลาการประกวดห้องเรียนสะอาดและร่วมกันเก็บขยะเป็นตลอดเดือนสิงหาคมตามข้อเสนอของโรงเรียน หลังจากนั้นที่ประชุมพิจารณากำหนดรูปแบบกำหนดการและคณะทำงานในการจัดกิจกรรมสรุปผลตามเอกสารที่แนบท้ายรายงานนี้

การประชุมครั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษาได้ให้ข้อคิดว่าการดำเนินงานจะสำเร็จด้วยดี คณะกรรมการฯ ต้องทำงานร่วมกันเป็นคณะ และขอให้ดำเนินการอย่างประหยัด ผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ใดขอให้ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบเต็มกำลังความสามารถของตน

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานนัดหมายการประชุมครั้งต่อไปในวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๖๔ เวลา ๑๕.๓๐ น.
ณ ห้องประชุมชมรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมชั้น ๒ อาคาร ๑

เลิกประชุมเวลา ๑๖.๓๐ น.

ฤดี ทรัพย์ยิ่ง
(นางสาวฤดี ทรัพย์ยิ่ง)
ผู้บันทึกรายงานการประชุม

ใบความรู้ “รายงานการประชุม” (ต่อ)

การทำรายงานการประชุมต้องให้เป็นลำดับขั้นตอน ใช้ภาษาที่สั้น ง่ายกะทัดรัด และถูกต้องตามมติของการประชุม บันทึกสาระสำคัญให้ครบถ้วน และต้องเขียนให้แจ่มแจ้งปราศจากข้อสงสัย มิฉะนั้นอาจเกิดการโต้แย้งขึ้นภายหลังได้

ความรู้เกี่ยวกับการประชุม

จุดมุ่งหมายของการประชุม

การประชุมทำให้ผู้ร่วมประชุมได้ร่วมกันพิจารณาและแสดงความคิดเห็นในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งที่จะดำเนินการต่อไป เพื่อให้ได้ความคิดเห็นที่ดีที่สุดโดยเล็งเห็นผลของกิจกรรมเพื่อประโยชน์ส่วนรวมเป็นที่ตั้ง ในสังคมประชาธิปไตยควรหาข้อยุติในลักษณะของการร่วมกันคิดและร่วมกันอภิปรายโดยใช้ข้อมูลอย่างรอบด้าน มีการพิจารณาเหตุผลของแต่ละฝ่ายด้วยความเป็นธรรม ข้อเสนอของฝ่ายใดมีเหตุผลและมีความเป็นไปได้มากกว่าก็จะนำไปปฏิบัติต่อไป และเมื่อได้ลงมติเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง ผู้เข้าประชุมต้องยอมรับมติของที่ประชุม ไม่นำความคิดเห็นที่ไม่ตรงกันมาเป็นข้อขัดแย้งให้เกิดความบาดหมางกันในภายหลัง การแก้ปัญหาหรือหาข้อสรุปอาจมีความขัดแย้งเกิดขึ้นได้ เนื่องจากผู้เข้าประชุมแต่ละบุคคลมีภูมิหลังของครอบครัวการศึกษาและวิธีคิดที่เป็นของตนซึ่งอาจจะต่างกัน การใช้อารมณ์หรือยึดความคิดของตนเป็นใหญ่จะทำให้เกิดความบาดหมางกัน จึงควรรู้จักข่มใจของตนให้มีความอดทน อดกลั้น ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นโดยคำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมเป็นสำคัญ

ใบความรู้ “รายงานการประชุม” (ต่อ)

คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการประชุม

การประชุมทุกรูปแบบทั้งการประชุมเฉพาะกลุ่มและการประชุมสาธารณะ มีบุคคลที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย มีคำศัพท์เฉพาะที่สำคัญ ๆ ดังนี้

ผู้จัดประชุม คือ ผู้ริเริ่มให้เกิดการประชุมขึ้น เป็นผู้กำหนดเรื่องประชุม กำหนดจุดมุ่งหมายและขอบเขตของงาน แต่งตั้งกรรมการ บันทึกผลการประชุม เป็นต้น ผู้จัดประชุมอาจเป็นหน่วยงาน สถาบัน สมาคม ชมรม

ผู้มาประชุม หมายถึง ผู้ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะที่ประชุม และผู้มาประชุมแทนผู้ใด หรือตำแหน่งใดในคณะที่ประชุม ผู้มาประชุมแทนมีสิทธิหรืออภิปรายเสนอความคิดเห็นให้ที่ประชุมพิจารณาและมีสิทธิลงมติหากได้รับอนุญาต

ผู้เข้าร่วมประชุม หมายถึง ผู้ที่มีได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะที่ประชุมซึ่งได้เข้าร่วมประชุม อาจเป็นผู้ขอเข้าสังเกตการณ์การประชุม ซึ่งผู้จัดการประชุมอนุญาต ผู้สังเกตการณ์ อาจแสดงความคิดเห็นในที่ประชุมได้ แต่จะไม่มีสิทธิลงมติ

องค์ประชุม หมายถึง จำนวนผู้มาประชุมตามที่ข้อบังคับได้ตราไว้ว่าต้องมีอย่างน้อยกี่คนจึงจะเปิดประชุมและดำเนินการประชุมได้ ถ้าผู้มาประชุมยังไม่ครบตามจำนวนที่กำหนดไว้ ก็ถือว่ายังไม่ครบองค์ประชุม การประชุมจะดำเนินไปไม่ได้ ในกรณีที่ไม่มีข้อบังคับกำหนดไว้ มักจะถือว่าต้องมีผู้มาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง จึงจะครบองค์ประชุม

ในขณะที่กำลังประชุมอยู่ ถ้ามีผู้ออกจากที่ประชุมไปจนเหลือผู้มาประชุมไม่ครบองค์ประชุม การประชุมก็จำเป็นต้องยุติลง

ที่ประชุม หมายถึง กรรมการทั้งหมดที่เข้าประชุมและอยู่ในห้องประชุมขณะที่การประชุมดำเนินอยู่

เรื่องที่ประชุมหรือญัตติ หมายถึง ข้อเสนอที่กำหนดให้ที่ประชุมพิจารณา

ใบความรู้ “รายงานการประชุม” (ต่อ)

มติ หมายถึง ข้อตกลงของที่ประชุมให้ดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดซึ่งจะต้องปฏิบัติต่อไป มติของที่ประชุมอาจเป็นมติโดยเอกฉันท์ หมายความว่าผู้มาประชุมเห็นพ้องต้องกันทุกคน หรือมติโดยเสียงข้างมาก หมายความว่า ผู้มาประชุมส่วนใหญ่เห็นด้วยกับข้อตัดสินใจนั้น มีผู้มาประชุมส่วนน้อยที่ไม่เห็นด้วย

ตำแหน่งหน้าที่ของผู้เข้าประชุม

ในการประชุมผู้เข้าประชุมจะมีตำแหน่งหน้าที่ในการประชุม ผู้ที่เข้าประชุมควรปฏิบัติตนให้ถูกต้องตามตำแหน่งและหน้าที่ของตน ดังนี้

ประธาน คือ ผู้ทำหน้าที่ควบคุมการประชุมให้ดำเนินไปตามหัวข้อและวาระที่วางไว้ และเปิดโอกาสให้ผู้เข้าร่วมประชุมแสดงความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะหรืออภิปรายร่วมกันอย่างกว้างขวาง

รองประธาน คือ ผู้ทำหน้าที่แทนประธานเมื่อประธานไม่อยู่

กรรมการ คือ ผู้ทำหน้าที่พิจารณาเรื่องที่อยู่ในวาระการประชุมและเสนอความคิดเห็นที่มีเหตุผล และเป็นประโยชน์ต่อการประชุม

เลขานุการ คือ ผู้ทำหน้าที่จัดเรื่องที่จะประชุมโดยความเห็นชอบของประธาน ส่งจดหมายเชิญประชุม เตรียมสถานที่ และเอกสารที่ใช้ในการประชุม บันทึกและทำรายงานการประชุม และจัดอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในการประชุม เลขานุการไม่มีสิทธิ์แสดงความคิดเห็นและลงมติในที่ประชุมยกเว้นดำรงตำแหน่งกรรมการร่วมด้วย

ผู้ช่วยเลขานุการ คือ ผู้ทำหน้าที่ช่วยงานต่าง ๆ ของเลขานุการ

ภาษาที่ใช้ในการประชุม

ประธานต้องกล่าวกับที่ประชุมโดยใช้ศัพท์ในการประชุมให้ถูกต้องและต้องให้เกียรติผู้เข้าประชุม ผู้เข้าประชุมต้องพูดเสนอความคิดเห็นต่อประธานในที่ประชุม ไม่เสนอความคิดเห็นหรือพูดโต้ตอบกันเอง ในระหว่างการประชุม การพูดกับประธานทำให้การประชุมเป็นระเบียบ ไม่สับสน และลดความขัดแย้งระหว่างผู้เข้าประชุม เมื่อมีความคิดเห็นไม่ตรงกัน ผู้เข้าประชุมควรใช้คำที่สุภาพ เพราะถ้อยคำภาษาที่สุภาพจะช่วยทำให้เกิดบรรยากาศอันมิตรในการประชุมนั้น เช่น

ใบความรู้ “รายงานการประชุม” (ต่อ)

ผมเห็นด้วยกับที่ท่านเสนอครับ

ขอให้ฟังประธานพูดให้จบก่อนนะครับ

กรุณาตรวจรายงานการประชุมในหน้าหนึ่งครับ

ขอบคุณครับที่เสนอความคิดเห็นในการประชุมครั้งนี้

ขอความกรุณาปิดโทรศัพท์มือถือด้วยครับ

มารยาทในการประชุม

ผู้เข้าประชุมต้องรักษามารยาทในการประชุม คือ

๑. เข้าประชุมทุกครั้ง ถ้าเข้าประชุมไม่ได้ควรแจ้งให้เลขานุการทราบล่วงหน้า พร้อมแจ้งเหตุผลที่ไม่เข้าร่วมประชุม
๒. ควรมาก่อนเวลาที่ประธานจะมาถึงที่ประชุมเล็กน้อย และไม่ควรรออกจากที่ประชุมก่อนเวลาเลิกประชุม
๓. การแสดงความคิดเห็นต้องใช้คำพูดที่สุภาพ ไม่ใช่ถ้อยคำรุนแรง หยาดคาย หรือกิริยาอาการก้าวร้าว ไม่พูดแทรกขณะที่ผู้อื่นกำลังพูดอยู่ ต้องรู้จักควบคุมอารมณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นแม้จะแตกต่างไปจากความคิดเห็นของตน
๔. ขณะประชุมไม่พูดคุยกันเอง ไม่ใช่โทรศัพท์มือถือหรือทำงานอื่น
๕. หากต้องการบันทึกภาพ ไม่ควรรบกวนที่ประชุม

จากหนังสือวิธีวิธภาษา

มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๔๒ - ๑๕๑

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๒) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด รายงานการประชุม หมายถึง บันทึก ความเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมีมติ ของที่ประชุมที่ทำไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการ ประชุม ฝ่ายเลขานุการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำ รายงานการประชุม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายการเขียนรายงานการประชุมได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานการประชุมได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ตรงกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาทวนเกี่ยวกับการเขียนรายงานการประชุม</p> <p>ขั้นสอน นักเรียนร่วมกันปฏิบัติการจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่น พื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ดังนี้ ๑. นักเรียนจัดการประชุมเตรียมการจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” โดยให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียน วางแผนแบ่งหน้าที่ดังนี้ - ผู้ประชุม นักเรียนกลุ่มที่นำเสนอการเขียนรายงาน - นักเรียนที่ทำหน้าที่จัดทำรายงานการประชุม ๒. นักเรียนจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ในบริเวณโรงเรียน ๓. นักเรียนจัดการประชุมสรุปผลการจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” โดยให้นักเรียนทุกคนในชั้นเรียน วางแผนแบ่งหน้าที่ดังนี้ - ผู้ประชุม นักเรียนกลุ่มที่นำเสนอการเขียนรายงาน - นักเรียนที่ทำหน้าที่จัดทำรายงานการประชุม</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “รายงานการประชุม”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่น พื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน”</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๒) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>ขั้นสรุป นักเรียนสรุปการวางแผนเตรียมการปฏิบัติงาน</p>		

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๗ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๓) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด รายงานการประชุม หมายถึง บันทึก ความเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติ ของที่ประชุมที่ทำได้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการ ประชุม ฝ่ายเลขานุการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำ รายงานการประชุม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายการเขียนรายงานการประชุมได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานการประชุมได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมจัดการประชุม ขั้นสอน นักเรียนจัดการประชุมเตรียมการจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ขั้นสรุป ๑. นักเรียนสรุปผลการประชุม ๒. นักเรียนช่วยกันเขียนรายงานการประชุมและนำเสนอในชั่วโมง ต่อไป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน ๑. การจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ๒. รายงานการประชุม การวัดและประเมินผล ๑. การประเมินการทำงานกลุ่ม ๒. การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิ์งานสถานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๘ เรื่อง ร่วมกันระดมสมอง (๔) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด รายงานการประชุม หมายถึง บันทึก ความเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติ ของที่ประชุมที่ทำได้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการ ประชุม ฝ่ายเลขานุการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำ รายงานการประชุม</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายการเขียนรายงานการประชุมได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานการประชุมได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้อ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาบทเพลงเขียนรายงานจากการประชุมเตรียมการจัด นิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน”</p> <p>ขั้นสอน นักเรียนนำเสนอรายงานการประชุม เมื่อนำเสนอจบให้ช่วยกัน ตรวจสอบความถูกต้อง</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนเตรียมจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ในชั่วโมงต่อไป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน ๑. การจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ๒. รายงานการประชุม</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพงานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง เพื่อนพ้องนำเสนอผลงาน (๑) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด รายงานการประชุม หมายถึง บันทึก ความเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติ ของที่ประชุมที่ทำได้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการ ประชุม ฝ่ายเลขานุการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำ รายงานการประชุม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายการเขียนรายงานการประชุมได้</p>	<p>ขั้นสอน นักเรียนจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ให้นักเรียนในโรงเรียนร่วมเข้าชม</p>	<p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่น พื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน”</p>
<p>ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานการประชุมได้</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนจัดเก็บนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ให้นักเรียนในโรงเรียนร่วมเข้าชม</p>	<p>การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิภาพสถานศึกษาคัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๐ เรื่อง เพื่อนเพื่อนนำเสนอผลงาน (๒) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด รายงานการประชุม หมายถึง บันทึก ความเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติ ของที่ประชุมที่ทำไว้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการ ประชุม ฝ่ายเลขานุการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำ รายงานการประชุม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมจัดการประชุมสรุปผลการจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน”</p> <p>ขั้นสอน นักเรียนจัดการประชุมสรุปผลการจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน”</p> <p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนสรุปผลการประชุม ๒. นักเรียนช่วยกันเขียนรายงานการประชุมและนำเสนอในชั่วโมง ต่อไป</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ -</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน ๑. การจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ๒. รายงานการประชุม</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. การประเมินการทำงานกลุ่ม ๒. การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายการเขียนรายงานการประชุมได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานการประชุมได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๕ ชื่อหน่วย ประสิทธิ์งานสถานสามัคคี กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒๑ เรื่อง เพื่อนพ้องนำเสนอผลงาน (๓) รายวิชา ภาษาไทย</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด รายงานการประชุม หมายถึง บันทึก ความเห็นของผู้มาประชุม ผู้เข้าร่วมประชุม และมติ ของที่ประชุมที่ทำได้เป็นหลักฐานทุกครั้งที่มีการ ประชุม ฝ่ายเลขานุการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดทำ รายงานการประชุม</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาบทบาทการเขียนรายงานจากประสบการณ์สรุปผลการจัด ขั้นสอน นักเรียนนำเสนอรายงานการประชุม เมื่อนำเสนอจบให้ช่วยกัน ตรวจสอบความถูกต้อง ขั้นสรุป นักเรียนสรุปความรู้ที่ได้รับจากการปฏิบัติกิจกรรมนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรมการเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน ๑. การจัดนิทรรศการ “ศิลปวัฒนธรรม การเล่นพื้นบ้าน : ของดีบ้านฉัน” ๒. รายงานการประชุม การวัดและประเมินผล - การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายการเขียนรายงานการประชุมได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนรายงานการประชุมได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้อ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖
“เพลินพาที่ชี้ประเด็น”

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลินพาที่ซีประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การพูด หมายถึง การสื่อความหมายของมนุษย์ โดยการใช้เสียง และกิริยาท่าทางเป็นเครื่องถ่ายทอด ความรู้ ความคิด และความรู้สึกจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายหลักการความรู้เกี่ยวกับการพูด</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ พูดสื่อสารในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ตรงกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง วาพะ วาที่ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “ความรู้เกี่ยวกับการพูด”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความสำคัญของการพูด</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มตามความสมัครใจออกเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษา ใบความรู้ “ความรู้เกี่ยวกับการพูด”</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มวางแผนแสดงบทบาทสมมติเพื่อเป็นตัวอย่างการพูด พูดแก่ กลุ่มที่ ๑ พูดดี กลุ่มที่ ๒ พูดเก่ง กลุ่มที่ ๓ กล่าวพูด กลุ่มที่ ๓ มารยาทในการพูด</p> <p>๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาแสดงบทบาทสมมติหน้าชั้นเรียน โดยเพื่อนกลุ่ม อื่น ๆ แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกรนำเสนอของตนเอง</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการพูด</p>		

ใบความรู้ “ความรู้เกี่ยวกับการพูด”

ความรู้เกี่ยวกับการพูด

การพูดมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตประจำวันของคนเรา เราต้องพูดจาสื่อสารกับคนที่แวดล้อมใกล้ตัว เช่น พ่อ แม่ ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ครูอาจารย์ คนที่ต้องพบปะเกี่ยวข้องกับสัมพันธไมตรีในกิจกรรมการเรียน การงานอาชีพ และวิถีทางดำเนินชีวิตในแต่ละวัน เช่น คนขายของ คนเก็บเงินค่าโดยสารรถประจำทาง คนเก็บขยะ บุรุษไปรษณีย์ และอื่น ๆ การพูดกับคนที่แวดล้อมใกล้ตัว อาจมีเรื่องราวที่หลากหลายทั้งมีสาระและไม่มีสาระ เรื่องพูดคุยเล่าสู่กันฟัง เรื่องการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ประสบพบเห็น ซึ่งอาจสอดคล้องไปในแนวทางเดียวกันหรือขัดแย้งต่างมุมมองกัน แต่การพูดกับคนอื่นที่มีใช้คนที่แวดล้อมใกล้ตัว อาจเป็นการพูดที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับกิจกรรมที่ต้องดำเนินการร่วมกันหรือเกี่ยวข้องกันโดยหน้าที่การงานการประกอบอาชีพ การร่วมกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ต่าง ๆ นอกจากนี้ยังมีการพูดอย่างเป็นทางการกับที่ประชุมชน การพูดกับคนจำนวนมาก เช่น กล่าวคำอวยพร กล่าวปาฐกถา กล่าวสุนทรพจน์ บรรยายทางวิชาการ อภิปราย โต้แย้ง หรือการพูดกึ่งทางการ เช่น แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม แสดงความคิดเห็นทางวิชาการ เล่านิทาน เล่าประสบการณ์ เป็นต้น โดยทั่วไป ผู้ที่ประสบความสำเร็จในธุรกิจการงาน มีมนุษยสัมพันธ์ และทำประโยชน์ให้แก่สังคมประเทศชาติ ส่วนใหญ่มักเป็นคนที่มีความสามารถในการพูดเป็นบุคคลที่ได้รับการยอมรับว่า **พูดดี พูดเก่ง กล่าวพูด และมีมารยาทในการพูด** ส่วนหนึ่งเป็นความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละคนที่ลอกเลียนแบบกันได้ยากเรียกว่ามีพรสวรรค์ อีกส่วนเป็นความสามารถที่ได้จากการศึกษาเรียนรู้ ฝึกฝน พัฒนา ที่กล่าวว่า เป็นความสามารถที่ได้จากพรแสวงนั่นเอง

พูดดี หมายถึง การพูดที่ใช้ถ้อยคำที่สุภาพไพเราะ ออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้อง มีจังหวะหนักเบา และน้ำเสียงตามความหมายของข้อความหรือเรื่องราว เลือกใช้ถ้อยคำและคำลงท้ายเหมาะสมกับเรื่องราว กาลเทศะ และบุคคล พูดคำจริง ไม่พูดคำเท็จ ไม่พูดบิดเบือนความจริง ไม่พูดส่อเสียดหรือยุยงใส่ร้ายป้ายสีกัน รู้ว่าอะไรควรพูด อะไรไม่ควรพูด เช่น ไม่พูดเรื่องที่เป็นการลวงล้าหรือละเมิดสิทธิส่วนบุคคล ซึ่งนอกจากเป็นการเสียมารยาทแล้วยังอาจผิดกฎหมายด้วย ไม่พูดสิ่งที่ทำให้กระทบกระเทือนใจ หรือทำให้ผู้อื่นเก้อกระดาก อับอาย โดยเฉพาะท่ามกลางที่ประชุมชน ไม่พูดถึงสิ่งที่เป็นอับมงคลในงานมงคล เป็นต้น พูดดียังหมายรวมถึง การมีมารยาทในการพูดที่ให้ความสำคัญกับผู้ฟังหรือคู่สนทนา เช่น สบตา ยิ้มแย้มแสดงความเป็นมิตร เปิดโอกาสให้ผู้ฟังหรือคู่สนทนาได้พูดหรือแสดงความคิดเห็น ใส่ใจความรู้สึก ความพึงพอใจของผู้ฟัง หรือคู่สนทนา ไม่ชิงพูด ไม่พูดขัดหรือแทรกก่อนที่คู่สนทนาจะพูดจบความ ที่สำคัญการพูดดีต้องเป็นการพูดที่สื่อความหมายให้เข้าใจในทางสร้างสรรค์ พูดแล้วทำให้คนพอใจ สบายใจ มีความสุข เกิดผลดี เกิดความรัก ความสามัคคี และความเจริญก้าวหน้าในหมู่คณะ สังคม และประเทศชาติ เช่น การพูดให้กำลังใจคนที่กำลังผิดหวัง พูดให้คนมีมานะอดทนต่อสู้กับความลำบากยากจน พูดให้คนคลายความวิตกกังวล ความโกรธ ความอิจฉาริษยา พูดให้คนร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสร้างสรรค์สังคมและประเทศชาติ

ใบความรู้ “ความรู้เกี่ยวกับการพูด” (ต่อ)

พูดดี มักมีพื้นฐานมาจากการคิดดี คิดถูกต้อง คิดสุจริต คิดอย่างมีเหตุผล คิดถูกวิธี คิดถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวม สังคม และประเทศชาติ มากกว่าประโยชน์ส่วนตน การคิดดีนั้นควรคิดในทางที่สร้างสรรค์ มีสติกำกับ สติทำให้เกิดปัญญา ปัญญาทำให้รู้เห็นถึงแนวทางที่ควรทำควรปฏิบัติ เมื่อต้องถ่ายทอดความคิดดี โดยการพูดเพื่อสื่อสารไปให้ผู้อื่นรับรู้หรือนำไปปฏิบัติ ก็ย่อมเป็นคำพูดที่ดีตามไปด้วย สิ่งที่ต้องระวังให้มากเกี่ยวกับการพูดนั้น คือ **ต้องคิดก่อนพูด** คิดถึงความควรไม่ควร คิดถึงความรู้สึกของผู้ฟัง คิดถึงผลได้ผลเสียที่ฟังจะได้รับ การพูดโดยไม่คิดมักทำให้ผิดใจกัน ทำลายสัมพันธภาพที่เคยดีต่อกัน ทำให้เสียประโยชน์ เกิดผลเสียหาย และอาจนำภัยมาสู่ตน สู่บุคคลที่แวดล้อมใกล้ชิดสู่สังคมและประเทศชาติ อย่างที่เรามักกล่าวกันว่า เป็นโอษฐภัย ดังคำโคลงสุภาษิตนฤพุนาการที่ว่า

พาทิมีสติรู้	รอคิด
รอบคอบชอบแลผิด	ก่อนพร้อง
คำพูดพ่างลิขิต	เขียนร่าง เรียงแธ
ฟังเพราะเสนาะต้อง	โสตทั้งห่างภัย

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

พูดเก่ง หมายถึง การพูดที่มีกลวิธีในการพูดเพื่อให้น่าสนใจ น่าประทับใจ พูดแล้วเกิดผลดีผลสำเร็จ คนพูดเก่งมักมีวิธีการพูดที่ทำให้คนฟังสนใจ เพลิดเพลินสนุกสนาน มีลีลาการพูดที่เป็นแบบฉบับเฉพาะตน ประกอบกับการแสดงสีหน้าท่าทาง น้ำเสียงได้สอดคล้องกับเรื่องราวและอารมณ์ความรู้สึก มีการสอดแทรกมุกตลก คำคม สำนวนโวหาร คำประพันธ์ที่ไพเราะ และน่าสนใจ ในช่วงจังหวะการพูดที่เหมาะสมก็เป็นกลวิธีหนึ่งในการสร้างบรรยากาศ ความน่าเชื่อถือ และความประทับใจแก่ผู้ฟัง พูดเก่งมีลักษณะการพูด ดังนี้

๑. พูดได้สาระความรู้ ได้นื้อถ้อยกระตงความ อ้างอิงข้อมูลหรือข้อเท็จจริงได้ถูกต้อง แม่นยำ เกิดประโยชน์และผลสำเร็จตามที่มุ่งหมาย

๒. พูดตรงประเด็น ตรงตามหัวข้อที่พูด และตรงตามจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ เนื้อหาสาระที่พูดไม่สับสน วกวน ลำดับความให้เข้าใจง่าย เนื้อหาที่เป็นใจความสำคัญสอดคล้องสัมพันธ์กับเนื้อหาที่เป็นใจความรองหรือใจความที่เชื่อมโยงกัน

๓. พูดคล่อง ออกเสียงได้ชัดเจน ถูกต้อง เป็นธรรมชาติ ไม่ติดขัด ใช้คำถูกต้องตามความหมาย เลือกรสรถ้อยคำได้คมคาย สอดคล้อง เหมาะสมกับเรื่องราว อารมณ์และความรู้สึกของผู้ฟัง

กล้าพูด หมายถึง การยอมพูดสิ่งที่ควรพูด โดยไม่เกรงกลัวอิทธิพลหรืออันตราย มีความเชื่อมั่นในตนเอง กล้าแสดงความคิดเห็นของตนเองบนพื้นฐานความรู้ ความสามารถ ทักษะ และประสบการณ์ที่ตนมีตนรู้ เพื่อประโยชน์และผลสำเร็จทั้งต่อตนเองและต่อส่วนรวม โดยคำนึงถึงกาลเทศะที่ควรพูดด้วย เช่น ทักท้วงเมื่อเห็นผู้ทำผิดหรือทำสิ่งที่ไม่เหมาะสม เสนอความคิดเห็นหรือข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาหรือพัฒนากิจการงาน กล้าพูดกล้าแสดงความจริงใจและรับผิดชอบต่อคำพูดของตน เมื่อพูดเรื่องใดไปแล้วเกิดผลเสียหายต้องยอมรับว่าตนพูดไปจริง และยอมรับผิด โดยกล่าวคำขอโทษหรือขอถอนคำพูด

จากหนังสือเรียนวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๖-๙

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลิดเพลินที่สี่ประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง วาหะ วาที (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด การพูด หมายถึง การสื่อความหมายของมนุษย์ โดยการใช้เสียง และกิริยาท่าทางเป็นเครื่องถ่ายทอด ความรู้ ความคิด และความรู้สึกจากผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายหลักการความรู้เกี่ยวกับการพูด ด้านทักษะและกระบวนการ พูดสื่อสารในโอกาสต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาในประเด็น “นักเรียนใช้การพูดสื่อสารในโอกาสหรือสถานการณ์ใด บ้าง”</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนจับคู่กับเพื่อน แต่ละคู่ศึกษาใบความรู้ “การพูดในโอกาสต่าง ๆ” จากนั้น ๒. นักเรียนทำกิจกรรม “จับเข่าคุย” โดยให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแต่งบทสนทนา จากสถานการณ์ที่กำหนดให้ ๓. นักเรียนแต่ละคู่ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>สถานการณ์ การสนทนาทางโทรศัพท์ : นักเรียนโทรศัพท์ไปหาเพื่อนที่อยู่คนละโรงเรียน และอยู่ในจังหวัดอื่น เพื่อขอข้อมูลของดีในจังหวัดนั้น ทั้งนี้นักเรียนยังไม่ค่อยรู้จัก เพื่อนคนนั้นดีมากนัก</p> <p>๓. นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ จดบันทึกการนำเสนอของเพื่อนและแสดงความคิดเห็น ว่ามีข้อดีและข้อควรปรับปรุงอย่างไร *การนำเสนอ ให้นำเสนอต่อในชั่วโมงต่อไป จนครบทุกคู่</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการพูดในโอกาสต่าง ๆ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “การพูดในโอกาสต่าง ๆ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. การประเมินการทำงานกลุ่ม ๒. การพูดแสดงความคิดเห็น</p>

ใบความรู้ “การพูดในโอกาสต่าง ๆ”

การพูดในโอกาสต่าง ๆ

การทักทายปราศรัย

การทักทายเป็นมารยาทของทุกสังคม เมื่อพบคนที่รู้จักกันย่อมต้องทักทายปราศรัยกันเพื่อแสดงไมตรีที่มีต่อกัน ในการทักทายปราศรัยควรใช้ถ้อยคำที่ทำให้ผู้ฟังสบายใจ

คนแต่ละชาติอาจทักทายด้วยถ้อยคำที่ต่างกัน เช่น คนไทยนิยมทักว่าไปไหนมา โดยมีได้มีเจตนาแท้จริงว่าต้องการรู้คำตอบ หรืออยากรู้เรื่องส่วนตัวของผู้อื่น คนตอบจะตอบเพียงเพื่อแสดงไมตรีเท่านั้นไม่ถือเป็นเรื่องจริงจังนัก

คนที่สนิทสนมกันอาจทักด้วยเรื่องทีใกล้เคียง เช่น *ทำการบ้านหรือยัง กินข้าวหรือยัง มาโรงเรียนแต่เช้าเลยนะ วันนี้ใครมาส่ง* การทักทายผู้ใหญ่หรือผู้ที่ไม่คุ้นเคย ต้องใช้ถ้อยคำที่สุภาพตามแบบที่นิยมกัน เช่น *สวัสดีค่ะ หรือสวัสดีครับ* พร้อมน้อมไหว้แสดงความเคารพ และอาจถามตามมารยาทว่า *คุณครูสบายดีหรือคะ ท่านสบายดีหรือครับ* หรือทักทายตามสถานการณ์ เช่น *ท่านออกกำลังกายหรือคะ คุณครูกำลังจะไปสอน หรือครับ คุณยายมาทำบุญหรือคะ*

การแนะนำตนเอง

ในบางโอกาส เราจำเป็นต้องแนะนำตนเองว่าเราเป็นใคร และเหตุที่แนะนำตนเองนั้นมีจุดมุ่งหมายใด เช่น นักเรียนที่ได้รับมอบหมายให้เป็นผู้นำชมนิทรรศการของโรงเรียน เมื่อพบผู้มาชมงาน นักเรียนต้องพูดแนะนำตนเอง บอกชื่อ บอกชั้นเรียน และบอกหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย นักเรียนที่ไปติดต่อหน่วยงานหรือสถานที่บางแห่ง เช่น สถานที่ฝึกงานระหว่างปิดภาคเรียน เมื่อไปถึงสถานที่นั้นต้องแนะนำตนเองว่าชื่ออะไร เรียนอยู่ชั้นใด โรงเรียนใด และแจ้งธุระที่มาติดต่อให้ชัดเจน

ในงานเลี้ยงต่าง ๆ เช่น งานมงคลสมรส งานทำบุญขึ้นบ้านใหม่ บางครั้งต้องนั่งร่วมโต๊ะอาหารกับผู้อื่น อาจแนะนำตนเองด้วยการบอกชื่อ บอกความสัมพันธ์กับเจ้าของงาน แต่ควรระมัดระวังไม่ให้เป็นการอวดตน ฝ่ายคู่สนทนาก็ควรแนะนำตนเอง ไม่ควรรีรอ เพราะอาจทำให้อีกฝ่ายอึดอัดไม่สบายใจ

การแนะนำตนเองไม่ว่าโอกาสใด ควรมีคำขึ้นต้นว่า *สวัสดี* และมีคำลงท้าย *ครับ* หรือ *ค่ะ* แสดงความสุภาพด้วยเช่น *สวัสดีครับ สวัสดีค่ะ*

การสนทนา

การสนทนาเป็นกิจกรรมที่คน ๒ คนหรือมากกว่าพูดคุยกันเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้ ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ระหว่างกัน ในโอกาสหรือสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การสนทนาในที่ประชุมชน การสนทนาในรายการโทรทัศน์ การสนทนากับบุคคลแรกรู้จักในงานสังคมต่าง ๆ การสนทนากับผู้ที่รู้จักคุ้นเคยกันดี

ในการสนทนาควรเลือกรื่องที่ตนเองและคู่สนทนามีความรู้และความสนใจร่วมกัน อาจเป็นเหตุการณ์ปัจจุบันหรือเรื่องที่กำลังเป็นข่าว เรื่องที่เหมาะสมกับกาลเทศะ เช่น การสนทนาในงานมงคลสมรสควรพูดถึงแต่สิ่งที่ดีงาม ไม่พูดเรื่องที่ทำให้ไม่สบายใจ ขณะรับประทานอาหารไม่ควรพูดเรื่องหวาดเสียวหรือเรื่องที่น่าขบขันหรือเรื่องกึ่งเท็จหรือน่าขยี้แหยง

ใบความรู้ “การพูดในโอกาสต่าง ๆ” (ต่อ)

ผู้สนทนาต้องเป็นผู้รู้จักฟังและรู้จักสังเกตความรู้สึกของผู้ร่วมสนทนา ควรเปิดโอกาสให้ผู้สนทนาได้พูด ได้แสดงความคิดเห็นด้วย ถ้าผู้สนทนาพูดผิดไม่ตรงความเป็นจริง ไม่ควรตำหนิตรง ๆ ควรหาวิธีอธิบายหรือชี้แจงที่แยบคายให้ผู้สนทนาเข้าใจได้เอง เช่น อาจบอกว่าเคยได้ยินเรื่องมาอีกอย่างหนึ่งว่าอย่างไร ถ้าหากหาวิธีชี้แจงไม่ได้ควรเปลี่ยนเรื่องสนทนาเสีย ขณะฟังแม้รู้สึกเบื่อก็ควรควบคุมความรู้สึกไม่แสดงความอึดอัดเบื่อหน่าย และควรหาวิธีจบการสนทนาโดยไม่ทำลายความรู้สึกของผู้สนทนา

ข้อควรระวังในการสนทนาทุกโอกาส คือ ไม่พูดแต่เรื่องส่วนตัวของตน โดยที่ผู้อื่นไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ไม่โอ้อวดความสามารถของตน ไม่ทับถมผู้สนทนา ไม่นินทาว่าร้ายผู้อื่น ไม่พูดเพื่อจ้อส่อเสียด ไม่พูดเรื่องลามกอนาจาร

การพูดติดต่อทางโทรศัพท์และการรับโทรศัพท์

เมื่อมีผู้โทรศัพท์ติดต่อไป ผู้รับโทรศัพท์ควรพูดทักทายก่อน ส่วนผู้ติดต่อไปควรแจ้งแก่ผู้รับโทรศัพท์ให้ชัดเจนว่า ตนเป็นใคร ประสงค์จะพูดกับใคร เรื่องใด และควรพูดให้กระชับ เพื่อจะได้ไม่เสียเวลา ผู้รับโทรศัพท์ควรพูดด้วยน้ำเสียงที่เป็นมิตร แสดงความมีน้ำใจในการรับฝากข้อความ และถามเกี่ยวกับข้อความที่รับฝากให้ถูกต้องครบถ้วน เมื่อต้องตามผู้อื่นให้มารับโทรศัพท์ ควรบอกผู้ติดต่อให้ชัดเจนว่า บุคคลที่ผู้ติดต่อต้องการจะพูดด้วยนั้นอยู่ที่ใด ถ้าต้องตามมารับโทรศัพท์จะใช้เวลามากน้อยเพียงใด

ตัวอย่างการพูดโทรศัพท์

๑. ผู้รับ : สวัสดีค่ะ

ผู้ติดต่อ : สวัสดีครับ ผมอรรถพล ขอพูดกับอาจารย์กาญจนาครับ

ผู้รับ : กำลังพูดอยู่ค่ะ

ผู้ติดต่อ : ผมขอเวลาอาจารย์ตอนนี้ได้ไหมครับ

ผู้รับ : ได้ค่ะ

ผู้ติดต่อ : (พูดธุระของตนเอง)

๒. ผู้รับ : สวัสดีครับ บ้านคุณบรรเจิดครับ

ผู้ติดต่อ : ขอพูดกับคุณบรรเจิดค่ะ

ผู้รับ : ตอนนี้คุณพ่อไม่อยู่ครับ จะฝากข้อความไหมครับ

ผู้ติดต่อ : ขอฝากข้อความว่า เพื่อนชื่อวัชรินทร์ ขอเลื่อนนัดส่งต้นฉบับหนังสือไปเป็นวันพรุ่งนี้ เวลาเดิมได้หรือไม่ ให้ติดต่อกลับด้วยค่ะ

ผู้รับ : ขอเบอร์ติดต่อกลับด้วยครับ

ผู้ติดต่อ : เบอร์ ๐ ๒๒๗๗ ๗๗๗๗ ค่ะ

ผู้รับ : ขอทวนนะครับ ฝากข้อความว่า “เพื่อนชื่อวัชรินทร์โทรมาถามว่าขอเลื่อนนัดส่งต้นฉบับหนังสือไปเป็นวันพรุ่งนี้เวลาเดิมได้หรือไม่ ขอให้ติดต่อกลับ เบอร์ ๐ ๒๒๗๗ ๗๗๗๗

ผู้ติดต่อ : ถูกต้องค่ะ ขอขอบคุณค่ะ สวัสดีค่ะ

ผู้รับ : สวัสดีครับ

จากหนังสือเรียนวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๙-๑๓

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลิดเพลินที่ซีประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด รวมเกียรติ ตอน นารายณ์ปราบนก มีลักษณะคำประพันธ์เป็นกลอนบทละคร มีคุณค่า ด้านวรรณศิลป์จากการใช้โวหารภาพพจน์ที่ทำให้ เกิดจินตภาพและมีเนื้อหาที่ซื่อสัตย์ที่สามารถนำมา ปรับใช้เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของคนในสังคม ปัจจุบันได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ระบุที่มาและลักษณะคำประพันธ์ของเรื่อง รวมเกียรติได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ สรุปเนื้อหาที่มาและลักษณะคำประพันธ์ของเรื่อง รวมเกียรติได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง วรรณคดีบทพากย์ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนดูภาพพจน์ที่ครูติดบนกระดาน แล้วร่วมกันสนทนาว่านักเรียนรู้จักตัว ละครนี้หรือไม่ และเป็นตัวละครจากรรณคดีเรื่องอะไร</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนฟังบทอ่านจากเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนก แล้วนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่าเมื่อได้ฟังบทอ่านข้างต้น นักเรียน คิดว่าสื่ออารมณ์ใดของตัวละคร</p> <p>๒. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “ที่มา และความสำคัญของรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ ปราบนก” จากนั้น เขียนแผนภาพความคิดและออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๓. นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็นที่ได้รับจากการ นำเสนอของเพื่อน ๆ</p> <p>*การนำเสนอ ให้นำเสนอต่อในชั่วโมงต่อไป จนครบทุกกลุ่ม</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนช่วยกันสรุปที่มาและลักษณะคำประพันธ์ของเรื่องรามเกียรติ์ได้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ภาพพณูมาน ๒. ใบความรู้ “ที่มาและความสำคัญของรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนก” ๓. วีดิทัศน์การอ่านทำนองเสนาะ</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
---	---	--	---

ใบความรู้

“ที่มาและความสำคัญของรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนทก”

ทำการหยาบใหญ่ถึงเพียงนี้

คนที่ทำความดีความชอบมาช้านาน สมควรได้รับรางวัลเป็นผลตอบแทน อาจเป็นทรัพย์สินเงินทอง เช่น การขึ้นเงินเดือนให้ อาจเป็นยศถาบรรดาศักดิ์ เช่น การเลื่อนจากร้อยตรีเป็นร้อยโท หรืออาจเป็นอำนาจ เช่น การมอบสิทธิให้ว่าการได้ ในบรรดาสິงตอบแทนที่กล่าวมานี้ อำนาจเป็นสิ่งที่อันตรายมากที่สุด ถ้าไปตกอยู่ในมือคนที่ลืมนัดไม่มานผู้ที่ยื่นอำนาจให้มันอาจจะต้องเสียใจว่าคิดผิด เหมือนดังที่พระอิศวรเคยรู้สึกเมื่อได้ประทานอำนาจให้แก่ นทกไป ได้สักระยะหนึ่ง

นทกนั่งประจำอยู่ที่เชิงเขาไกรลาส มีหน้าที่ล้างเท้าให้เหล่าเทวดาที่จะเข้าเฝ้าพระอิศวร เหล่าเทวดาต่างพอใจที่นทกรับใช้พวกตนอย่างดี แต่บางครั้งก็นึกสนุก เมื่อยืนเท้าให้ล้างแล้วก็เหยย้าถอน ผมนนทกเล่น นนทกแค้นใจ แต่จะหาทางตอบโต้ก็ไม่ได้ เพราะไม่มีกำลังหรืออำนาจ จึงไปเฝ้าพระอิศวรแล้ว ทูลว่าตนทำหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบมาช้านานแล้ว แต่ยังไม่ได้รับสิ่งใดเป็นรางวัลเลย วันนี้จะมาทูลขอให้นี้ว เป็นเพชรมีฤทธิ์สามารถลงโทษผู้ที่มารังแกตนได้ พระอิศวรประทานให้ตามต้องการ นนทกจึงมีนิ้วเพชรที่สามารถ ชี้สังหารใคร ๆ ได้

ไม่ทันนาน นนทกก็มีใจกำเริบ ไม่ยับยั้งชั่งใจ และไม่ใคร่ครวญว่าจะใช้นิ้วเพชรนั้นอย่างไร เพียงแต่ถูก หยอกเล่นเหมือนทุกวัน นนทกก็โกรธขึ้นมาทันที เทวดาที่มาเยี่ยม นทกถูกสังหารเสียมากมาย พระอินทร์จึง ไปทูลฟ้องพระอิศวร พระอิศวรทรงเห็นว่า นนทกได้รางวัลความดีความชอบไปแล้ว แต่ "กลับทรยศระบดใจ ทำการหยาบใหญ่ถึงเพียงนี้" สมควรจะต้องถูกลงโทษ

ผู้ที่พระอิศวรขอให้ไปลงโทษนทก คือ พระนารายณ์ พระนารายณ์อยากจะให้นนทกรู้ฤทธิ์ ของอำนาจที่นทกเที่ยวใช้ระรานผู้อื่น จึงลวงให้นนทกร่ำรำตามท่าต่าง ๆ จนถึงท่าที่ชี้นิ้วลงที่ขาของตนเอง "นิ้วอำนาจ" จึงวกกลับมาทำร้ายตัวนทกเอง พอที่จะให้นนทกได้รู้สึกตัวเสียก่อนแล้วพระนารายณ์ก็สังหาร นนทกเสียในที่สุด

ถ้านนทกไม่ลืมนัด เพียงแต่ใช้นิ้วเพชรของผู้ที่จะมารังแกให้เกรงขาม เพื่อป้องกันตัวให้มีโอกาสอยู่ อย่างสบายใจในหมู่คนอื่น นนทกคงจะมีโอกาสชื่นชมกับอำนาจของตนไปได้อีกนาน และถ้าใช้ถูกทาง และถูกทำนองคลองธรรม อำนาจ ก็อาจทำให้เกิดเป็นบารมีที่ทำให้คนรอบข้างชื่นชมอย่างจริงจังก็ได้

จากนทกมาเป็นทศกัณฐ์

พระนารายณ์ไปปราบนทกโดยแปลงร่างเป็นนางรำไปร่ำย่นนทกให้รำตามด้วยท่าต่าง ๆ เมื่อถึงท่าชี้นิ้ว ลงที่ต้นขา นนทกก็ขาหัก เพราะเดชนิ้วเพชรของตนเอง นางรำกลับคืนร่างเป็นพระนารายณ์แล้วเหยียบนทก ไว้เพื่อสังหาร นนทกจึงต่อว่าพระนารายณ์ว่าเอาเปรียบมีถึงสี่มือแต่ก็ยังไม่กล้าสู้กันซึ่ง ๆ หน้าพระนารายณ์ ท้าว่า ขอให้นทกไปเกิดใหม่มีสิบหนายี่สิบมือ และมีอาวุธพร้อมสรรพ ส่วนพระองค์จะไปเกิดเป็นมนุษย์ สองมือ จะได้สู้กันในโลกมนุษย์อีกครั้งหนึ่ง นนทกลงมาเกิดเป็นทศกัณฐ์ ส่วนพระนารายณ์อวตารลงมา เป็นพระรามและได้ทำศึกสงครามกันยาวนาน

พระรามเป็นโอรสของท้าวทศรถกษัตริย์สุริยวงศ์แห่งกรุงอโยธยา ต้นวงศ์กษัตริย์สุริยวงศ์ คือท้าวอโนมาตั้นนัดดาของพระอิศวร พระอิศวรโปรดให้พระอินทร์ลงมาสร้างเมืองอโยธยาในชมพูทวีป โดยนำ พยางค์แรก ของชื่อฤาษีสี่ตน ได้แก่ อจนคาวี ยุคอักระ ทหะ และยาคะ มาประสมกันเป็นชื่อเมืองอโยธยา (อโยธยา) แล้วให้อโนมาตั้นลงมาครอง ต่อมาอโนมาตั้นยกราชสมบัติให้อัชบาลผู้เป็นโอรส และต่อมาถึงทศรถ ผู้เป็นนัดดาตามลำดับ

ใบความรู้

“ที่มาและความสำคัญของรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนทก” (ต่อ)

ท้าวทศรถมีเมียสามองค์ คือ เกาสุริยาซึ่งมีโอรสชื่อพระราม ไกยเกษิซึ่งมีโอรสชื่อพระพรต และสมุทราชาซึ่งมีโอรสชื่อพระลักษณและพระสัตรุด พระรามเป็นโอรสองค์ใหญ่จึงมีสิทธิ์ที่จะขึ้นครองอยุธยา ต่อจากท้าวทศรถ แต่นางไกยเกษิตูลขอให้พระพรตโอรสของนางได้ครองราชย์แทน และขอให้พระรามออกเดินป่าเป็นเวลา ๑๔ ปี พระรามปรารถนาจะให้พระบิดาทำตามสัญญาที่ให้ไว้กับนางไกยเกษิว่าจะขอพรใดก็ได้ จากการที่นางเคยช่วยท้าวทศรถให้พ้นจากข้าศึกในสมรภูมิ พระรามจึงสละสิทธิ์ครองราชย์แล้วออกเดินป่าไปกับนางสีดาชานาและพระลักษณอนุชา ขณะที่อยู่ในป่า ทศกัณฐ์มาลักนาง สีดาไป พระรามกับพระลักษณจึงออกติดตามและทำศึกกับทศกัณฐ์จนได้นางสีดาคืนมาแล้วกลับไปครองกรุงอยุธยา

ทศกัณฐ์เป็นโอรสท้าวลัสเตียนอสูรผู้ครองกรุงลงกา มารดา คือ นางรัชดา บิดาของท้าวลัสเตียนคือ ท้าวจตุรพักตรเป็นเทพในพรหมโลก (ซึ่งอยู่สูงจากเทวโลกและไม่ข้องเกี่ยวกับกามคุณ) ทศกัณฐ์จึงเป็นอสูรเชื้อพรหมชาติก่อนของทศกัณฐ์คือนนทกเข้ารับใช้ของพระอิศวร เมื่อลงมาเกิดเป็นกษัตริย์ในโลกมนุษย์ ทศกัณฐ์เที่ยวเกาะกระรานสร้างความเดือดร้อนไปทั่ว พระอิศวรจึงขอให้พระนารายณ์อวตารลงมาเป็นพระรามเพื่อปราบทศกัณฐ์

จินตภาพและแนวคิดในเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนทก

บทละครเรื่องรามเกียรติ์ เป็นพระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช นารายณ์ปราบนทกเป็นเรื่องสั้น ๆ ที่แทรกอยู่ตอนต้นเรื่อง เมื่อดำเนินเรื่องมาถึงตอนที่เมเหสีทั้งห้าของท้าวลัสเตียนทรงครรภ์ และเมเหสีสี่องค์ประสูติโอรสแล้ว คงเหลือแต่นางรัชดา เรื่องก็ตัดมาที่นทกบนสวรรค์ ให้สังเกตว่า ในบทละครนั้นเมื่อจะเปลี่ยนเรื่องมาเล่าเรื่องใหม่จะใช้ว่า "มาจะกล่าวบทไป" ในตอนนี้ก็เช่นกันมีการเริ่มเรื่องใหม่ว่า "มาจะกล่าวบทไป ถึงนทกน้ำใจกล้าหาญ" แล้วเล่าเรื่องด้วยบรรยายโวหารไปจนจบ โดยมีบทพรรณนาแทรกเป็นบทชมโฉมนางรำที่เป็นนารายณ์แปลง มีบทเจรจาตอนที่นทกเกี่ยวนาง และตอนที่นทกเจรจาโต้ตอบกับนางและกับพระนารายณ์ (เมื่อนางกลับคืนร่างเป็นพระนารายณ์)

ทั้งบทบรรยาย บทพรรณนา และบทเจรจามีการสรรคำใช้ได้อย่างกระชับและกินความได้มาก เช่น นทกถูกถอนผม "จนผมโกรนโล้นเกลี้ยงถึงเพียงหู" และนทกดีใจที่ได้นิ้วเพชร เมื่อกลับมาทำหน้าที่ตรงบันได เขาไกรลาสก็มา "ขัดสมาธินั่งยิ้มริมอ่างใหญ่" เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีการหลากคำใช้ได้ต่าง ๆ กัน ทำให้เห็นความรุ่มรวยของศัพท์ในวรรณคดีไทย ตัวอย่างเช่น การเรียกชื่อพระอิศวรว่า พระสยามภูวญาณ (พระผู้มียานาจดที่ยังรู้ที่เกิดขึ้นเอง) พระอิศราธิบดี (พระผู้เป็นหัวหน้าของผู้เป็นใหญ่) พระศุลี (พระผู้ทรงถือตรีศูล) และยังมีคำขยายนามซึ่งแสดงความยิ่งใหญ่ของพระอิศวรได้หลากหลายอีกด้วย เช่น เรื่องศรีบรมรังสรรค์ พระทรงญาณ พระทรงธรรม มียศ บรมนาถา เจ้าไตรโลกา ฯลฯ เมื่อจะกล่าวถึงเหล่าเทวดาก็ใช้คำต่าง ๆ เช่น สุราฤทธิ สุรารักษ์ สุราลัย เป็นต้น

ใบความรู้

“ที่มาและความสำคัญของรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนทก” (ต่อ)

ในการเปรียบเทียบเพื่อให้ผู้อ่านเห็นภาพและเข้าใจความรู้สึกของตัวละคร กวีก็จะใช้ภาพพจน์ง่าย ๆ เช่น เปรียบอาการโกรธของนทกว่า “ตาแดงดั่งแสงไฟฟ้า” ซึ่งทำให้เห็นภาพทั้งความสว่างและความแปลบปลาบอย่างแสงไฟจากฟ้าแลบ และเปรียบฤทธิ์ของนิ้วเพชร “ตั้งพิชอสูรนี้ไม่ทนได้” ซึ่งทำให้เห็นภาพของเหล่าเทวดาครุฑ และนาคที่ไม่อาจทนฤทธิ์ที่ร้ายแรงราวกับฟ้าผ่าได้ หรือการเปรียบเทียบความงามของนางรำที่เป็นนารายณ์แปลงว่า “งามองค์ยิ่งเทพอัปสร” ซึ่งเป็นที่รู้จักกันว่านางฟ้าหรือเทพอัปสรนั้นงามมาก แต่นางรำตามสายตาของนทกกลับงามยิ่งกว่า เมื่อจะเปรียบกับพระลักษมีชายาของพระนารายณ์และพระสุรัสวดีชายาของพระพรหม หรือจะหาหญิงทั้งสามโลก คือ สวรรค์ โลกมนุษย์ และบาดาล ก็ยัง “จะเอามาเปรียบไม่เทียบทัน” นั้นแสดงว่านทกเห็นว่านางงามกว่าใครทั้งสิ้น

พระราชนิพนธ์เรื่องรามเกียรติ์ตอนนี้มีได้มีเพียงคุณค่าด้านวรรณศิลป์จากการใช้โวหารกวีด้วยภาพพจน์ที่ทำให้ผู้อ่านเกิดจินตภาพเท่านั้น แต่ยังมีเนื้อหาที่ให้ข้อคิดควรพิจารณาและนำมาเปรียบกับพฤติกรรมของคนในสังคมปัจจุบันได้ ดังจะเห็นได้ว่าเมื่ออำนาจตกอยู่ในมือของคนที่ลืมนิ้ว ก็จะเกิดผลร้ายตามมา ผู้มอบอำนาจจึงต้องพิจารณาก่อนที่จะจำกัดขอบเขตของอำนาจที่เป็นรางวัลอย่างไร มิฉะนั้นจะต้องมาแก้ไขภายหลังเพราะมองคนผิด ดังที่พระอิศวรพูดถึงนทกว่า

อายนี้ทำชอบมาช้านาน

เราจึงประทานพรให้

มันกลับทรยศระบอบใจ

ทำการหยาบใหญ่ถึงเพียงนี้

นทกอาจได้รับความเห็นใจเพราะถูกเทวดารังแกมาช้านาน นิ้วเพชรจึงเป็นอาวุธที่นทกสมควรจะมีไว้ป้องกันตัวและปรามไม่ให้ใครมารังแกได้อีก แต่นทกก็มีใจกำเริบหังการไม่ยับยั้งชั่งใจและไม่ใคร่ครวญว่าจะใช้ “นิ้วอำนาจ” นั้นอย่างไร เพียงแต่ถูก “สัพยอกหยอกเล่นเหมือนทุกวัน” นทกก็โกรธจัดขึ้นมาทันทีที่จริงแต่ก่อนก็โกรธ แต่ก็ทำได้เพียง “ฮึดฮัดขัดแค้นแน่นใจ ตาแดงดั่งแสงไฟฟ้า” แล้วก็จำต้องสะกดกลั่นความโกรธลง เพราะทำอะไรเขาไม่ได้ แต่เมื่อมีอำนาจอยู่ในมือแล้ว ความโกรธของนทกจึงถึงขีดที่ “สุดคิดที่เราจะอดกลั้น” ราวกับอำนาจผลึกหลังให้วิ่งออกมาสู่ เมื่อนทกสังหารเทวดาเสียมากมาย พระอิศวรผู้ให้อำนาจแก่นทกก็ต้องออกมาระงับเหตุโดยหาทางสังหารนทกเสีย การที่นทกขาทักล้มลงนั้นก็ “ด้วยเดชนิ้วเพชร สิทธิศักดิ์” ของตนเอง อาจกล่าวได้ว่าอำนาจที่เทียวใช้ระรานผู้อื่นนั้นในที่สุดก็กลับมาลงโทษตัวเอง

การอ่านวรรณคดีอย่างพินิจและตีความดังตัวอย่างการวิเคราะห์เรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนทกนี้ น่าจะทำให้ผู้อ่านเห็นว่าวรรณคดีมิใช่เรื่องไกลตัว แม้จะมีตัวละครและฉากอยู่ในโลกสมมุติ แต่พฤติกรรมและความคิดอ่านต่าง ๆ ของตัวละครก็ไม่ต่างกับของคนที่ตกอยู่ในสภาพและเงื่อนไขเดียวกับตัวละคร วรรณคดีจึงเป็นบทวิจารณ์ชีวิตที่ทำให้เราเข้าใจชีวิตของเราและของเพื่อนมนุษย์ได้อีกทางหนึ่ง

หนังสือเรียนวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๖๐-๖๒

บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก

บทอ่านจากเรื่อง	:	บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก
คัดมาจาก	:	หนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๓๙
ลักษณะคำประพันธ์	:	กลอนบทละคร
ทำนองที่ใช้อ่าน	:	ทำนองเสนาะ และทำนองนาคราชชั้นเดียว

เมื่อนั้น
ได้ฟังจึงตอบวาที
เพราะมึงจะถึงแก่ความตาย
ใช้ว่าจะกลัวฤทธา
ชาตินี้มึงมีแต่สองหัตถ์
ให้สืบเศียรสืบพัทตร์เกรียงไกร
มีมือยี่สิบซ้ายขวา
กูจะเป็นมมนุษย์แต่สองกร

พระนารายณ์ทรงสวัสดีร์ศมี
กูนี่แปลงเป็นสตรีมา
ฉิบหายด้วยหลงเสน่ห์หา
ศักดิ์านี้วเพชรมันเมื่อไร
จงไปอุบัติเอาชาติใหม่
เหาะเหินเดินได้ในอัมพร
ถือคทาอาวุธนุศร
ตามไปราญรอนชีวี

(พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก)

นารายณ์ปราบนนทก (ทำนองเสนาะ)

นารายณ์ปราบนนทก (ทำนองนาคราชชั้นเดียว)

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลิดเพลินที่สี่ประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง วรรณคดีบทพากย์ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / วัตถุประสงค์รายช่อ รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนทก มีลักษณะคำประพันธ์เป็นกลอนบทละคร มีคุณค่า ด้านวรรณศิลป์จากการใช้โวหารภาพพจน์ที่ทำให้เกิด จินตภาพและมีเนื้อหาที่ให้อรรถรสที่สามารณนำมา ปรับใช้เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของคนในสังคม ปัจจุบันได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกเนื้อเรื่องของรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบ นทกได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงความคิดเห็นจากรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ ปราบนทกได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับที่มาและความสำคัญของรามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนทก</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้ “บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนทก” จากนั้นวางแผน การแสดงบทบาทสมมติ</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกนำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>*การนำเสนอให้นำเสนอต่อในชั่วโมงต่อไป จนครบทุกกลุ่ม</p> <p>๓. เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มนำเสนอจบแล้ว นักเรียนช่วยกันเล่าเนื้อเรื่อง ในบทตอนให้นักเรียนได้นำเสนอ</p> <p>๔. นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากร่องในประเด็นต่อไปนี้</p> <p>๑) การกระทำของนทกจากเรื่อง มีความเหมาะสมหรือไม่ เพราะเหตุใด</p> <p>๒) ถ้านักเรียนไม่ต้องการให้เกิดเหตุการณ์ดังเรื่อง นักเรียนจะมีวิธีการ บอกเหล่าเวทดาบฟ้า และนทกอย่างไร</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนในครั้งนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนทก”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>

ใบความรู้
“บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบหนทก”
(กลุ่มที่ ๑)

๑ มาจะกล่าวบทไป	ถึงหนทกน้ำใจกล้าหาญ
ตั้งแต่พระสยามภูญาณ	ประทานให้ล้างเท้าเทวา
อยู่บันไดไกรลาสเป็นนิจ	สุราฤทธิ์ดับหัวแล้วลูบหน้า
บ้างให้ตักน้ำล้างบาท	บ้างถอนเส้นเกศาขุ่นไป
จนผมโกรนโล้นเกลี้ยงถึงเพียงหู	ดูเงาในน้ำแล้วร้องไห้
ฮึดฮัดขัดแค้นแน่นใจ	ตาแดงดั่งแสงไฟฟ้า
เป็นชายดูคู่มามี้นชาย	มิตายก็จะได้เห็นหน้า
คิดแล้วก็รีบเดินมา	เฝ้าพระอิศราธิปัตย์

๑ ๘ คำ^๑ ๑ เสมอ^๒

๑ ครั้นถึงจึงประณตบทงส์	ทูลองค์พระอิศวรเรื่องศรี
ว่าพระองค์เป็นหลักธาตุตรี	ย่อมเมตตาปราณีทั่วพิภพ
ผู้ใดทำชบต่อเบื้องบาท	ก็ประสาททั้งพรแลยศศักดิ์
ตัวข้าก็มีชบบนิก	ล้างเท้าสุรารักษถึงโกฏิปี
พระองค์ผู้ทรงศักดิ์ดาเดช	ไมโปรดเกศแก่ข้าบาทศรี
กรรมเวรสิ่งใดตั้งนี้	ทูลพลาทงไศกีราพัน

๑ ๖ คำ ๑ โอด

๑ เมื่อนั้น	พระอิศวรบรมรังสรรค์
เห็นหนทกโศกาจาบัลย์	พระทรงธรรมให้คิดเมตตา
จึงมีเทวราชบรรหาร	เอ็งต้องการสิ่งไรจงเร่งว่า
ตัวกูจะให้ตั้งจินดา	อย่าแสนโศกาอาลัย

๑ ๔ คำ ๑

๑ บัดนั้น	หนทกผู้มีอัชฌาสัย
น้อมเศียรบังคมแล้วทูลไป	จะขอพรเจ้าไตรโลก
ให้น้ำข้ำเป็นเพชรฤทธิ์	จะชี้ใครจงม้วยสังขาร
จะได้รองเบื้องบาท	ไปกว่าจะสิ้นชีวี

๑ ๔ คำ ๑

๑ เมื่อนั้น	พระสยามภูญาณเรื่องศรี
ได้ฟังหนทกพาทิ	ภูมินิ่งนึกตรึกไป
อายนี่มีชบมาช้านาน	จำจะประทานพรให้
คิดแล้วก็ประสิทธิ์พรชัย	จงได้สำเร็จมโนรถ

๑ ๔ คำ ๑

๑ บัดนั้น	หนทกผู้ใจสาหัส
รับพรพระศุภิมิยศ	บังคมแล้วบทจรไป

๑ ๒ คำ ๑ เสมอ

ใบความรู้
“บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก” (ต่อ)
(กลุ่มที่ ๒)

๑ ครั้นถึงบันไดไกรลาส คอยหมู่เทवासुरาลัย	๑ ครั้นถึงบันไดไกรลาส ชดสมานั่งยิ้มริมอ่างใหญ่ ด้วยใจกำเรือบหังการ
๑ ๒ คำ ๑	
๑ เมื่อนั้น สุบรรณคนธรรพ์วิทยา	๑ เมื่อนั้น เทवासुरาฤทธิ์ทุกทิศา ต่างมาเฝ้าองค์พระศุภี
๑ ๒ คำ ๑ เหาะ	
๑ ครั้นถึงซึ่งเชิงไกรลาส ก็ชวนกันอย่างเอื้องจรัส	๑ คนธรรพ์เทวาราชฤษี เข้าไปยังที่อ้อมจันทร์
๑ ๒ คำ ๑	
๑ นนทกก็ล้างเท้าให้ สัพยอกหยอกเล่นเหมือนทุกวัน	๑ เมื่อจะไปก็จับหัวสั้น สรवलสันต์เยาะเย้ยเฮฮา
๑ ๒ คำ ๑ เจรจา	
๑ บัดนั้น กริ้วโกรธร้องประกาศवादมา จนหัวไม่มีผมติด วันนี้จะได้เห็นกัน	๑ นนทกน้ำใจแกล้วกล้า อนิจจาข่มเหงเล่นทุกวัน สุดคิดที่เราจะอดกลั้น ขบฟันแล้วขึ้นนิ้วไป
๑ ๔ คำ ๑	
๑ ต้องสุบรรณเทวานาคี ล้มฟาดกลาดเกลื่อนลงทันใด	๑ ตั้งพิชอสูรนี้ไม่ทนได้ บรรลัยไม่ทันพริบตา
๑ ๔ คำ ๑ โอด	

ใบความรู้
“บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก” (ต่อ)
(กลุ่มที่ ๓)

๑เมื่อนั้น เห็นนนทกนั้นทำฤทธา ตกใจตะลึงรำพึงคิด คิดแล้วขึ้นเฝ้าพระทรงญาณ	หัตสนัยน์เจ้าตรีตริงศา ชี้หมู่เทวาวายปราณ ใครประสิทธิ์ให้มันสังหาร ยังพิฆานทิพรัตน์รูจี
---	--

๑ ๔ คำ ๑ เสมอ

๑ครั้นถึงจึงประณตบทบงสุ์ ว่านนทกมันทำฤทธิ อันซึ่งนิ้วเพชรของมัน จึงทำอาจงทะนงใจ	ทูลองค์พระอิศวรเรื่องศรี ชี้หมู่เทวาบรรลัย พระทรงธรรม์ประทานฤไฉน ไม่เกรงไต่เบื้องบาทา
--	--

๑ ๔ คำ ๑

๑ ร้าย เมื่อนั้น ได้ฟังองค์อมรินทรา อ้ายนี้ทำขอบมาช้านาน มันกลับทรยศกระบลใจ	พระอิศวรบรมนาถา จึงมีบัญชาตอบไป เราจึงประทานพรให้ ทำการหยาบใหญ่ถึงเพียงนี้
--	---

๑ ๔ คำ ๑

๑ตรัสแล้วจึงมีบัญชา ตัวเจ้าผู้มีฤทธิ จงช่วยระงับดับเข็ญ เชิญไปสังหารอ้ายอาธรรม์	ดูราพระนารายณ์เรื่องศรี เป็นที่พึงแก่หมู่เทวัญ ให้เย็นทั่วพิภพสรวงสวรรค์ ให้มันสิ้นชีพชีวา
--	---

๑ ๔ คำ ๑

๑ตรัสแล้วจึงมีบัญชา ตัวเจ้าผู้มีฤทธิ จงช่วยระงับดับเข็ญ เชิญไปสังหารอ้ายอาธรรม์	ดูราพระนารายณ์เรื่องศรี เป็นที่พึงแก่หมู่เทวัญ ให้เย็นทั่วพิภพสรวงสวรรค์ ให้มันสิ้นชีพชีวา
--	---

๑ ๔ คำ ๑

ใบความรู้
“บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก” (ต่อ)
(กลุ่มที่ ๔)

ร้าย เมื่อนั้น รับสั่งถวายบังคมลา	องค์พระนารายณ์นาถา ออกมาแปลงกายด้วยฤทธิ
๑ ๒ คำ ๑ ตระ	
๑ เป็นโฉมนางเทพอัปสร กรายกรอย่างเอื้องจรัส	อันอันอรชรเฉลิมศรี ไปอยู่ที่นนทกจะเดินมา
๑ ๒ คำ ๑ เชิด เพลง	
๑ บัดนั้น สิ้นเวลาเฝ้าเจ้าโลกา	นนทกผู้ใจแกล้วกล้า สำราญกายาแล้วเที่ยวไป
๑ ๒ คำ ๑ เชิด	
๑ ชมโฉม เหลือบเห็นสตรีวิไลลักษณ์ งามโอษฐ์งามแก้มงามจุไร งามถันงามกรรณงามขนง งามจรีตักิริยามงอน ถึงโฉมองค์อัครลักษณ์ี สิ้นทั้งไตรภพจบโลกา ดูไหนก็เพลินจำเรียวรัก ยิ่งพิศยิ่งคิดผูกพัน	พิศพักตร์ม่วงเพียงไขไข งามนัยน์เนตรงามกร งามองค์ยิ่งเทพอัปสร งามเอวงามอ่อนทั้งกายา พระสุรัสวดีเส่นหา จะเอามาเปรียบไม่เทียบพัน ในองค์เยาวลักษณ์สาวสวรรค์ ก็เดินกระชั้นเข้าไป
๑ ๘ คำ ๑ เข้าม่าน	

จากหนังสือเรียนวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๖๔-๖๗

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สารสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลิดเพลินที่ขีประเด้น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง วรรณคดีบทพากย์ (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนาทก</p> <p>มีลักษณะคำประพันธ์เป็นกลอนบทละคร มีคุณค่าด้านวรรณศิลป์จากการใช้โวหารภาพพจน์ที่ทำให้เกิดจินตภาพและมีเนื้อหาที่ซื่อสัตย์ที่สามารถนำมาปรับใช้เพื่อเข้าใจพฤติกรรมของคนในสังคมปัจจุบันได้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับที่มาและความสำคัญของเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบนาทก</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๓ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนาทก” จากนั้นวางแผนการแสดงบทบาทสมมติ</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>*การนำเสนอ ให้นำเสนอต่อในชั่วโมงต่อไป จนครบทุกกลุ่ม</p> <p>๓. เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มนำเสนอจบแล้ว นักเรียนช่วยกันเล่าเนื้อเรื่องในทุกตอนที่นักเรียนได้นำเสนอ</p> <p>๔. นักเรียนแสดงความคิดเห็นจากเรื่องในประเด็นต่อไปนี้</p> <p>๑) เพราะเหตุใดคนทกจึงถูกพระนารายณ์สังหาร</p> <p>๒) ถ้านักเรียนไม่ต้องการให้เกิดเหตุการณ์ดังเรื่อง นักเรียนจะมีวิธีการพูดกับเหล่าเทวดานางฟ้า และนาทกอย่างไร</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>ใบความรู้ “บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนาทก”</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>บอกเนื้อเรื่องของเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนาทกได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>แสดงความคิดเห็นจากเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนาทกได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>	<p>ขั้นสรุป</p> <p>นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนในครั้งนี้</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน</p> <p>ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้
“บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก”
(กลุ่มที่ ๑)

ชาตรี
๑ โฉมเอยโฉมเฉลา
เจ้ามาแต่สวรรค์ชั้นใด
ประสงค์สิ่งใดจะใคร่รู้
ข้าเห็นเป็นน่านาปราณี

๑ ๔ คำ ๑

เสาวภาคย์แน่น้อยพิสมัย
นามกรชื่อโรนะเทวี
ทำไมมาอยู่ที่นี่
มารศรีจงแจ้งกิจจา

ร่าย
๑ เมื่อนั้น
ได้ฟังยั้งทำมารยา
ทำไมมาลวงไถ่ถาม
ท่านนี้ไม่มีความเกรงใจ
พนักงานพื่อนร่ำระบำบัน
มีทุกข์จึงเที่ยวลงมา

๑ ๖ คำ ๑

นางนารายณ์เยาวลักษณ์เส่นหา
ข้าเลื่องนัยนาแล้วตอบไป
ลวนลามบุกรุกเข้ามาใกล้
เราเป็นข้าใช้เจ้าโลกา
ชื่อสุวรรณอัปสรเส่นหา
หวังว่าจะให้คล้ายร้อน

ร่าย
๑ สุตเอยสุตสวาท
ทั้งวาจาจรตักงามอน
อันซึ่งธูระของเจ้า
ถ้าวาสนาเราเคยบำรุงรัก
ตัวพี่มิได้ลวนลาม
สาวสวรรค์ขวัญฟ้ายาใจ

๑ ๖ คำ ๑

โฉมประหลาดล้ำเทพอัปสร
ควรเป็นนางพื่อนวิไลลักษณ์
หนักเบาจงแจ้งให้ประจักษ์
ก็จะเป็นภักซ์ผลสืบไป
จะถือความสิ่งนี้ไม่ได้
พี่ไร้คู่จะฟังแต่ไมตรี

๑ เมื่อนั้น
ค้อนแล้วจึงตอบวาที
อันซึ่งจะฝากไมตรีข้า
เราเป็นนางร่ำระบำใน
ใครมารำเกลงเพลงพื่อน
รำได้ก็มารำตามกัน

๑ ๖ คำ ๑

นางเทพนิมิตโฉมศรี
ว่านี่ไพบระเป็นพันไป
ข้อนั้นอย่าว่าหาไม่รู้
จะมีมิตรที่ใจผูกพัน
จึงจะผ่อนด้วยความเกษมสันต์
นั่นแหละจะสมตั้งจินดา

ใบความรู้
“บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก”
(กลุ่มที่ ๒)

๑บัดนั้น
ไม่รู้ว่านารายณ์แปลงมา
ยิ้มแล้วจึงกล่าวสุนทร
เจ้าจักปรารมภ์ไปโยมี
เชิญเจ้ารำเถิดนะนางฟ้า
ตัวพี่จะรำตามไป

๑ ๖ คำ ๑

นนทกผู้ใจแกล้วกล้า
ก็โสมนัสสาพันทวิ
ดูก่อนนางฟ้าเฉลิมศรี
พี่เป็นคนเก่าพอเข้าใจ
ให้สิ้นทำที่นางจำได้
มิให้ผิดเพลงนางเทวี

๑เมื่อนั้น
เห็นนนทกหลงกลก็ยินดี

๑ ๒ คำ ๑ เจริจา

พระนารายณ์ทรงสวัสดิ์ศรีศรี
ทำที่เยื้องกรายให้ยวนยิน

๑ ^{พระทอง} เทพนมปฐมพรหมสี่หน้า
ทั้งกว้างเดินดงหงส์บิน
อีกช้านางนอนภรมเคล้า
เมขลาโยนแก้วแววไว
ลมพัดยอดตองพรหมนิมิต
ย้ายท่ามัจฉาชมสาคร
ฝ่ายว่านนทกก็รำตาม
ถึงท่านาจาม้วนหางวง

๑ ๘ คำ ๑ เพลง

สอดสร้อยมาลาเชิดฉิน
กินรินเลียบถ้ำอำไพ
ทั้งแขกเต้าผาสาเพียงไหล
มยุเรศพ่อนในอัมพร
ทั้งพิสมัยเรียงหมอน
พระสีกรขว้างจักรฤทธิรงค์
ด้วยความพิสมัยไหลหลง
ชี้ตรงถูกเพลาทันใด

๑ด้วยเดชนิ้วเพชรสิทธิศักดิ์
นางกลายเป็นองค์นารายณ์ไป

๑ ๒ คำ ๑ เชิด

ข้าหักล้มลงไม่ทนได้
เหยียบไว้จะสังหารราญรอน

๑บัดนั้น
เห็นพระองค์ทรงสังข์คทาธร
ว่าพระหริวงศ์ทรงฤทธิ
จึงมีวาจาถามไป

๑ ๔ คำ ๑

นนทกแกล้วหาญชาญสมร
เป็นสีกรก็รู้ประจักษ์ใจ
ลวงล้างชีวิตก็เป็นได้
โทษข้าเป็นโฉนให้ว่ามา

ใบความรู้
“บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบหนทก”
(กลุ่มที่ ๓)

๑เมื่อนั้น
ได้ฟังจึงมีบัญชา
ด้วยทำโอหังบังเหตุ
เอ็งฆ่าเทवासुरารักษ์
ตัวกูก็คิดเมตตา
ตรัสแล้วแกว่งตรีเกรียงไกร

พระนารายณ์บรมนาถา
โทษามิ่งใหญ่หลวงนักร
ไม่เกรงเดชพระอิศวรทรงจักร
โทษหนักถึงที่บรรลัย
แต่จะไว้ชีวมิ่งไม่ได้
แสงกระจายพรายไปตั้งไฟกาล

๑ ๖ คำ ๑

๑บัดนั้น
ได้ฟังจึงตอบพจมาน
เหตุใดมิทำซึ่งหน้า
ฤว่ากลัวนิ้วเพชรนี้
ตัวข้ามีมือแต่สองมือ
แม้สี่มือเหมือนพระองค์ทรงชัย

หนทกผู้ใจแกล้วหาญ
ซึ่งพระองค์จะผลาญชีวิ
มารยาเป็นหญิงไม่บัดสี
จะชี้พระองค์ให้บรรลัย
ฤจะสู้ทั้งสี่กรได้
ที่ไหนจะทำได้ดังนี้

๑ ๖ คำ ๑

๑เมื่อนั้น
ได้ฟังจึงตอบวาที
เพราะมิ่งจะถึงแก่ความตาย
ใช้ว่ากลัวฤทธา
ชาตินี้มีแต่สองหัตถ์
ให้สืบเศียรสืบทศกรเกรียงไกร
มีมือสี่สืบซ้ายขวา
กูจะเป็นมนุษย์แต่สองกร
ให้สิ้นวงศ์พงศ์มิ่งอันศักดิ์ดา
ว่าแล้วกวัดแกว่งพระแสงตรี

พระนารายณ์ทรงสวัสดิ์ศรีศรี
กุนี่แปลงเป็นสตรีมา
ฉิบหายด้วยหลงเสน่ห์หา
ศักดิ์ดานิ้วเพชรนั้นเมื่อไร
จงไปอุบัติเอาชาติใหม่
เหาะเหินเดินได้ในอัมพร
ถือคทาอาวุธนุสร
ตามไปปราณูรอนชีวิ
ประจักษ์แก่เทวาทุกราศี
ภูมิตัดเศียรกระเด็นไป

๑ ๑๐ คำ ๑ เชิด โอด

๑ครั้งล่างหนทกมรณา
เหาะระเห็จเตร็ดฟ้าด้วยว่องไว

พระจักราผู้มีมือชฌาสัย
ไปยังกระเชียรวาริ

๑ ๒ คำ ๑ เชิด

๑ เมื่อนั้น
องค์ท้าวลัสเตียนธิบตี
คือว่าหนทกมากำเนิด
ชื่อทศกัณฐ์กุมารา
อันน้องซึ่งถัดมานั้น
องค์พระพิตุเรศมารดร

ฝ่ายนางรัชตามเหสี
เทวีมีราชบุตรา
เกิดเป็นพระโอรสา
สืบเศียรสืบหน้ายี่สิบกร
ชื่อกุมภกรรณชาญสมร
มิให้อนาทรสักนาที

๑ ๖ คำ ๑

จากหนังสือเรียนวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๖๘-๗๑

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

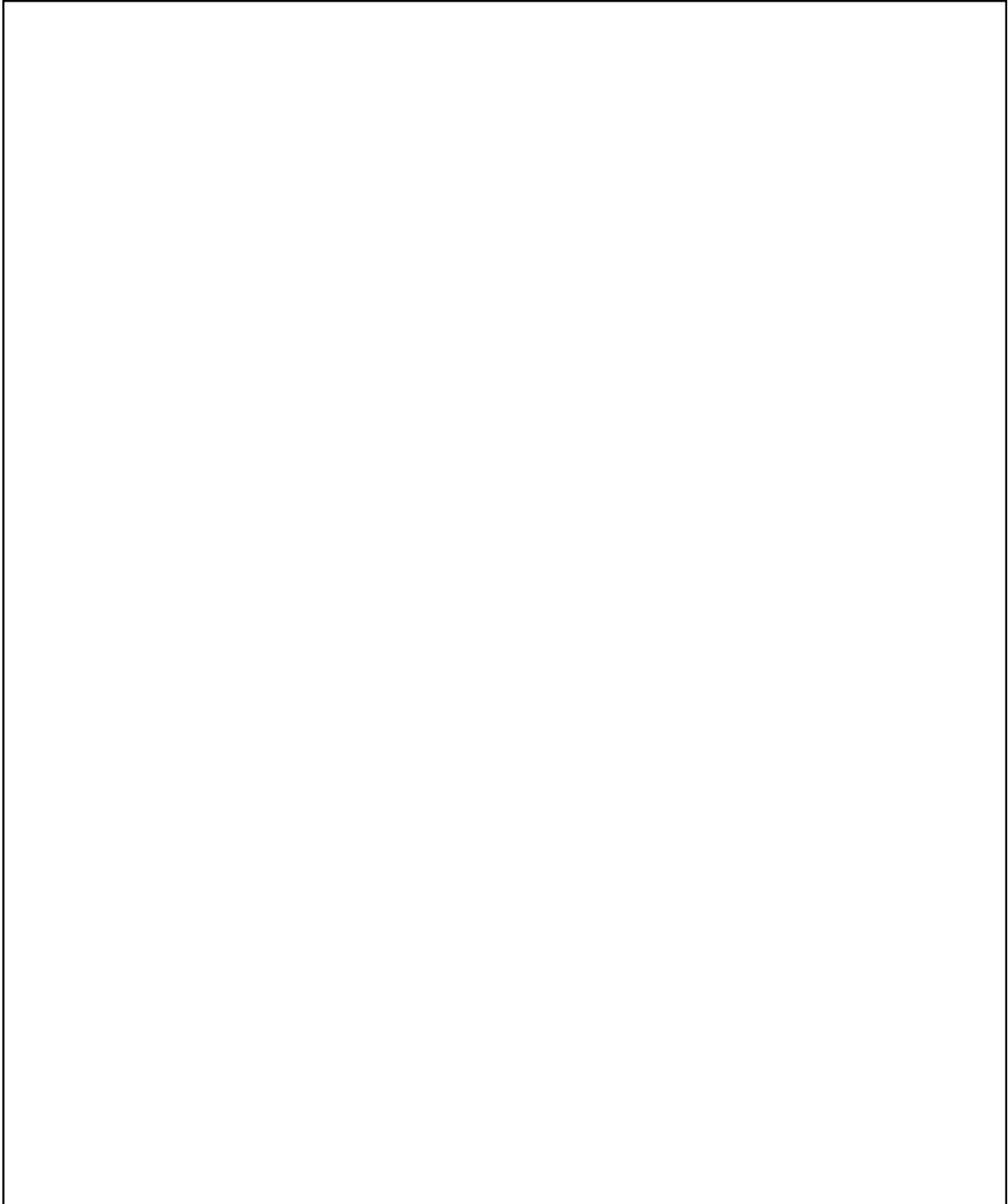
การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลินพาที่ตีประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง วรรณคดีบทพากย์ (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด รามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบมทก มีลักษณะคำประพันธ์เป็นกลอนบทละคร มีคุณค่า ด้านวรรณศิลป์จากการใช้โวหารภาพพจน์ที่ทำให้เกิด จินตภาพและมีเนื้อหาที่ให้ข้อคิดที่สามารถนำมา ปรับใช้เพื่อให้เข้าใจพฤติกรรมของคนในสังคมปัจจุบัน ได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกเนื้อเรื่องของเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบ มทกได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ แสดงความคิดเห็นจากเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ ปราบมทกได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับความสำคัญของการดูจาก “บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบมทก”</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มสนทนาเกี่ยวกับเนื้อเรื่องของเรื่อง รามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบมทก จากนั้นทำใบงาน “สรุปเรื่องจากบท ละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบมทก” จากนั้นออกมานำเสนอหน้า ชั้นเรียน</p> <p>๒. นักเรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อคิดจากบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอน นารายณ์ปราบมทก” ว่าสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตได้อย่างไร บ้าง</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนในครั้งนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบงาน “สรุปเรื่องจากบทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบมทก”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบงาน
“แผนภาพความคิดสรุปเหตุการณ์รามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนแผนภาพความคิดสรุปเหตุการณ์จากเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก พร้อมทั้งข้อคิดที่ได้รับจากเรื่อง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑.สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ ความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลิดเพลินที่ซิประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง วาทยะแห่งราชา (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>									
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ บรมวงศานุวงศ์ และพระสงฆ์ การที่นักเรียนได้เรียนรู้ เรื่องนามราชาศัพท์จะช่วยให้เข้าใจและใช้คำราชา ศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายหลักการประกอบคำเพื่อสร้างเป็นคำนาม ราชาศัพท์ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เลือกใช้นามราชาศัพท์ถูกต้อง ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันสนทนาว่าในเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบหนทก มีการใช้คำราชาศัพท์ใดที่นักเรียนรู้จักบ้าง</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนจับคู่กับเพื่อนศึกษาใบความรู้ “คำนามราชาศัพท์” ๒. นักเรียนแต่ละคู่ทำกิจกรรม “The Star คำนว่่า ทาค่า” โดยนักเรียนดูบัตร คำบนกระดานแล้วช่วยกันทำให้กลายเป็นคำนามราชาศัพท์ให้ถูกต้อง</p> <table border="1" data-bbox="750 851 981 1422"> <tr> <td>เคียร</td> <td>โอษฐ์</td> <td>เนตร</td> </tr> <tr> <td>หัตถ์</td> <td>กรรม</td> <td>ขมง</td> </tr> <tr> <td>บาพา</td> <td>กร</td> <td>โอรส</td> </tr> </table> <p>๓. นักเรียนทุกคนร่วมกันแปลความหมายของนามราชาศัพท์</p>	เคียร	โอษฐ์	เนตร	หัตถ์	กรรม	ขมง	บาพา	กร	โอรส	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. ใบความรู้ “คำนามราชาศัพท์” ๒. บัตรกิจกรรม “The Star คำนว่่า ทาค่า”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>
เคียร	โอษฐ์	เนตร									
หัตถ์	กรรม	ขมง									
บาพา	กร	โอรส									
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการสร้างคำนามราชาศัพท์</p>										

ใบความรู้ “ค่านามราชาศัพท์”

ข้อสังเกตบางประการในการใช้ราชาศัพท์

คำราชาศัพท์ในภาษาไทย ส่วนหนึ่งสร้างขึ้นจากคำศัพท์ภาษาบาลีสันสกฤต บางคำได้จากคำเขมร และหลายคำสร้างจากคำไทย คำที่ต้องใช้รูปราชาศัพท์ ได้แก่ คำนาม คำสรรพนาม คำกริยา และคำลงท้าย วิธีการสร้างคำราชาศัพท์มีหลักโดยย่อ ดังนี้

๑. การสร้างคำนาม ใช้คำว่า *พระบรม* *พระราช* หรือ *พระ* นำหน้า คำว่า *พระบรม* ใช้สำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สำหรับพระบรมวงศ์บางคำใช้ *พระราช* บางคำใช้ *พระ* ส่วนพระอนุวงศ์มักใช้ *พระ* เช่น

คำสำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เช่น

พระบรมมหาราชวัง พระบรมราชชนนี พระบรมราชินี พระบรมโอรสาธิราช
พระบรมวงศานุวงศ์

คำสำหรับพระบรมวงศ์ เช่น

พระราชวัง พระราชชนนี พระราชโอรส พระราชธิดา พระราชนัดดา
พระราชภารกิจ

คำสำหรับพระอนุวงศ์ เช่น

พระชนนี พระโอรส พระธิดา พระนัดดา พระภารกิจ

คำนามทั่วไปใช้พระนำ เช่น

พระเชษฐา (พี่ชาย)	พระภคินี (พี่สาว)	พระวรกาย (ร่างกาย)
พระพักตร์ (หน้า)	พระนลาฏ (หน้าผาก)	พระขนง (คิ้ว)
พระเนตร (ตา)	พระนาสิก (จมูก)	พระสนับเพลา (กางเกง)
พระภูษาไหม (ผ้านุ่งไหม)	พระราชอาสน์ (เก้าอี้)	พระแท่นบรรทม (เตียงนอน)
พระกลด (ร่ม)	พระสุธารส (น้ำ)	จดหมาย (พระราชหัตถเลขา)

จากหนังสือเรียนวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๘๐

บัตรกิจกรรม
“The Star คั่นคว่ำ หาคำ”

เคียร์	โอษฐ์	เนตร
หัตถ์	กรรณ	ขนง
บาทา	กร	โอรส

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลิดเพลินที่ซีประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง วาขณะแห่งราชา (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ และพระสงฆ์ การที่นักเรียนได้ เรียนรู้เรื่องนามราชาศัพท์จะช่วยให้เข้าใจและใช้ คำราชาศัพท์ได้อย่างถูกต้อง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายหลักการประกอบคำเพื่อสร้างเป็นคำกริยา ราชาศัพท์ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ เลือกใช้กริยารราชาศัพท์ถูกต้อง</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนากับคำราชาศัพท์ที่นักเรียนรู้จัก</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้ “คำกริยา ราชาศัพท์” จากนั้นออกมานำเสนอผลการศึกษานั้นขึ้นเรียน ๒. นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่าง “คำกริยารราชาศัพท์” เพิ่มเติมจากไปความรู้ที่ นักเรียนได้ศึกษา</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนในช่วงนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “คำกริยารราชาศัพท์”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล -</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้ “คำกริยาราชศัพท์”

๒. การสร้างคำกริยา ใช้คำว่า ทรงพระราช ทรงพระ ทรง นำหน้า

คำสำหรับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เช่น

ทรงพระราชสมภพ (เกิด)	ทรงพระราชดำริ (คิด ดำริ)
ทรงพระราชนิพนธ์ (แต่ง แต่งหนังสือ)	ทรงพระราชนิพนธ์ (ทักทาย)
มีพระราชกระแส (พูด)	ทรงบำเพ็ญพระราชกุศล (ทำบุญ)

คำสำหรับพระบรมวงศ์ เช่น

มีพระราชสมภพ (เกิด)	ทรงพระดำริ (คิด ดำริ)
ทรงพระนิพนธ์ (แต่ง แต่งหนังสือ)	ทรงพระปฏิสันถาร (ทักทาย)
มีพระดำรัส (พูด)	ทรงบำเพ็ญพระกุศล (ทำบุญ)

คำสำหรับพระอนุวงศ์ เช่น

ประสูติ (เกิด)	ทรงดำริ (คิด ดำริ)	ทรงนิพนธ์ (แต่ง แต่งหนังสือ)
ทรงทักทาย (ทักทาย)	มีรับสั่ง (พูด)	ทรงบำเพ็ญกุศล (ทำบุญ)
คำบางคำเป็นกริยาราชศัพท์อยู่แล้วไม่ต้องมี ทรง ทรงพระ หรือ ทรงพระราช นำหน้า เช่น		
เสวย (กิน)	บรรทม (นอน)	โปรด (ชอบ)
พระราชทาน (ให้)	ประทับ (นั่ง อยู่) กริ้ว (โกรธ)	
เสด็จขึ้น (ขึ้น)	ประสูติ (เกิด)	ประชวร (ป่วย)
เข้าพระราชหฤทัย (เข้าใจ)	พอพระราชหฤทัย (พอใจ)	
เสด็จพระราชดำเนินไป (เดินทางไป)		

จากหนังสือเรียนวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๘๑

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลินพาที่สี่ประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่อง วากยะแห่งราชา (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ และพระสงฆ์ การที่นักเรียน ได้เรียนรู้เรื่องนามราชาศัพท์จะช่วยให้เข้าใจและ ใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายความหมายของคำราชาศัพท์ ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์คำราชาศัพท์ที่ได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องทำให้เกิดขึ้น ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนยกตัวอย่างคำราชาศัพท์คนละ ๑ คำ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มอ่านบทอ่าน “บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก” จากนั้นเลือก บทประพันธ์ที่กลุ่มสนใจชอบ จากนั้นหาคำราชาศัพท์จากบทอ่าน และ ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน</p> <p>๒. นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันตรวจสอบคำราชาศัพท์จากบทประพันธ์ ที่เพื่อนแต่ละกลุ่มนำเสนอ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปคำราชาศัพท์ที่ได้เรียนในช่วงนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ บทอ่าน “บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ ปราบนนทก”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

บทอ่าน
“บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก”

๑บัดนั้น น้อมเศียรบังคมแล้วทูลไป ให้นิ้วชี้เป็นเพชรฤทธิ จะได้รองเบื้องบาท	นนทกผู้มีอัชฌาสัย จะขอพระเจ้าไตรโลกา จะชี้ใครจงม้วยสังขาร ไปกว่าจะสิ้นชีวี
๑เมื่อนั้น ได้ฟังนนทกพาทิ อ้ายนี้มีชอบมาช้านาน คิดแล้วก็ประสิทธิ์พรชัย	พระสยามภูวนาถเรื่องศรี ภูมินิ่งนึกตรึกไป จำจะประทานพรให้ จงได้สำเร็จมโนรถ
๑บัดนั้น รับพรพระศุภลีมีศ	นนทกผู้ใจสาหัส บังคมแล้วบทจรไป
๑ครั้นถึงบันไดไกรลาส คอยหมู่เทवासुरาลัย	ซัดสมาธินั่งยืมริมอ่างใหญ่ ด้วยใจกำเรือบอหังการ
๑เมื่อนั้น สุบรรณคนธรรพวิทยา	เทवासुरาฤทธิทุกทิศา ต่างมาเฝ้าองค์พระศุภลี
๑ครั้นถึงซึ่งเชิงไกรลาส ก็ชวนกันอย่างเอื้องจรี	คนธรรพเทวาราชฤษี เข้าไปยังที่อ้อมจันทร์
๑นนทกก็ล้างเท้าให้ สัพยอกหยอกเล่นเหมือนทุกวัน	เมื่อจะไปก็จับหัวสั้น สรวลสันต์เياهเยยเฮฮา

ใบความรู้

“บทละครเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบนนทก” (ต่อ)

ชาตรี โฉมเอยโฉมเฉลา
เจ้ามาแต่สวรรค์ชั้นใด
ประสงค์สิ่งใดจะใคร่รู้
ข้าเห็นเป็นน่าน่าปรานี

เสาวภาคย์แน่น้อยพิสมัย
นามกรชื่อไรนะเทวี
ทำไมมาอยู่ที่นี่
มารศรีจงแจ้งกิจจา

๑ ๔ คำ ๑

ร้าย เมื่อนั้น
ได้ฟังยังทำมารยา
ทำไมมาลวงไถ่ถาม
ท่านนี้ไม่มีความเกรงใจ
พนักงานพอรำระบำบัน
มีทุกข์จึงเที่ยวลงมา

นางนารายณ์เยาวลักษณ์เส่นหา
ข้าเลื่องนัยนาแล้วตอบไป
ลวนลามบุกรุกเข้ามาใกล้
เราเป็นข้าใช้เจ้าโลกา
ชื่อสุวรรณอัปสรเส่นหา
หวังว่าจะให้คลายร้อน

๑ ๖ คำ ๑

ร้าย
๑ สุดเอยสุดสวาท
ทั้งวาจาจรดกึ่งามงอน
อันซึ่งธูระของเจ้า
ถ้าวาสนาเราเคยบำรุงรัก
ตัวพี่มิได้ลวนลาม
สาวสวรรค์ขวัญฟ้ายาใจ

โฉมประหลาดล้ำเทพอัปสร
ควรเป็นนางพื่อนวิไลลักษณ์
หนักเบาจงแจ้งให้ประจักษ์
ก็จะเป็นภักษ์ผลสืบไป
จะถือความสิ่งนี้ไม่ได้
พี่ไรคู่จะฟังแต่ไมตรี

๑ ๖ คำ ๑

๑ เมื่อนั้น
ค้อนแล้วจึงตอบวาที
อันซึ่งจะฝากไมตรีข้า
เราเป็นนางรำระบำโน
ใครมารำเกลงเพลงพื่อน
รำได้ก็มารำตามกัน

นางเทพนิมิตโฉมศรี
ว่านี่ไพเราะเป็นพินไป
ข้อนั้นอย่าว่าหาไรไม่
จะมีมิตรที่ใจผูกพัน
จึงจะพ่อนด้วยความเกษมสันต์
นั่นแหละจะสมตั้งจินดา

๑ ๖ คำ ๑

จากหนังสือเรียนวรรณคดีวิจักษ์
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๖๘-๖๙

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลิดเพลินที่สี่ประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่อง วาจาแม่แห่งราชา (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ราชาศัพท์เป็นคำที่ใช้กับพระมหากษัตริย์ พระบรมวงศานุวงศ์ และพระสงฆ์ การที่นักเรียนได้ เรียนรู้เรื่องนามราชาศัพท์ จะช่วยให้เข้าใจ และใช้คำราชาศัพท์ได้ถูกต้อง</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายความหมายของคำราชาศัพท์ ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์คำราชาศัพท์ได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันทบทวนความรู้เรื่องนามราชาศัพท์จากการเรียนในครั้ง ก่อน</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คน แต่ละกลุ่มช่วยกันหาคำนาม ราชาศัพท์ และคำกริยารราชาศัพท์ จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ เช่น ห้องสมุด หนังสือเรียน เป็นต้น ๒. นักเรียนออกมานำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าหน้าชั้นเรียน กลุ่มที่ทำได้อีก ที่สุดและถูกต้องเป็นกลุ่มที่ชนะ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้รับจากการเรียนในชั่วโมงนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลิดเพลินที่ซึ่ประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง คุณค่าและข้อคิด รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด รวมเกียรติ ต่อนนารายณ์ปราบนก เป็น วรรณคดีที่มีข้อคิดควรค่าแก่การพิจารณา สะท้อนให้ เห็นถึงการใช้อำนาจในทางที่ถูกต้อง ซึ่งจะช่วยให้ ผู้เรียนสามารถนำข้อคิดเป็นประยุกต์ใช้ใน ชีวิตประจำวันได้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเรื่องย่อของบทละครรามเกียรติ์ ต่อนนารายณ์ปราบ นก ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่ม กลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนแผนภาพ ความคิดในประเด็นต่อไปนี้ ๑) นักเรียนคิดว่าลักษณะนิสัยของพระอิศวรเป็นอย่างไร สามารถนำไป เป็นแบบอย่างในการใช้ชีวิตประจำวันได้หรือไม่เพราะเหตุใด ๒) วิธีการพูดของนทกมีลักษณะอย่างไร (พูดี พูดเก่ง กล่าวพูด) ๓) นักเรียนคิดว่าพระนารายณ์มีลักษณะนิสัยและการพูดเป็นอย่างไร นักเรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ร่วมแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายคุณค่าและข้อคิดของเรื่องรามเกียรติ์ ต่อนนารายณ์ปราบนก ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์ข้อคิดของเรื่องเพื่อนำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวัน ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน สมรรถนะที่ต่อการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการคิด</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปความรู้และข้อคิดที่ได้จากการเรียนในชั่วโมงนี้</p>	

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ : เพลินพาที่ซิปประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ย่อความ หมายถึง งานเขียนที่เก็บใจความหรือ สาระสำคัญของเรื่องทีอ่านหรือฟัง แล้วนำมาเรียบเรียง ใหม่ให้กระชับรัดกุม ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย้อยโดย ยังคงสาระสำคัญของเรื่องเดิม ทำให้ผู้อ่านย้อยความ เข้าใจเรื่องราวได้ถูกต้องครบถ้วน และรวดเร็ว</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายวิธีการย่อความได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนย่อความได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง พิชิตใจความ (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนช่วยกันเลือกเพลงที่กำลังเป็นที่นิยมของนักเรียน จากนั้นฟังหรือร้อง และ บอกว่าเนื้อเพลงดังกล่าวถึงเรื่องใดบ้าง</p> <p>ขั้นสอน ๑. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คน แต่ละกลุ่มศึกษาความรู้ “การย่อความ” แล้วสรุปเป็นแผนภาพความคิด ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการศึกษาค้นคว้าขึ้นเรียน โดยนักเรียน กลุ่มอื่น ๆ แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม ๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันสรุปวิธีการเขียนย่อความ จากนั้นวางแผนเลือกบท อ่านหรือเรื่องราวที่สนใจ และเขียนย่อความจากบทอ่านหรือเรื่องที่เลือก (ใช้ เวลาที่เหลือในชั่วโมงและนอกเวลาเรียน) และนำมาเสนอหน้าชั้นเรียนในชั่วโมง ต่อไป</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันวางแผนการทำงานกลุ่ม</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. เพลงที่กำลังนิยม ๒. ใบความรู้ “การย่อความ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การปฏิบัติงานกลุ่ม “การย่อความ”</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>	

ใบความรู้ “การย่อความ”

เรียนรู้เรื่องย่อความ

สิ่งสำคัญที่ควรเรียนรู้ในการย่อความ มีดังนี้

๑. ความหมายของการย่อความ

การย่อความมีความสำคัญในชีวิตประจำวันทั้งในทางตรงและทางอ้อม เพราะในชีวิตบุคคลทั่วไปมีโอกาสและความจำเป็นที่จะต้องย่อสิ่งที่ฟังหรืออ่าน เพื่อเก็บสาระและจดจำหรือไว้เป็นความรู้ หรือนำไปใช้ประโยชน์

การย่อความ คือ การเก็บใจความสำคัญของเรื่องจากข้อความที่อ่านหรือฟัง แล้วนำสาระสำคัญมาเรียบเรียงใหม่ให้สั้นด้วยภาษาที่กระชับ เข้าใจง่าย ได้ความถูกต้องและครบถ้วนสมบูรณ์มากหรือน้อยแล้วแต่ต้องการ เช่น ย่อเรื่องจากหนังสือทั้งเล่มให้เหลือเพียง ๑ - ๒ หน้า ย่อบทความที่มีความยาว ๕ หน้า เหลือเพียงครึ่งหน้า เป็นต้น

๒. การจับประเด็นสำคัญ

การย่อความ ผู้อ่านต้องจับประเด็นสำคัญให้ได้ครบถ้วน งานเขียนแต่ละเรื่องประกอบด้วยย่อหน้าหลาย ๆ ย่อหน้า แต่ละย่อหน้าประกอบด้วยประโยคหลายประโยค ตามปรกติย่อหน้าแต่ละย่อหน้าจะมีทั้งใจความและผลความ

ใจความ คือ ประโยคหรือข้อความสำคัญของย่อหน้า ถ้าตัดออกจะเสียความหรือความเปลี่ยนแปลงไปทำให้ผู้อ่านผู้ฟังไม่เข้าใจหรือเข้าใจเรื่องผิดได้

ประโยคใจความสำคัญอาจอยู่ต้นย่อหน้า กลางย่อหน้า ท้ายย่อหน้า หรืออยู่ทั้งตอนต้นและตอนท้ายย่อหน้าก็ได้

ผลความ คือ ประโยคหรือข้อความที่เป็นส่วนขยายความ ทำหน้าที่ขยายใจความให้แจ่มชัดยิ่งขึ้น หากตัดส่วนประกอบส่วนนี้ ก็ยังเข้าใจเนื้อความสำคัญอยู่ ข้อความที่ขยายใจความสำคัญมีหลายลักษณะ ดังนี้

- ๑) อธิบายให้รายละเอียดหรือให้คำจำกัดความข้อความที่เป็นใจความ
- ๒) แสดงตัวอย่างประกอบเพื่อให้เข้าใจใจความชัดเจนแจ่มแจ้งขึ้น
- ๓) เปรียบเทียบด้วยถ้อยคำที่เป็นสำนวน หรือยกเรื่องราวเป็นอุทาหรณ์เพื่อทำให้เข้าใจใจความได้ดีขึ้น
- ๔) ให้เหตุผลโดยยกข้อมูล สถิติ หลักฐาน เป็นต้น

ใบความรู้ “การย่อความ” (ต่อ)

ข้อความต่อไปนี้ แสดงประโยคใจความหรือข้อความสำคัญด้วยตัวพิมพ์หนา ส่วนพลความแสดงด้วยตัวพิมพ์เอน

วัฒนธรรมไทยนั้น เด็กทารกให้นอนในเปล เปลที่ให้เด็กนอนนั้น นอกจากบอกความสบายแล้วยังบ่งบอกฐานะของครอบครัวอีกด้วย เช่น ครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี ก็จะมีเปลที่ประดิษฐ์ด้วยวัสดุที่มีราคา ครอบครัวฐานะปานกลาง บางครอบครัวอาจซื้อเปลที่มีจำหน่ายในท้องตลาดมาใช้ แต่บางครอบครัวก็ทอเปลใช้เอง ส่วนครอบครัวที่ฐานะไม่ดีอาจใช้ผ้าขาม้าหรือผ้าที่มีขนาดใหญ่ และมีขนาดยาวพอควรมานำมาผูกไว้เป็นเปลระหว่างเสาบ้าน ๒ ต้น หรือผูกไว้ระหว่างต้นไม้ ๒ ต้น หรือ

การดื่มสุราและสูบบุหรี่เป็นสิ่งไม่ดี ทั้งเปลืองเงินเปลืองทอง และเป็นการทำลายชีวิต และสุขภาพ การดื่มสุราเป็นสาเหตุทำให้เกิดโรคเรื้อรังมากกว่า ๖๐ ชนิด การดื่มสุราเป็นสาเหตุอันดับ ๑ ของอุบัติเหตุจราจร ซึ่งร้อยละ ๕๐ เกิดจากเมาแล้วขับ ส่วนการสูบบุหรี่เป็นการเร่งให้เสียชีวิตเร็วกว่าที่ควรทำให้เกิดโรคเรื้อรังทุกขัทรมาณ เช่น มะเร็งปอด โรคถุงลมโป่งพอง โรคหัวใจ และโรคหลอดเลือดในสมอง ประโยคใจความจากตัวอย่างข้างต้น อาจไม่ใช่ประโยคที่กะทัดรัด จึงสามารถตัดคำ แต่งคำ รวมคำ เพื่อให้ได้ข้อความสละสลวยขึ้น ดังต่อไปนี้

๑. “ในวัฒนธรรมไทยนั้น เด็กทารกให้นอนในเปล เปลที่ให้เด็กนอนนั้น นอกจากจะบอกความสบายแล้วยังบ่งบอกฐานะของครอบครัวอีกด้วย”

ย่อเป็น “เด็กไทยนอนเปลและเปลนั้นให้ความสบายและบ่งบอกฐานะของครอบครัวด้วย”

๒. “การดื่มสุราและสูบบุหรี่เป็นสิ่งไม่ดี สิ้นเปลืองเงินทอง ทำลายชีวิต และสุขภาพ”

ย่อเป็น “การดื่มสุราและสูบบุหรี่ทำให้สิ้นเปลือง ทำลายชีวิต และสุขภาพ”

๓. วิธีการย่อความ

๑) อ่านเรื่องที่จะย่อให้ละเอียด แล้วจับใจความรวมของเรื่อง เช่น อ่านให้รู้ว่า ใครทำอะไรที่ไหน เมื่อไร ทำอย่างไร และเหตุใดจึงทำ ควรจัดลำดับของเรื่อง เหตุการณ์ หรือเวลาให้ชัดเจน

๒) แยกข้อความที่อ่านในแต่ละย่อหน้า และจับใจความสำคัญของเรื่องให้ได้ว่า แต่ละย่อหน้าว่าด้วยเรื่องอะไร เขียนบันทึกสรุป และอ่านทวนทุกย่อหน้าจนครบ

๓) ข้อความที่ย่อแล้วใช้สรรพนามบุรุษที่ ๓ ไม่ใช่สรรพนามบุรุษที่ ๑ และที่ ๒ ถ้าจำเป็นต้องเอ่ยถึงผู้เกี่ยวข้องในเรื่องที่ย่อนั้นให้ใช้ชื่อโดยตรง

๔) รายละเอียดบางประเด็น เช่น ตัวอย่าง ถ้อยคำฟุ่มเฟือย คำศัพท์ที่ทำให้เรื่องนั้นยาวเยิ่นเย้อให้ตัดทิ้ง แต่ถ้ามีรายละเอียดที่มีสาระสำคัญสอดคล้องและสนับสนุนใจความสำคัญให้นำมาพิจารณารวมไว้ในเนื้อหาของย่อความนั้นด้วย

๕) ถ้าข้อความเดิมใช้คำราชาศัพท์ เมื่อย่อยังคงใช้ราชาศัพท์นั้น

๖) ไม่ใช่เครื่องหมายัญประกาศ และไม่ย่อคำโดยใช้อักษรย่อ หรือคำย่อ

๗) หากถ้อยคำใหม่แทนกลุ่มคำบางกลุ่ม เพื่อให้ได้ความหมายเท่าเดิม แต่ลดคำลง เช่น ใช้คำว่า พระรัตนตรัย แทน พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นต้น

ใบความรู้ “การย่อความ” (ต่อ)

๘) นำข้อความที่เป็นสาระสำคัญของแต่ละย่อหน้ามาเรียบเรียงด้วยภาษาของตนเองให้มีเนื้อความต่อเนื่องกัน โดยใช้คำเชื่อมเพื่อให้เนื้อความสัมพันธ์กัน ควรใช้สำนวนภาษาที่สั้น กระชับ ได้ใจความ ไม่จำเป็นจะต้องคงลำดับของเรื่องเดิมไว้ อาจสลับลำดับความใหม่ตามที่เหมาะสม

๙) อ่านบททวนแก้ไขให้เรื่องที่ย่อนั้นมีเนื้อความต่อเนื่องกันดี มีใจความสำคัญและสาระของเรื่องครบถ้วนถูกต้อง

๔. รูปแบบของย่อความ

สิ่งที่ย่นมาย่อความนั้น เป็นได้ทั้งงานเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น ข้อเขียนในหนังสือ อินเทอร์เน็ต ฯลฯ และข้อความที่ได้ฟังมา เช่น ข้อความที่ได้ฟังจากวิทยุ โทรทัศน์ และการอภิปราย ฯลฯ การย่อความจึงต้องมีคำนำ และที่มาเพื่ออธิบายประเภทของเรื่องที่ย่นมาย่อความนั้น ดังนั้นย่อความจึงประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๒ ส่วน คือ

๑) ส่วนที่เป็นคำนำ ใช้เขียนนำเป็นย่อหน้าแรก มีจุดมุ่งหมายให้ทราบรายละเอียดว่า ย่อหน้านี้ประกอบด้วยส่วนสำคัญ ๆ ดังนี้

(๑) **ลักษณะของเรื่องที่ย่นมาย่อ** ให้บอกว่า เป็นเอกสารร้อยกรอง หรือร้อยแก้วประเภทใด ชื่อเรื่องใด ถ้าเป็นหนังสือราชการจะต้องระบุว่า เรื่องอะไร เลขที่เท่าไร ลงวันที่เท่าไร เช่น กลอนนิราศเรื่องนิราศภูเขาทอง บทความเรื่องปฏิรูปประเทศไทย หนังสือราชการเรื่องพระราชทานพระบรมราชานุญาตหนังสือที่ สว ๐๐๐๒/๐๓ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นต้น

(๒) **ข้อมูลเกี่ยวกับผู้แต่ง** ให้บอกชื่อและนามสกุลผู้แต่ง ถ้าเป็นพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท ปาฐกถา คำปราศรัย สุนทรพจน์ หนังสือราชการ และจดหมายทั่วไป ให้เพิ่มว่าพระราชทานแก่ใคร แสดงแก่ใคร และถึงใคร เช่น พระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร พระราชทานแก่ผู้บังคับบัญชาลูกเสือ คำปราศรัยของนายธานินทร์ กรัยวิเชียร แสดงแก่ข้าราชการครู และนักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน หนังสือราชการของสำนักราชเลขาธิการถึงประธานคณะกรรมการอำนวยการจัดทำโครงการเทิดพระเกียรติของวุฒิสภา เป็นต้น

(๓) **แหล่งข้อมูล** ถ้าข้อความที่ย่อมาจากเอกสารทั่วไปให้บอกว่าเป็นเอกสารใด หน้าใด และวัน เดือน ปีใด ถ้าเป็นพระราชดำรัส พระบรมราโชวาท โอวาท ปาฐกถา คำปราศรัย สุนทรพจน์ ให้เพิ่มว่าแสดงในโอกาสใด ณ สถานที่ใด เช่น

*พระบรมราโชวาทพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถบพิตร
เรื่องความรักและความศรัทธาในหน้าที่ที่รับผิดชอบ พระราชทานแก่ข้าราชการพลเรือน
เนื่องในโอกาสวันข้าราชการพลเรือน ณ พระตำหนักจิตรลดารโหฐาน วันที่ ๑ เมษายน
พ.ศ. ๒๕๓๙ มีใจความว่า*

กรณีเรื่องที่ย่อไม่มีชื่อเรื่อง ให้บอกว่าไม่ปรากฏชื่อเรื่อง หรืออาจตั้งชื่อเรื่องขึ้นเองได้ ถ้าไม่มีชื่อผู้แต่ง หรือไม่มีแหล่งข้อมูลใช้ว่า ไม่ปรากฏนามผู้แต่ง ไม่ปรากฏ วัน เดือน ปี ถ้าค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ตให้ระบุแหล่งเข้าถึง และ วัน เดือน ปี ที่เข้าถึง ต่อจากข้อ (๑) และ (๒) เช่น

*บทความเรื่องศิลปะการต่อสู้แบบเอเชียของทีมงานด้วย'ตูน จาก
www.thairath.co.th เข้าถึงวันที่ ๒๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีใจความว่า*

๒) ส่วนที่เป็นใจความสำคัญของเรื่อง คือ ส่วนที่เป็นเนื้อความที่เรียบเรียงแล้ว เขียนติดต่อกันเป็นย่อหน้าเดียว ไม่ต้องย่อหน้าตามเรื่องเดิม แต่ถ้าเป็นบทร้อยกรองควรถอดความเป็นร้อยแก้วแล้วจึงย่อ

ใบความรู้ “การย่อความ” (ต่อ)

ตัวอย่างการย่อความร้อยแก้ว

ย่อบทความเรื่องออมไว้ใส่ถุงแดง ของศิริภรณ์ จีร์ปภา จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วิชาภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย พ.ศ. ๒๕๕๓ หน้า ๑๘ - ๒๐ มีใจความว่า

เงินถุงแดงเป็นพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ที่พระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงได้รับจากการค้าขายกับต่างประเทศ และทรงเก็บไว้ในถุงแดง พระองค์ทรงนำเงินส่วนหนึ่งมาทำนุบำรุงพระศาสนา และสำรองไว้เป็นเงินแผ่นดิน ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงใช้เงินถุงแดงชดใช้เป็นค่าปฏิกรรมสงครามแก่ประเทศฝรั่งเศสในเหตุการณ์กรณีพิพาทเรื่องดินแดน ร.ศ. ๑๑๒ ทำให้ไทยสามารถรักษาอธิปไตยไว้ได้ คนไทยควรดำเนินตามรอยเบื้องพระยุคลบาทในพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัวใช้จ่ายเงินให้เหมาะสมและออมเงินไว้ใช้ในคราวจำเป็น

การย่อความร้อยกรอง

เนื้อเรื่องคำประพันธ์บทหนึ่งที่จะนำมาย่อความอยู่ในกลอนบทละครเรื่องพระร่วง มีชื่อว่า “ไทยรวมกำลังตั้งมั่น” พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว

ไทยรวมกำลังตั้งมั่น

ไทยรวมกำลังตั้งมั่น	จะสามารถป้องกันชั้นแข็ง,
ถึงแม้ว่าศัตรูผู้มีแรง	มายุทธ์แย่งก็จะปลาทไป
ขอแต่เพียงไทยเราย่าผลาญญาติ;	ร่วมชาติร่วมจิตเป็นข้อใหญ่;
ไทยอย่ามุ่งร้ายทำลายไทย,	จงพร้อมใจพร้อมกำลังระวังเมือง
ให้นานาภาษาเขานิยม	ชมเกียรติยศฟูเฟื่อง;
ช่วยกันบำรุงความรุ่งเรือง,	ให้ชื่อไทยกระเดื่องทั่วโลกา.
ช่วยกันเต็มใจใฝ่ผดุง	บำรุงทั้งชาติศาสนา,
ให้อยู่จนสิ้นดินฟ้า;	วัฒนาเถิดไทย, ไชโย !

บทละคร “พระร่วง” พระราชนิพนธ์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ก่อนนำเนื้อความจากคำประพันธ์ “ไทยรวมกำลังตั้งมั่น” ไปย่อความนั้นต้องถอดความก่อนดังนี้

เมื่อใดที่คนไทยพร้อมใจกัน รวมกำลังให้มั่นคง เข้มแข็ง ไม่แตกความสามัคคี ไม่ทำร้ายคนไทยด้วยกันเอง เมื่อนั้นคนไทย จะสามารถต่อสู้ข้าศึกที่เข้ามารุกรานประเทศได้ คนไทยต้องร่วมมือ รวมพลังใจให้เป็นหนึ่งเดียว หมั่นทำนุบำรุงประเทศชาติ และพระศาสนา ให้เจริญรุ่งเรืองก้องไปทั่วโลก ให้นานาประเทศยกย่องสรรเสริญ คนไทยและประเทศไทยไปทั่วโลก

ใบความรู้ “การย่อความ” (ต่อ)

หลังจากถอดความคำประพันธ์แล้ว นำข้อความมาย่อความใหม่ได้ดังนี้
ย่อคำประพันธ์ “ไทยรวมกำลังตั้งมั่น” ในบทละครพูดคำกลอนเรื่องพระร่วง
พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว พ.ศ. ๒๕๓๗ มีใจความว่า
คนไทยทุกคนต้องมั่นคง เข้มแข็ง จึงจะสามารถต่อสู้ข้าศึกศัตรูที่เข้ามารุกราน
ประเทศไทยได้ อย่าแตกความสามัคคี อย่ามุ่งทำร้ายกันเอง นอกจากนั้นยังต้องรวมพลังใจให้เป็นหนึ่ง ต้องทำนุ
บำรุงชาติ และพระศาสนาให้เจริญรุ่งเรือง นานาประเทศก็จะยกย่อง สรรเสริญคนไทยและประเทศไทยไปทั่วโลก

ความรู้เกี่ยวกับเครื่องหมายัญประกาศ

เนื้อหาของบทความ เรื่องออมไว้ในถุงแดง มีลักษณะที่ควรสังเกตประการหนึ่ง คือ การยกข้อความ
บางตอนจากหนังสือ สารสนมเด็จพระเล่ม ๑๓ มาอ้างอิงหลักฐาน และแทรกประกอบเนื้อหาของบทความ
การอ้างอิงหลักฐานเช่นนี้มีแนวทางปฏิบัติ คือ ถ้าข้อความที่อ้างอิงนั้นมีความยาวไม่เกิน ๓ บรรทัด ให้ยก
ข้อความที่อ้างอิงนั้นไว้ใน เครื่องหมายัญประกาศ หากข้อความที่อ้างอิงนั้นยาวเกิน ๓ บรรทัด ให้ยกมาขึ้น
ย่อหน้าใหม่ และเขียนหรือพิมพ์ข้อความนั้นย่อเข้ามาประมาณ ๕ - ๗ อักษรทั้งด้านซ้ายและขวา
ของหน้ากระดาษ บอกแหล่งที่มา เพื่อให้เกียรติเจ้าของข้อความที่ยกมาอ้างอิง อันเป็นมารยาทสากลที่ควร
ปฏิบัติให้เป็นกิจนิสัย และเพื่อประโยชน์สำหรับผู้อ่านจะค้นคว้าเพิ่มเติมได้สะดวกขึ้น

เครื่องหมายัญประกาศมี ๒ ลักษณะคือ

๑. ัญประกาศคู่ มีรูปดังนี้ “ ” ประกอบด้วยัญประกาศเปิด “ และัญประกาศปิด ”
มีหลักเกณฑ์การใช้ดังนี้

- ๑) ใช้เพื่อแสดงว่าคำหรือข้อความนั้นเป็นคำพูด บทสนทนา หรือความนึกคิด
- ๒) ใช้เพื่อแสดงว่าคำหรือข้อความนั้นคัดมาจากที่อื่น
- ๓) ใช้เพื่อเน้นความให้ชัดเจนขึ้น
- ๔) ใช้เพื่อเน้นคำหรือข้อความเพื่อให้รู้ว่าคำหรือข้อความนั้น เป็นสำนวนหรือเป็นภาษาปาก

ซึ่งมีความหมายผิดไปจากความหมายปรกติ

๒. ัญประกาศเดี่ยว มีรูปดังนี้ ‘ ’ ประกอบด้วยัญประกาศเปิด ‘ และัญประกาศปิด ’ ใช้แทน
เครื่องหมายัญประกาศคู่ในข้อความที่มีการใช้เครื่องหมายัญประกาศคู่อยู่แล้ว

จากหนังสือเรียนวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๒๒-๒๙

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลินพาที่ขี่ประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง พิชิตใจความ (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ย่อความ หมายถึง งานเขียนที่เก็บใจความหรือสาระสำคัญของเรื่องให้อ่านหรือฟัง แล้วนำมาเรียบเรียงใหม่ให้กระชับรัดกุม ด้วยสำนวนภาษาของผู้ย่อโดยยังคงสาระสำคัญของเรื่องเดิม ทำให้ผู้อ่านย่อความเข้าใจเรื่องราวได้ถูกต้องครบถ้วนและรวดเร็ว</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายวิธีการย่อความได้ ด้านทักษะและกระบวนการ เขียนย่อความได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนกลุ่มที่ ๑ - ๔ ออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ๒. เมื่อนักเรียนทุกกลุ่มนำเสนอจบ นักเรียนร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการย่อความของแต่ละกลุ่ม ๓. นักเรียนบอกประโยชน์ของการย่อความในชีวิตประจำวันของนักเรียน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปวิธีการย่อความ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. เพลงที่กำลังนิยม ๒. ใบความรู้ “การย่อความ” ๓. ใบงาน “การย่อความ”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการทำงานกลุ่ม</p>

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ : เพลิดเพลินที่ซีประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง งามคำเลือกสรร (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำกริยาทำหน้าที่เป็นหน่วยประโยคกว่ากริยาลิ ซึ่งทำหน้าที่เป็นภาคแสดงของประโยค การที่ผู้เรียนได้ ศึกษาเรื่องคำกริยาจะช่วยให้เข้าใจโครงสร้างของ ประโยคที่ใช้ในการสื่อสารได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกลักษณะของคำกริยาได้ ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์คำกริยาได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้อ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอ่านคำประพันธ์แล้วร่วมกันบอกว่าคำใดเป็นคำที่แสดงกริยาอาการหรือ การกระทำ “ถึงทำนาคาม้วนหางวง ชีตรงถูกเพลาทันใด” คำตอบ คำว่า “ชี” เป็นคำที่แสดงกริยากระทำโดยการใช้นิ้วหัวโป่งทางที่ ต้องการบอก</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษาข้อความ “คำกริยา” จากนั้นออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มหาคำกริยาที่ปรากฏในเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ ปราบพญทก จากนั้นให้นักเรียนนำเสนอโดยการแสดงท่าทางแล้วให้เพื่อน ร่วมกันทายว่าคำว่าจะอะไร นักเรียนกลุ่มที่ทำได้มากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของคำกริยา</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “คำกริยา” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>

ใบความรู้ “คำกริยา”

ในแต่ละวัน เรามีอาการต่าง ๆ เช่น หิว อิ่ม ง่วง เจ็บ ฯลฯ เราทำอาการต่าง ๆ เช่น ยิ้ม พุด เดิน กระโดด หัวเราะ ฯลฯ เรามีความรู้สึกต่าง ๆ เช่น สนุก เบื่อ ร้อนหนาว เหนื่อย ฯลฯ เราเห็นเพื่อนบางคน สวย ชยน์ อ้วน สูง เราเห็นน้ำไหล ฝนตก นกบิน พระอาทิตย์ขึ้น ฯลฯ แต่บางครั้งเราก็ไม่เห็น ไม่หิว ไม่ง่วง ไม่เจ็บ ไม่ยิ้ม ไม่พุด ไม่เดิน ไม่หัวเราะ ฯลฯ คำที่บอกอาการ บอกความรู้สึก บอกลักษณะของสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวข้างต้นนั้น ในทางหลักภาษาเรียกว่า คำกริยา คำกริยาเป็นคำหลักของประโยค คำกริยาเป็นคำที่ใช้กับคำว่า ไม่ นำข้างหน้าได้ ทำให้ความหมายเป็นปฏิเสธ

ในการใช้ภาษานั้น ใช้เพียงคำกริยาไม่ต้องมีคำอื่น ก็เป็นประโยคได้ เช่น

พูดบอกร้องที่กำลังข้ามถนนว่า “ระวัง”

บอกเพื่อนที่เรากำลังถ่ายรูปให้ว่า “ยิ้ม”

ตอบคำถามที่แม่ถามว่าอาหารอร่อยไหมว่า “อร่อย”

เราเรียกคำกริยาเมื่อทำหน้าที่เป็นหน่วยประโยคว่า กริยาวลี นักเรียนคงจำได้ว่าประโยคประกอบด้วย นามวลี ซึ่งทำหน้าที่เป็นประธาน กับ กริยาวลี ซึ่งทำหน้าที่เป็นภาคแสดง กริยาเป็นส่วนที่สำคัญที่สุดของกริยาวลี จึงเป็นส่วนที่สำคัญของประโยค ต่อไปนี้เป็นประโยคที่มีนามวลีเป็นประธานและมีกริยาวลีเป็นภาคแสดง

ประธาน	ภาคแสดง
นก	บิน
น้อง	อ้วน
ฉัน	ไม่หิวข้าว
น้องสาวหอม	สวย
เรา	ลอยกระทงกัน
เขา	นั่งชมธรรมชาติ
กรมศิลปากร	ปรับปรุงท่าเรือ

ต่อไปนี้เป็นประโยคที่มีแต่ภาคแสดง

ประธาน	ภาคแสดง
-	มานี่ซิ
-	ไปกันเถอะ
-	เปิดประตูหน่อย
-	ทนไม่ไหวแล้ว

ใบความรู้ “คำกริยา” (ต่อ)

คำกริยามี ๒ ประเภท ได้แก่ กริยาที่มีหน่วยกรรมกับกริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม

๑. กริยาที่มีหน่วยกรรม ได้แก่ คำกริยาสกรรม และ คำกริยาทวิกรรม

คำกริยาสกรรม คือ คำกริยาที่มีนามวลีตามหลังทำหน้าที่เป็นกรรม เช่น

- ชวนา*เกี่ยวข้อง* -นักเรียน*เขียนรูป*
- แม่*สอนลูก*

คำกริยาทวิกรรม คือ คำกริยาที่มีนามวลี ๒ หน่วยตามหลัง นามวลีหน่วยหนึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมตรง นามวลีอีกหน่วยหนึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมรอง เช่น

- เขาสอนภาษาไทย*เด็ก ๆ*
(ภาษาไทย เป็นกรรมตรง *เด็ก ๆ* เป็นกรรมรอง)
- แม่ให้*เงินน้อง*
(เงิน เป็นกรรมตรง *น้อง* เป็นกรรมรอง)

๒. กริยาที่ไม่มีหน่วยกรรม ได้แก่ คำกริยาอกรรม คำกริยาคุณศัพท์ คำกริยาต้องเติมเต็ม คำกริยานำ และ คำกริยาตาม

คำกริยาอกรรม คือ คำกริยาที่ไม่ต้องมีนามวลีทำหน้าที่กรรมตามหลัง เช่น

- พระอาทิตย์*ขึ้น* - น้องหัว*เราะ*

คำกริยาคุณศัพท์ คือ คำกริยาที่แสดงคุณสมบัติหรือสภาพของคำนาม เช่น

- เด็กคนนี้*สวย* - ละคร*สนุก*

คำกริยาคุณศัพท์มีลักษณะพิเศษที่น่าสังเกตคือ อาจเกิดร่วมกับคำว่า *กว่า* หรือ *ที่สุด* ได้ เช่น

- เสื้อตัวนี้*สวยกว่า*เสื้อตัวนั้น - แวนตาอันนี้*เก๋ที่สุด*

คำกริยาคุณศัพท์สามารถเกิดร่วมกับลักษณนามได้ เช่น

- ลูกสาวคน*เก่ง* - หนังสือเล่ม*ใหม่*
- บ้านหลัง*เก่า* - ดินสอแท่ง*ยาว*

คำกริยาต้องเติมเต็ม คือ คำกริยาที่ต้องมีนามวลีตามหลังแต่นามวลีนั้น ไม่ได้เป็นกรรมของกริยา คำกริยาต้องเติมเต็ม ได้แก่ คำว่า *เป็น เหมือน คล้าย เกิด เท่า มี ปรากฏ* เช่น

- ลูกเขา*เป็น*นักเรียน - ปีนี้*เกิด*น้ำท่วมใหญ่
- เด็กคนนี้*เหมือน*พ่อมาก - ทำ*ราคา*คล้ายทำ*สอดสร้อย*มาลา

คำกริยานำ คือ คำกริยาที่ปรากฏหน้ากริยาหลักเพื่อเพิ่มความหมายของคำกริยาหลัก เช่น

- คุณช่วย*เปิด*พัดลมหน่อย - เขา*อยาก*เรียนหนังสือ
- ฉัน*เตรียม*เย็บกระดุม - นักเรียน*ตั้งใจ*เรียน

คำกริยาตาม คือ คำกริยาที่ปรากฏหลังคำกริยาอื่น ความหมายของคำกริยาตามเป็นเพียงความหมายที่เน้นหรือบอกทิศทางของคำกริยาที่มาข้างหน้า ไม่ได้มีความหมายตรง ๆ ตามความหมายของคำกริยานั้น ได้แก่ คำว่า *ไป มา ขึ้น ลง เข้า ออก ให้ ไว้ เสีย เอา* เช่น

- เด็กคนนี้*เก่ง*ออก - ทำงาน*เร็ว*เข้า
- รถวิ่ง*เร็ว*ขึ้น - เราไป*ไหว้*พระ*มา*
- กินข้าว*เสีย*ชิว

จากหนังสือเรียนวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๑๔-๑๑๗

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ : เพลินพาที่ซึ่ประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด คำวิเศษณ์คือคำที่ทำหน้าที่ขยายกริยา และใช้เป็นส่วนหลักของวิเศษณ์วลี การที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องคำวิเศษณ์จะช่วยให้เข้าใจเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกลักษณะของคำวิเศษณ์ได้ ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์คำวิเศษณ์ได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๕ เรื่อง งามคำเลือกสรร (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอ่านคำประพันธ์แล้วร่วมกันบอกว่าคำใดเป็นคำที่ขยายรายละเอียดของการกระทำหรือกริยา “ทั้งวาจาจรตที่งามงอน ครวเป็นนางพื่อนวิไลลักษณ์” คำตอบ คำว่า “งาม” เป็นคำที่ขยายบอกลักษณะของวาจาและจรตที่เป็นการกระทำ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “คำวิเศษณ์” จากนั้นออกมาเสนอหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มทำคำวิเศษณ์ที่ปรากฏในเรื่องรามเกียรติ์ ตอนนารายณ์ปราบหนทก จากนั้นให้นักเรียนนำเสนอโดยให้นักเรียนกลุ่มอื่นบอกว่าเป็นคำวิเศษณ์ประเภทใด (คำวิเศษณ์สามัญ คำวิเศษณ์ขยายเฉพาะ คำวิเศษณ์แสดงคำถาม และคำวิเศษณ์บอกเวลา) กลุ่มที่ตอบถูกมากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของคำวิเศษณ์</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “คำวิเศษณ์” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
--	---	---	---

ใบความรู้ “คำวิเศษณ์”

คำวิเศษณ์

คำวิเศษณ์ คือ คำที่ทำหน้าที่ขยายกริยา และใช้เป็นส่วนหลักของวิเศษณ์วลี คำวิเศษณ์ปรากฏตามหลังกริยาวลี คำวิเศษณ์แบ่งได้เป็น ๔ ประเภท ได้แก่ คำวิเศษณ์สามัญ คำวิเศษณ์ขยายเฉพาะ คำวิเศษณ์แสดงคำถาม และคำวิเศษณ์บอกเวลา

คำวิเศษณ์สามัญ คือ คำวิเศษณ์ที่ขยายคำกริยาทั่วไป เช่น

- ฉันทันเปื่องานจัง - เขาเจ็บจริง ๆ
- คุณไม่ควรกังวลจนเกินไป

คำวิเศษณ์ขยายเฉพาะ คือ คำวิเศษณ์ที่ขยายคำกริยาคำใดคำหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น

- เด็กคนนี้ขาวจั๊วะ (จั๊วะ เป็นคำวิเศษณ์ขยายเฉพาะ ใช้ขยายกริยา ขาว)
- น้องเคี้ยวข้าวตุ๋ย ๆ (ตุ๋ย ๆ เป็นคำวิเศษณ์ขยายเฉพาะ ใช้ขยายกริยา เคี้ยว)
- กระโปรงสั้นจู้ดจู้ (จู้ดจู้ เป็นคำวิเศษณ์ขยายเฉพาะ ใช้ขยายกริยา สั้น)

คำวิเศษณ์แสดงคำถาม คือคำวิเศษณ์ที่ใช้แสดงคำถาม เช่น

- ทำไมคุณจึงไม่มาทำงาน
- เพราะเหตุใด เขาจึงมายืมเงินเธอ
- อุบัติเหตุเกิดขึ้นได้อย่างไร

คำวิเศษณ์บอกเวลา คือ คำวิเศษณ์ที่มีความหมายบอกเวลา เช่น

- กลางคืนมีร้านอาหารได้รุ่ง
- พรุ่งนี้เขาจะไปภูเก็ต
- เมื่อไหร่ใครมา
- เราเล่นร่ำวงเวลากลางคืน

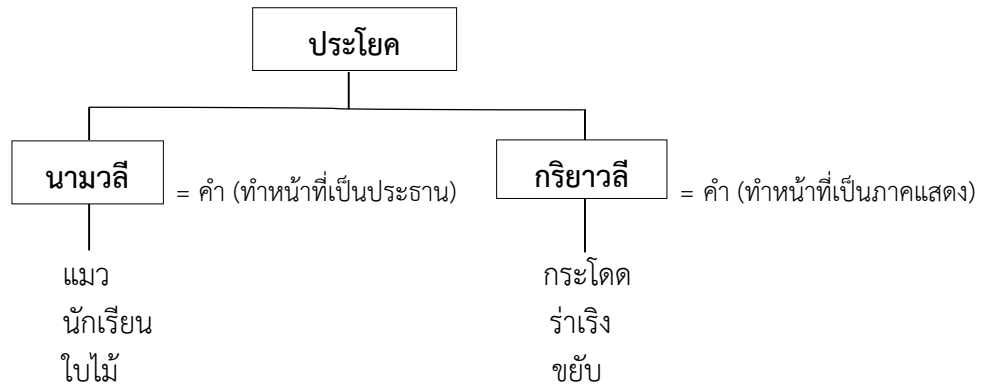
จากหนังสือเรียนวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๑๘

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๖ เพลินพาที่สี่ประเด็น กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด วลีคือหน่วยภาษาซึ่งเป็นองค์ประกอบของประโยค ส่วนกริยาวิบัติ คือ วลีที่ประกอบด้วยคำกริยาอย่างน้อย ๑ คำ การที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรื่องวลีและกริยาวิบัติจะช่วยให้ เข้าใจเนื้อหาที่ใช้ในการสื่อสารได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ บอกลักษณะของนามวลีและกริยาวิบัติได้ ด้านทักษะและกระบวนการ วิเคราะห์วลีและกริยาวิบัติได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนอ่านคำประพันธ์แล้วร่วมกันบอกกว่าคำใดที่เกิดจากคำกริยา มารวมกัน “จึงทำอาการหงงใจ ไม่เกรงใจตัวเองบาป” คำตอบ คำว่า “อาการหงงใจ” เกิดจากคำว่า อากจง กับคำว่า หงงใจ</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ ๓ - ๔ คน แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้ “นามวลีและกริยาวิบัติ” จากนั้นออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มแต่งประโยคที่มีค่านามวลีและกริยาวิบัติ จากนั้นให้ นักเรียนนำเสนอโดยให้นักเรียนกลุ่มอื่นบอกว่าเป็นคำประเภทใด (นามวลี กริยาวิบัติ) กลุ่มที่ตอบถูกมากที่สุดเป็นกลุ่มที่ชนะ</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะของนามวลีและกริยาวิบัติ</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๖ เรื่อง งามคำเลือกสรร (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p> <p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “นามวลีและกริยาวิบัติ” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล -</p>
---	---	---

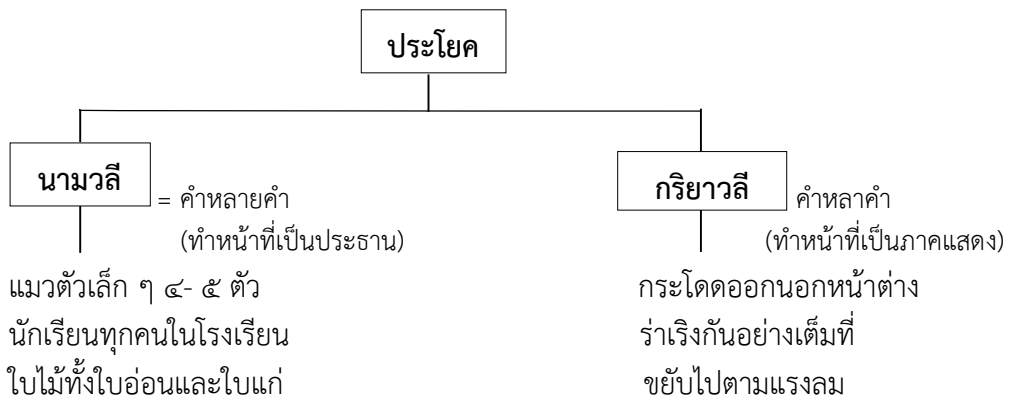
ใบความรู้ “นามวลีและกริยาวลี”

วลี คือ หน่วยภาษาซึ่งเป็นองค์ประกอบของประโยค ถ้าองค์ประกอบของประโยคมีหลายคำ วลีก็มีหลายคำ ถ้าองค์ประกอบของประโยคมีคำเดียว วลีก็เป็นคำเดียว คำหรือคำหลายคำถ้ายังไม่มีหน้าที่เป็นองค์ประกอบของประโยคก็ไม่เรียกว่าวลี องค์ประกอบของประโยคโดยปรกติประกอบด้วย ภาคประธานกับภาคแสดง ภาคประธานมีนามวลีเป็นองค์ประกอบสำคัญ ส่วนภาคแสดงมีกริยาวลีเป็นองค์ประกอบสำคัญ เช่น

ตัวอย่างประโยคที่วลีเป็นคำเพียงคำเดียว

ตัวอย่างประโยคที่วลีเป็นคำหลายคำ

ใบความรู้ “นามวลีและกริยาวลี” (ต่อ)

วลีมีหลายประเภท ได้แก่ นามวลี กริยาวลี วิเศษณ์วลี ปริมาณวลี และบุพบทวลี แต่ในหนังสือเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ นี้ จะกล่าวถึงแต่กริยาวลี ซึ่งเป็นวลีที่สำคัญที่สุดในประโยค ประโยคอาจไม่มีนามวลี วิเศษณ์วลี ปริมาณวลี หรือบุพบทวลีก็ได้ แต่จะขาดกริยาวลีไม่ได้ คือ ประโยคทุกประโยคย่อมต้องมีกริยาวลี อยู่ด้วยเสมอ เช่น

ลีลาท่าร่ำของร่ำวาง (ไม่ใช่ประโยคเพราะไม่มีกริยาวลี)

ลีลาท่าร่ำของวงมีเพียงการกรายมือไปมา (เป็นประโยค กริยาวลีของประโยคนี้คือ มีเพียงการกรายมือไปมา)

นาฬิกาข้อมือเรือนใหม่ (ไม่ใช่ประโยค เพราะไม่มีกริยาวลี)

นาฬิกาข้อมือเดินไม่ตรงเวลา (เป็นประโยค กริยาวลีของประโยคนี้คือ เดินไม่ตรงเวลา)

นักเรียนโรงเรียนอาชีวศึกษา (ไม่ใช่ประโยค เพราะไม่มีกริยาวลี)

นักเรียนข้ามถนนตรงทางม้าลาย (เป็นประโยค กริยาวลีของประโยคนี้คือ ข้ามถนนตรงทางม้าลาย)

ร้านขายอาหารตามสั่ง (ไม่ใช่ประโยค เพราะไม่มีกริยาวลี)

เปิดร้านขายอาหารตามสั่ง (เป็นประโยค กริยาวลีของประโยคนี้คือ เปิดร้านขายอาหารตามสั่ง)

กริยาวลี คือ วลีที่ประกอบด้วยคำกริยาอย่างน้อย ๑ คำ หรือประกอบด้วยคำกริยาซึ่งใช้เป็นส่วนหลักของกริยาวลีกับคำอื่น ๆ ซึ่งทำหน้าที่เป็นกรรมของกริยา เป็นส่วนเติมเต็มของกริยา ส่วนขยายกริยา ฯลฯ กริยาวลีเป็นส่วนประกอบสำคัญของประโยค ใช้แสดงอาการ แสดงสภาพ แสดงสถานะ หรือแสดงความรู้สึกของคำนามซึ่งทำหน้าที่เป็นประธานของประโยค เช่น

ประโยค เพื่อนสนิทของเขาผลุนผลันออกจากบ้านไป กริยาวลีของประโยคนี้คือ ผลุนผลันออกจากบ้านไป แสดงอาการของประธานประโยคคือ เพื่อนสนิทของเขา คำกริยา ผลุนผลัน ใช้เป็นส่วนหลักของกริยาวลีนี้

ประโยค สักตั้นนี้สูงใหญ่มาก กริยาวลีของประโยคนี้คือ สูงใหญ่มาก แสดงสภาพของประธานของประโยค คือ สักตั้นนี้

ประโยค ข้าวผัดกะเพราไก่เป็นอาหารจานโปรดของใครหลายคน กริยาวลีของประโยคนี้คือ เป็นอาหารจานโปรดของใครหลายคน แสดงสถานะของประธานของประโยค คือ ข้าวผัดกะเพราไก่ คำกริยา เป็น ใช้เป็นส่วนหลักของกริยาวลีนี้

ประโยค เจ้าหน้าที่ทุกคนต่างพากันโล่งอก กริยาวลีของประโยคนี้คือ ต่างพากันโล่งอก แสดงความรู้สึกของประธานของประโยค คือ เจ้าหน้าที่ทุกคน

ใบความรู้ “นามวลีและกริยาวลี” (ต่อ)

คำต่าง ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของกริยาวลีมักปรากฏอยู่หลังคำกริยาซึ่งเป็นส่วนหลักของกริยาวลี ยกเว้นคำช่วยกริยาซึ่งมักปรากฏอยู่หน้ากริยาวลี เช่น

ประโยค แม่ครัวเพิ่งทำกับข้าวเสร็จ กริยาวลีของประโยคนี้คือ เพิ่งทำกับข้าวเสร็จ ส่วนหลักของกริยาวลีคือคำกริยา ทำหน้าคำกริยามีคำช่วยกริยา เพิ่ง หลังคำกริยามีคำอื่น ๆ อีกหลายคำในประโยคสามัญ ประเภทใช้กริยาเรียง คำกริยาซึ่งเป็นส่วนหลักของกริยาวลีจะมีมากกว่า ๑ ส่วน เช่น

ประโยค แต่ก่อนชานาจะช่วยกันปักดำข้าวกล้าในนา กริยาวลีของประโยคนี้ คือ จะช่วยกันปักดำข้าวกล้าในนา ส่วนหลักของกริยาวลีในประโยคนี้ คือ คำกริยา ช่วย และคำกริยา ปักดำ (จะ เป็นคำช่วยกริยากัน เป็นวิเศษณ์ ข้าวกล้า เป็นกรรม ในนา เป็นวิเศษณ์)

ประโยค หนุ่มสาวจับคู่รำวงกันสนุกสนาน กริยาวลีของประโยคนี้คือ จับคู่รำวงกันสนุกสนาน ส่วนหลักของกริยาวลีในประโยคนี้คือคำกริยา จับคู่ และ คำกริยา รำวง

จากหนังสือเรียนวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๑๙-๑๒

หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗
“สื่อความเห็น
เน้นกระบวนการ”

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ข้อคิดเห็นหรือความคิดเห็นเป็นผลมาจากกระบวนการทำงานของสมองมนุษย์ ว่ารู้สึกหรือคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่รู้อย่างไร</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายภาษาที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ขวนคิดแสดงความเห็น (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็นว่า “การแสดงความคิดเห็น” มีประโยชน์อย่างไร</p> <p>แนวคำตอบ ทำให้ผู้รับสารทราบความรู้สึกหรือความคิดของผู้ส่งสาร หรือผู้แสดงความคิดเห็น</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนพิจารณาข้อความที่ครูนำมาให้ดู - ถ้าเรียนไม่มีความหมายก็คงจะดี - ถ้าเปลี่ยนสีหนังสือใหม่ห้องนี้ก็ดูกว้างขึ้น - กว้างแต่ยวผัดซิวเจ้านี้ก็น่ากินมาก</p> <p>๒. นักเรียนร่วมกันวิเคราะห์ลักษณะการใช้ภาษาดังกล่าว</p> <p>แนวคำตอบ เป็นภาษาที่แสดงข้อคิดเห็น เพราะปรากฏคำที่บ่งชี้ว่าเป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็น เช่น ถ้า นำ ว่า</p> <p>๓. นักเรียนร่วมกันอภิปรายว่า ข้อควรพิจารณาในการสังเกตว่าภาษาที่ปรากฏในข้อความเป็นการแสดงความคิดเห็นมีอะไรบ้าง</p> <p>แนวคำตอบ ข้อควรพิจารณาในการสังเกตว่าภาษาที่ปรากฏในข้อความเป็นการแสดงความคิดเห็น คือ ควรพิจารณาด้วยว่า ข้อความนั้นเป็นข้อความที่แสดงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือเป็นข้อความที่แสดงความคิดพิจารณาต่อปรากฏการณ์</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. บัตรข้อความ ๒. ไปความรู้ “ข้อคิดเห็น” ๓. ใบงาน “ข้อคิดเห็น”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ข้อคิดเห็น”</p> <p>การวัดและประเมินผล การทำงานกลุ่ม</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
---	---	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑ เรื่อง ขวนคิดแสดงความเห็น (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
	<p>๔. นักเรียนศึกษาใบความรู้ “การเขียนแสดงความคิดเห็น” จากนั้นทำใบงาน “ข้อเห็น” แล้วช่วยกันตรวจสอบคำตอบ</p> <p>ขั้นสรุป</p> <p>๑. นักเรียนช่วยกันยกตัวอย่างการนำเสนอจากสื่อต่าง ๆ ที่มีลักษณะ เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น</p> <p>แนวคำตอบ รายงานผลการแข่งขันกีฬา : ข้อเท็จจริง บทความแสดงทรรศนะ : ข้อคิดเห็น</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละคนศึกษาข้อความจากป้ายโฆษณา/รายการที่นำเสนอในสื่อ ต่าง ๆ ทั้งที่พบในโรงเรียน ชุมชน หรือสื่อต่าง ๆ คนละ ๑ เรื่อง จากนั้น วิเคราะห์ว่าส่วนใดเป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็น นำเสนอในเชิงโต้แย้งต่อไป</p>	

บัตรข้อความ

- ถ้าทุเรียนไม่มีหนามก็คงจะดี
- ถ้าเปลี่ยนสีผนังใหม่ห้องนี้ก็ดูกว้างขึ้น
- กว๊ายเดี่ยวผัดซีอิ๊วเจ้านี่น่ากินมาก

ใบความรู้ “ข้อคิดเห็น”

ข้อคิดเห็น

ข้อคิดเห็นหรือความคิดเห็นเป็นผลจากกระบวนการทำงานของสมองมนุษย์ว่ารู้สึกหรือคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่รับรู้อย่างไร เช่น รู้สึกพอใจ ชอบ ชิงชัง เบื่อ คล้อยตาม ไม่เห็นด้วย ฯลฯ

เนื่องจากมนุษย์แต่ละคนรู้สึกและมีความคิดเห็นต่อสิ่งที่รับรู้ไม่เหมือนกัน ข้อคิดเห็นของมนุษย์ต่อสิ่งเดียวกันจึงอาจเหมือนกันหรือแตกต่างกันก็ได้ ความคิดเห็นอาจแตกต่างกันมากหรือแตกต่างกันน้อยก็ได้ เช่น ความรู้สึกและความคิดต่อดอกไม้ ๓ ชนิด คือ กุหลาบ มะลิ และเฟื่องฟ้า บางคนอาจชอบกุหลาบและมะลิ เพราะมีกลิ่นหอม ไม่ชอบเฟื่องฟ้าเพราะดอกของเฟื่องฟ้าไม่มีกลิ่น บางคนอาจชอบกลิ่นของกุหลาบมากกว่ามะลิ ในขณะที่บางคนกลับชอบกลิ่นของมะลิมากกว่า ส่วนคนที่แพ้กลิ่นและเกสรดอกไม้ อาจชอบเฟื่องฟ้า และไม่ชอบกุหลาบไม่ชอบมะลิ มนุษย์แต่ละคนจึงแสดงความคิดเห็นต่อดอกไม้ทั้ง ๓ ชนิดเป็นข้อคิดเห็นต่าง ๆ กัน เช่น ดอกกุหลาบมีกลิ่นหอมน่าหลงใหลกว่าดอกมะลิ กลิ่นของมะลิหอมสดชื่นกว่ากลิ่นกุหลาบ เฟื่องฟ้าสวยแต่ไม่มีเสน่ห์เพราะดอกไม้ไม่มีกลิ่น ถ้าเฟื่องฟ้ามีกลิ่นหอมอย่างกุหลาบ ก็น่าจะดี มะลิมีดอกสวยกลิ่นหอมแต่กลิ่นฉุนเกินไป เป็นต้น

ข้อความต่อไปนี้เป็นตัวอย่างเพิ่มเติมแสดงภาษาที่ใช้ถ่ายทอดข้อคิดเห็นหรือความคิดเห็น

- ถ้าทุเรียนไม่มีหนามก็คงจะดี
- พอเปลี่ยนสีผนังใหม่ ห้องนี้ก็ดูกว้างขึ้น
- แสงดีงอารมณ์ผู้ชมละครเวทีได้ดีกว่าเสียง
- ไฟแยงตาแบบนี้ คงนอนไม่หลับแน่ ๆ
- ผู้ชายที่มีอารมณ์ขันเป็นคนมีเสน่ห์
- ปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรมากเกินไป
- อากาศของเมืองไทย ถ้าร้อนน้อยกว่านี้ก็คงจะดี
- ก๋วยเตี๋ยวผัดซีอิ้วเจ้านี้น่ากินมาก
- หนังสือเล่มนี้ใช้ศัพท์ยากมาก
- โทรศัพท์มือถือเป็นเครื่องมือสื่อสารที่แสดงความทันสมัย
- อุบัติเหตุครั้งนี้ไม่น่าเกิด ถ้าเขาไม่ขับรถเร็วจนเกินไป
- ผมว่าที่สมศักดิ์ห้องเสีย คงเพราะอาหารรสจัดเมื่อกลางวัน
- เขาคงง่วง เห็นหาวมาหลายรอบแล้ว
- กินยาและพักผ่อนให้เต็มที่สัก ๒ - ๓ วัน อาการคงทุเลาขึ้น
- ผมตื่นขึ้นมายามสาย แต่เป็นวันที่ผมไม่สาย
- ภาพถ่ายคืออดีตที่บันทึกไว้ได้
- เวลาของนักโทษที่ถูกจองจำเดินช้ากว่าเวลาของคนทั่วไป

ใบความรู้ “ข้อคิดเห็น” (ต่อ)

ควรสังเกตว่าภาษาที่แสดงข้อเท็จจริงมักปรากฏคำที่บ่งชี้ว่าเป็นความรู้สึกหรือความคิดเห็น เช่น ว่า คิดว่า มีความเห็นว่า สันนิษฐานว่า น่าจะ ควร คง ฯลฯ เช่น

- ประเทศไทยคงลงทุนสร้างรถไฟความเร็วสูงในไม่ช้านี้
- ผมว่าถ้าเด็กติดเกมคอมพิวเตอร์ จินตนาการของเด็กจะถูกทำลาย

พัฒนาการทางร่างกายก็จะมีปัญหาเพราะเด็กไม่ค่อยได้ออกกำลังกาย

- ที่ว่าอุดหนุนสินค้าไทยนั้น เพียงแค่ซื้อของที่ผลิตในประเทศไทยคงไม่พอ

เราควรใช้ของที่คนไทยเป็นผู้ผลิต คนไทยเป็นเจ้าของกิจการด้วย

อย่างไรก็ตาม ไม่ควรถือเป็นหลักตายตัวว่า ข้อความที่ปรากฏคำดังกล่าวจะต้องเป็นข้อคิดเห็นไปทุกกรณี ควรพิจารณาด้วยว่า ข้อความนั้นเป็นข้อความที่แสดงปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นจริงหรือเป็นข้อความที่แสดงความคิดเห็นพิจารณาต่อปรากฏการณ์ เช่น ข้อความว่า บรรพตรู้ว่าตนเป็นคนสายตาสั้น เป็นข้อเท็จจริง เพราะบรรพตเคยไปตรวจสายตาตามา จึงรู้สภาพความผิดปกติเกี่ยวกับสายตาของตน แต่ข้อความว่า ผมว่า บรรพตเป็นคนสายตาสั้น เป็นข้อคิดเห็นที่ผู้พูดมีต่อบรรพต ความคิดเห็นดังกล่าวอาจได้จากการสังเกตว่า บรรพตชอบถามเพื่อน ๆ ว่ารถเมล์ที่กำลังแล่นเข้าหาป้ายเป็นรถเมล์สายอะไร

จากหนังสือวิธีวิภาษ
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๙๓ - ๑๙๕

ใบงาน
“วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง จี๊ว”

คำชี้แจง ให้นักเรียนอ่านเรื่องจี๊ว จากนั้นวิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากบทอ่านดังกล่าว

“จี๊วเป็นของคู่กับศาลเจ้า เมื่อมีงานฉลองศาลเจ้า คนที่ชอบดูจี๊วก็จะได้ชมจี๊วกันจุกใจ เพราะงานฉลองศาลเจ้าแต่ละครั้ง มักมีไม่ต่ำกว่า ๓ วัน สันนิษฐานว่าจี๊วคณะแรกที่จัดแสดงในประเทศไทยว่าจ้างมาจากเมืองจีน ต่อเมื่อมีผู้นิยมชมจี๊วกันมากขึ้น จึงเกิดคณะฝึกหัดจี๊วและจัดแสดงจี๊วขึ้นในเมืองไทย เอกสารทางประวัติศาสตร์หลายชิ้นระบุว่า ในงานสมโภชพระนคร หรือสมโภชพระอารามใหญ่ ๆ มักจัดแสดงจี๊วร่วมกับมหรสพ และการแสดงอื่น ๆ ด้วย สมัยเมื่อจี๊วเฟื่องฟู ได้เกิดคณะฝึกหัดและแสดง จี๊วหลายคณะ แต่ปัจจุบันคณะแสดงจี๊วมีน้อยลง คงเป็นเพราะมีค่าใช้จ่ายมาก ส่วนผู้ชมมีน้อยลง ลูกหลานชาวจีนในเมืองไทย ไม่ดูจี๊วเพราะฟังภาษาจีนออกกันน้อยลง ประกอบกับหันไปนิยมภาพยนตร์มากกว่า ผู้ที่ยังติดจี๊วอยู่จึงมีเพียงผู้เฒ่าผู้แก่ชาวจีนเท่านั้น”

ข้อเท็จจริง	ข้อคิดเห็น
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

(เฉลย) ใบงาน
 “วิเคราะห์ข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากเรื่อง จี๊ว”

ข้อเท็จจริง	ข้อคิดเห็น
<ul style="list-style-type: none"> - เพราะงานฉลองศาลเจ้าแต่ละครั้ง มักมีไม่ต่ำกว่า ๓ วัน - เอกสารทางประวัติศาสตร์หลายชิ้นระบุว่า ในงานสมโภชพระนคร หรือสมโภชพระอารามใหญ่ ๆ มักจัดแสดงจี๊วร่วมกับมหรสพและ การแสดงอื่น ๆ ด้วย สมัยเมื่อจี๊วเฟื่องฟู ได้เกิดคณะฝึกหัดและแสดง จี๊วหลายคณะ แต่ปัจจุบันคณะแสดงจี๊วมีน้อยลง 	<ul style="list-style-type: none"> - จี๊วเป็นของคู่กับศาลเจ้า เมื่อมีงานฉลองศาลเจ้าคนที่ชอบดูจี๊วก็จะได้ชมจี๊วกันจุใจ - สันนิษฐานว่าจี๊วคณะแรกที่จัดแสดงในประเทศไทยว่าจ้างมาจากเมืองจีน ต่อเมื่อมีผู้นิยมชมจี๊ว กันมากขึ้นจึงเกิดคณะฝึกหัดจี๊วและจัดแสดงจี๊วขึ้นในเมืองไทย - คงเป็นเพราะมีค่าใช้จ่ายมาก ส่วนผู้ชมมีน้อยลง ลูกหลานชาวจีนในเมืองไทย ไม่ดูจี๊วเพราะฟังภาษาจีนออกก้นน้อยลง ประกอบกับหันไปนิยมภาพยนตร์มากกว่า ผู้ที่ยังติดจี๊วอยู่จึงมีเพียงผู้เฒ่าผู้แก่ชาวจีนเท่านั้น

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด ข้อคิดเห็นหรือความคิดเห็นเป็นผลมาจาก กระบวนการทำงานของสมองมนุษย์ ว่ารู้สึก หรือคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่รู้อย่างไร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง ชวนคิดแสดงความเห็น (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายภาษาที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็นได้ ด้านทักษะและกระบวนการ จำแนกข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนแต่ละคนเตรียมนำเสนอผลงาน ขั้นสอน นักเรียนแต่ละคนนำเสนอผลงาน เมื่อนำเสนอจบ เพื่อน ๆ ช่วยกันตรวจสอบ และแสดงความคิดเห็น (การนำเสนอของนักเรียนในชั้นเรียน ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง) ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะภาษาที่ใช้ในการแสดงความคิดเห็น</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>	<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>			

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า เป็นบทประพันธ์ที่มีที่มาจากกริณีพนธ์เรื่อง Elegy Written In a Country Churchyard ของทอมัส เกรย์ มุ่งเน้นให้เห็นความจริงเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ ใช้กลวิธีการแต่งแบบตัดแปลงให้เข้าธรรมชาติของไทย โดยเสนอแนวคิดหลักว่าไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงความตายไปได้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันตอบคำถามว่านักเรียนได้ยินคำว่า “ป่าช้า” นักเรียนจะนึกถึงอะไร แนวคำตอบ ความน่ากลัว ความตาย ความเงียบ ขั้นสอน ๑. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๔ - ๕ คน แต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้ “ที่มาและความสำคัญ” ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” จากนั้นทำใบความรู้ “ที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการทำใบงาน เมื่อทุกกลุ่มนำเสนอจบ นักเรียนช่วยกันตรวจสอบความถูกต้อง</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ๑. ใบความรู้ “ที่มา ความสำคัญ และลักษณะ คำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” ๒. ใบงาน “ที่มา ความสำคัญ และลักษณะ คำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “ที่มา ความสำคัญ และลักษณะ คำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้ ๒. ระบุเนื้อหาของคุณค่าจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ การวิเคราะห์ข้อคิดจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า สำหรับการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันบอกที่มาและความสำคัญของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า</p>	<p>การวัดและประเมินผล -</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นในกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้

“ที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า”

จากทอมัส เกรย์ ถึงพระยาอุปกิตศิลปสาร

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้ามีที่มาจากกวีนิพนธ์เรื่อง Elogy Written in a Country Churchyard ของ ทอมัส เกรย์ (Thomas Gray) กวีอังกฤษผู้มีชีวิตอยู่ในช่วง กลางคริสต์ศตวรรษที่ ๑๘ กล่าวกันว่ากวีนิพนธ์บทนี้เขียนขึ้นที่สุสานเก่าแก่ของเมืองสโตกโปจส์ (Stoke Poges) ในมณฑลบั๊กกิงแฮมเชอร์ (Buckinghamshire) เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๒๘๕ หลังจากมรณกรรมของญาติใกล้ชิดและเพื่อนรักของเกรย์ในเวลาไล่เลี่ยกัน โดยทั่วไปงานประเภท elegy (ราชบัณฑิตยสถานใช้ว่า บทร้อยกรองกำสรด) คือ โคลงไว้อาลัยซึ่งมีเนื้อหาเป็นการคร่ำครวญเกี่ยวกับมรณกรรมของบุคคลใดบุคคลหนึ่งโดยเฉพาะแต่กวีนิพนธ์ของเกรย์เรื่องนี้ใช้คำว่า elegy ให้กว้างออกไปในความหมายว่า การรำพึงเกี่ยวกับความตายของมนุษย์ตลอดจนสิ่งที่บุคคลเหล่านั้นเห็นว่ามีคุณค่า ด้วยเนื้อหาอันแสดงสัจธรรมของชีวิตและถ้อยคำภาษาที่สละสลวย ทำให้บทประพันธ์บทนี้เป็นบทร้อยกรองกำสรด ของอังกฤษที่มีชื่อเสียงมากที่สุด

พระยาอุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาญจนาชีวะ) ผู้ถ่ายทอด Elogy Written in a Country Churchyard มาเป็นกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า เป็นกวีคนสำคัญคนหนึ่งในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว ผลงานประพันธ์ของท่านส่วนใหญ่มีลักษณะเป็นกาพย์กลอนแห่งความคิด คือเป็นกวีนิพนธ์ขนาดสั้นที่มุ่งแสดงความคิดหรือความรู้สึกของกวี ต่างกับวรรณคดีในยุคก่อนที่นิยมแต่ง เป็นเรื่องยาวโดยนำเรื่องมาจากนิทานหรือชาดก กวีนิพนธ์ขนาดสั้นซึ่งเป็นที่รู้จักกันมากที่สุดของพระยาอุปกิตศิลปสารคือเรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้านี้เอง เนื่องจากได้รับคัดเลือกให้เป็นบทเรียนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษามานานหลายสิบปี

พระยาอุปกิตศิลปสารได้ประพันธ์กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าจากต้นฉบับแปลของเสฐียรโกเศศ โดยแต่งเป็นกลอนดอกสร้อยจำนวน ๓๓ บท เพิ่มขึ้นจากบทประพันธ์ภาษาอังกฤษหนึ่งบท ในหนังสือเรียนนี้ได้คัดมาให้ให้นักเรียนศึกษา ๒๑ บท ในหมายเหตุ ก่อนเข้าสู่ตัวบท ผู้ประพันธ์ได้แจ้งไว้ชัดเจนว่า “จากภาษาอังกฤษซึ่งท่านเสฐียรโกเศศ แปลให้ ข้าพเจ้าได้แต่งดัดแปลงให้เข้าธรรมเนียมไทยบ้าง” การนำตัวบทวรรณคดีตะวันตกมาแปลและดัดแปลงให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมและรสนิยมของคนไทย นับเป็นลักษณะเด่นประการหนึ่งของการประพันธ์วรรณคดีในรัชกาลพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว

การแต่งดัดแปลงให้เข้าธรรมเนียมไทย

การใช้กลวิธี “แต่งดัดแปลงให้เข้าธรรมเนียมไทย” ถือเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าเป็นบทประพันธ์ที่มีคุณค่าสูง เพราะเนื้อหาอันเป็นสากลได้รับการถ่ายทอดผ่านฉันทลักษณ์ และขนบทางวรรณศิลป์ของร้อยกรองไทย จึงเกิดเป็นบทประพันธ์อันไพเราะตรึงใจผู้อ่าน คุณค่าในด้านเนื้อหาของบทรำพึงในป่าช้าอยู่ที่การมุ่งแสดงความจริงเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์ โดยเสนอแนวคิดหลักว่ามนุษย์ทุกคนทุกนาม ไม่ว่าจะเป็นคนบุคคลสำคัญหรือชนสามัญ ไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงหนีความตายไปได้ ดังกลอนบทหนึ่ง กล่าวไว้ว่า

สกุลเอ๋ยสกุลสูง	ชักจูงจิตฟูซุกต์ศรี
อำนาจนำความสง่าอ่าอินทรีย์	ความงามนำให้มีไมตรีกัน
ความร่ำรวยอวยสุขให้ทุกอย่าง	เหล่านี้ต่างรอดตายทำลายชั้นันต์
วิถีแห่งเกียรติยศทั้งหมดนั้น	แต่ล้วนผันมาประจบหลุมศพเอ๋ย

ใบความรู้

“ที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” (ต่อ)

แนวคิดสำคัญเรื่องความเป็นอนิจจังของชีวิตนี้สอดคล้องกับหลักธรรมในพระพุทธศาสนาที่ว่าด้วยความไม่เที่ยงแท้แน่นอนของสรรพสิ่ง สิ่งนี้น่าจะเป็นเหตุผลสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้พระยาอุปกิตศิลปสาร เลือกรวีนิพนธ์ของทอมัส เกรย์บทนี้มาถ่ายทอดสู่ผู้อ่านชาวไทย โดยปรับเปลี่ยนการอ้างอิงถึงพืชพรรณและสัตว์ ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดีในวัฒนธรรมตะวันตกให้เป็นพืชและสัตว์ที่มีในเมืองไทยได้อย่างสอดคล้องกลมกลืน เช่น เปลี่ยนต้นไอวี (Ivy) เป็น เถาวัลย์ ต้นเอล์ม (Elm) เป็นต้นโพธิ์ แมลงบิตเทิล (Beetle) เป็นจิ้งหรีดและเรไร นอกจากนี้ยังได้ปรับเปลี่ยนการอ้างอิงถึงบุคคลสำคัญของอังกฤษในช่วงคริสต์ศตวรรษที่ ๑๗ มาเป็นบุคคลสำคัญของไทย เช่น เปลี่ยน จอห์น แฮมพ์เด็น (John Hampden) นักการเมืองผู้มีชื่อเสียงในการต่อสู้เพื่อท้องถิ่นของตนเป็นชาวบ้านบางระจัน เปลี่ยนจอห์น มิลตัน (John Milton) กวีเอกของอังกฤษ เป็นศรีปราชญ์ ในกรณีที่ไม่สามารถหาบุคคลสำคัญของไทยที่เหมาะสมได้ ท่านผู้ประพันธ์จะใช้วิธีกล่าวถึงลักษณะเด่นโดยไม่ระบุนาม เช่น “ผู้กูบ้านเมืองเรื่องปัญญา” ซึ่งปรับมาจาก โอลิเวอร์ ครอมเวลล์ (Oliver Cromwell) นักการทหารและนักการเมืองคนสำคัญ การปรับเปลี่ยนการอ้างอิงถึงบุคคลนี้ นอกจากจะทำได้อย่างแนบเนียนแล้วยังสามารถสื่อความหมายของบทประพันธ์ได้อย่างชัดเจนแจ่มแจ้ง

ลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

กลอนดอกสร้อย เป็นกลอนที่ใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องสั้น ๆ เรื่องใดเรื่องหนึ่งแต่งเป็นสุภาพิตหรือบทพรรณนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กลอนดอกสร้อยกำหนดให้ วรรคที่ ๑ ใช้คำ ๔ คำและคำที่ ๒ เป็นคำว่า เอ๋ย เช่น ว่างเอ๋ยว่างเวง เด็กเอ๋ยเด็กน้อย แมวเอ๋ยแมวเหมียว กลอนดอกสร้อยนิยมแต่งให้บทหนึ่งมี ๔ คำกลอน และคำสุดท้ายต้องลงด้วยคำว่า เอ๋ย เช่น

ว่างเอ๋ยว่างเวง	ห่างห่าง! ย่ำคำระฆังขาน
ฝูงวัวควายผ่ายลาทิวากาล	ค่อยค่อยผ่านท้องทุ่งมุ่งถิ่นตน
ชวมนาหนือยอ่อนต่างจรกลับ	ตะวันลับอัสดงทุกแห่งหน
ทิ้งทุ่งให้มีดมัวท่วมมณฑล	และทิ้งตนดูเปลี่ยวอยู่เดียวเอ๋ย

รำพึงในป่าช้า ของ พระยาอุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาญจนาชีวะ)

ใบงาน
“กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า”

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และเติมเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่ผิด และแก้ไขข้อความที่ผิดให้ถูกต้อง

๑. ผู้แต่งกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า คือ เสฐียรโกเศศ

(.....)

๒. ต้นฉบับเดิมของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า คือหนังสือที่มีชื่อเรื่องว่า Elegy Written In a Country Churchyard

(.....)

๓. ทอมัส เกรย์ กวีชาวอเมริกันเป็นผู้แต่งเรื่อง Elegy Written In a Country Churchyard ขึ้นเพราะการมรณกรรมของญาติใกล้ชิดและภรรยาที่รักในเวลาไล่เลี่ยกัน

(.....)

๔. พระยาอุปกิตศิลปสารป็นกวีในยุคสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

(.....)

๕. บทประพันธ์กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าที่พระยาอุปกิตศิลปสารแต่งขึ้นใหม่มีทั้งสิ้น ๓๓ บท โดยแต่งเพิ่มจากบทประพันธ์ภาษาอังกฤษ ๑ บท

(.....)

๖. แนวความคิดหลักของเรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า คือเรื่องของบาปบุญคุณโทษ และความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม

(.....)

๗. กวีได้ใช้การปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เข้ากับสังคมไทยมากขึ้น เช่น การเปลี่ยนบุคคลสำคัญของอังกฤษให้เป็นบุคคลสำคัญของไทย

(.....)

๘. เรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าที่คัดมาเป็นบทเรียน มีทั้งสิ้น ๓๓ บท

(.....)

๙. บทประพันธ์กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า มีฉากของเรื่องอยู่ที่หมู่บ้านของชาวนาเป็นหลัก

(.....)

๑๐. พระยาอุปกิตศิลปสาร เป็นผู้คิดคำว่า “สวัสดี” และเคยเป็นอาจารย์ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

(.....)

เฉลย ใบงาน เรื่อง กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเติมเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูกต้อง และเติมเครื่องหมาย ✗ หน้าข้อความที่ผิด และแก้ไขข้อความที่ผิดให้ถูกต้อง

- ✗ ๑) ผู้แต่งกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า คือ เสฐียรโกเศศ
(เสฐียรโกเศศเป็นผู้แปล พระยาอุปกิตศิลปสารเป็นผู้แต่ง หรือเรียกว่าดัดแปลงมาจากฉบับของเสฐียรโกเศศเช่นกัน)
- ✓ ๒) ต้นฉบับเดิมของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า คือหนังสือที่มีชื่อเรื่องว่า Elogy Written In a Country Churchyard
- ✗ ๓) ทอมัส เกรย์ กวีชาวอเมริกันเป็นผู้แต่งเรื่อง Elogy Written In a Country Churchyard ขึ้นเพราะการมรณกรรมของญาติใกล้ชิดและภรรยาที่รักในเวลาไล่เลี่ยกัน
(ผิด กวีชาวอังกฤษ และไม่ใช่ภรรยาแต่เป็นเพื่อนรัก)
- ✗ ๔) พระยาอุปกิตศิลปสารเป็นกวีในยุคสมัยรัชกาลพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว
(ผิด สมัยพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวและพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว)
- ✓ ๕) บทประพันธ์กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าที่พระยาอุปกิตศิลปสารแต่งขึ้นใหม่มีทั้งสิ้น ๓๓ บท โดยแต่งเพิ่มจากบทประพันธ์ภาษาอังกฤษ ๑ บท
- ✗ ๖) แนวความคิดหลักของเรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า คือเรื่องของบาปบุญคุณโทษ และความเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรม
(ผิด ต้องการสื่อถึงแนวคิดสำคัญคือ มนุษย์ไม่มีผู้ใดหนีความตายไปได้)
- ✓ ๗) กวีได้ใช้การปรับเปลี่ยนเนื้อหาให้เข้ากับสังคมไทยมากขึ้น เช่น การเปลี่ยนบุคคลสำคัญของอังกฤษให้เป็นบุคคลสำคัญของไทย
- ✗ ๘) เรื่องกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าที่คัดมาเป็นบทเรียน มีทั้งสิ้น ๓๓ บท
(ผิด ๒๑ บท)
- ✗ ๙) บทประพันธ์กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า มีฉากของเรื่องอยู่ที่หมู่บ้านของชาวนาเป็นหลัก
(ผิด อยู่ที่ป่าช้า)
- ✓ ๑๐) พระยาอุปกิตศิลปสาร คือผู้คิดคำว่า “สวัสดี” และเคยเป็นอาจารย์ที่คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นในกระบวนกร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง จับประเด็นในคุณค่า (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า เป็นบทประพันธ์ที่มีที่มาจากกวีนิพนธ์เรื่อง Elegy Written In a Country Churchyard ของทอมัส เกรย์ มุ่งเน้นให้เห็นความจริงเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ ใช้กลวิธีการแต่งแบบตัดแปลงให้เข้าธรรมชาติ โดยเสนอแนวคิดหลักว่าไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงความตายไปได้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนฟังเพื่อนอ่านข้อความที่กำหนดให้ จากนั้นจินตนาการและแสดงความคิดเห็นจากภาพในจินตนาการ “เข้าไปนั่งอยู่ที่วัดชนบท ในเวลาตะวันตกดิน มีเสียงระฆังบอกเวลาเสียงจิ้งหรีดเรไร เสียงนกกแสก มีต้นไทร ต้นโพธิ์เงินหญ้า มีผีเสื้อของชวางนาขาวไร”</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๔ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาไปความรู้ ไปความรู้ “บทกถาหมู่ กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” จากนั้นแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอผลการศึกษา ๒. เมื่อทุกกลุ่มนำเสนอจบ ให้นักเรียนช่วยกันระบุนี้ออกจากไปความรู้ดังกล่าว</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปสาระสำคัญจากบทกถาหมู่ กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า ที่ได้เรียนในวันนี้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. บทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (QR Code) ๒. ใบความรู้ “บทกถาหมู่ กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้ ๒. ระบุนี้ออกและคุณค่าจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนกร การวิเคราะห์ข้อคิดจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าสำหรับการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้
“บทกถามุข กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า”

ดั่งได้ยินมา สมัยหนึ่ง ผู้มีชื่อต้องการความวิเวก, เข้าไปนั่งอยู่ ณ ที่สงัดในวัดชนบท เวลาตะวันรอน ๆ, จนเสียงระฆังย่ำบอกสิ้นเวลาวัน ผุ่งโคกระบือ และพวกชวานาพากันกับที่อยู่เป็นหมู่ ๆ. เมื่อสิ้นแสงตะวันแล้ว ได้ยินแต่เสียงจิ้งหรีดเรไร กับเสียงเกราะในคอกสัตว์. นกแสกจับอยู่บนหอระฆังก็ร้องส่งสำเนียง. ณ ที่นั้นมีต้นไทรต้นโพธิ์สูงใหญ่ ใต้ต้นล้วนมีเนินหญ้า กล่าวคือที่ฝังศพต่าง ๆ อันแลเห็นด้วยเดือนฉาย. ศพในที่เช่นนั้นก็เป็นศพพวกชาวไร่ชาวนานั้นเอง. ผู้นั้นมีความรู้สึกเยือกเย็นใจอย่างไร แล้วรำพึงอย่างไรในหมู่ศพ, ได้เขียนความในใจนั้น ออกมาสู่การดังต่อไปนี้

(กถามุขนี้ นาคะประทีป เรียบเรียง)

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จีบประเด็นเน้นคุณค่า (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า เป็นบทประพันธ์ที่มีที่มาจากกวีนิพนธ์เรื่อง Eley Written in a Country Churchyard ของทอมัส เกรย์ มุ่งเน้นให้เห็นความจริงเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ ใช้กลวิธีการแต่งแบบตัดแปลงให้เข้าธรรมชาติ โดยเสนอแนวคิดหลักว่าไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงความตายไปได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้ ๒. ระบุเนื้อหาและคุณค่าจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ การวิเคราะห์ข้อคิดจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าสำหรับการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนฟังบทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า แล้วแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้สึกเมื่อได้ฟัง วงย่อยวงง หย่าร้างชังชาน คู่คอยผ่านท้องทุ่งมุ่งถิ่นตน ชานวนหาเหนื่อยอ่อนต่างจรกลับ ตะวันลับอัปแสงทุกแห่งหน ทั้งทุ่งใจมีตมัวทั่วมณฑล และทิ้งตนดูเปลี่ยวอยู่เดียว</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๖ กลุ่ม แต่ละกลุ่มอ่านบทอ่าน “กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” และช่วยกันถอดคำประพันธ์จากบทอ่าน กลุ่มที่ ๑ บทอ่านที่ ๑ กลุ่มที่ ๒ บทอ่านที่ ๒ กลุ่มที่ ๓ บทอ่านที่ ๓ กลุ่มที่ ๔ บทอ่านที่ ๔ กลุ่มที่ ๕ บทอ่านที่ ๕ กลุ่มที่ ๖ บทอ่านที่ ๖ ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็น</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ๑. บทอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า (QR Code) ๒. บทอ่าน “กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” (บทอ่านที่ ๑ - ๖)</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล ๑. การประเมินการทำงานกลุ่ม ๒. การประเมินการแสดงความคิดเห็น</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๕ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๓) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาจากตอนที่ ๑ - ๖ แนวคำตอบ บรรยากาศที่วังเวง ขนาดกำลังเดินทางกลับบ้านด้วยความ กลับเข้าสู่คอก ได้ยินเสียงจิ้งหรีด เรไร เสียงเกราะ เสียงนก แสก มีต้นไม้ทรต้นโพธิ์และหลุมฝังศพ พอถึงตอนเข้ามีเสียง ไถขึ้น และภาพลูกทึ่ใจเข้ามาทอดพื่อเมื่อพอลกลับมาถึงบ้าน ๓. นักเรียนฝึกอ่านกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าเป็นทำนอง เสนาะ</p>	

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า

บทอ่านจากเรื่อง	:	กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
คัดมาจาก	:	หนังสือวรรณคดีวิจักษ์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๓๘
ลักษณะคำประพันธ์	:	กลอนดอกสร้อย
ทำนองที่ใช้อ่าน	:	ทำนองเสนาะ

วังเอ๋ยวังเวง	ห่างห่าง! ย่ำค่ำระฆังชาน
ฝูงวัวควายฝ้ายลาทิวากาล	ค่อยค่อยผ่านท้องทุ่งมุ่งถิ่นตน
ชานาเหนื่อยอ่อนต่างจรกลับ	ตะวันลับอัสดงทุกแห่งหน
ทิ้งทุ่งให้มีตมัวท่วมฉนวน	และทิ้งตนตูลี้ยวอยู่เดียวเอย
	(กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า)

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
(บทอ่านที่ ๑ - ๖)

๑	วังเอ๋ยวังเวง ฝูงวัวควายผ้ายลาทิวากาล ชวานาเหนี่ยวอ่อนต่างจรกลับ ทิ้งทุ่งให้มีดมีว้าวมณฑล	ห่างห่าง! ย่ำคำระฆังฆาน ค่อยค่อยผ่านท้องทุ่งมุงถิ่นตน ตะวันลับอัปแสงทุกแห่งหน และทิ้งตนดูเปลี่ยวอยู่เดียวเอย
๒	ยามเอ๋ยยามนี้ อากาศเย็นเยือกหนาวคราววิกาล มีก็แต่เสียงจิ้งหรีดกระกรีดกริ่ง! คอกควายวัววัวเกราะเปาะแปะ ! เพียง	ปลถพื้มีดมีว้าวสถาน ส่งดปานป่าใหญ่ไร้สำเนียง เรไรหิ่ง! ร้องขมระงมเสียง รู้ว่าเสียงเกราะแว่วแผ่วแผ่วเอย
๓	นกเอ๋ยนกแสก อยู่บนยอดทอระฆังบังแสงจันทร์ เหมือนมันฟ้องดวงจันทร์ให้ผันดู ถือเป็นที่รโหฐานนมนานมา	จับจ้องร้องแจ๊กเพียงแฉกขวัญ มีเถาวัลย์รุงรังถึงหลังคา คนมาสู่ช่องพักมันรักษา ให้เสื่อผืนสุกสันต์ของมันเอย
๔	ต้นเอ๋ยต้นไทร และต้นโพธิ์พุ่มแจ้แผ่ผายา ล้วนร่างคนในเขตประเทศนี้ แห่งหลุมลึกลานสลดระทดใจ	สูงใหญ่ร่าก้อยยห้อยระย้า มีเนินหญ้าใต้ต้นเคลื่อนกล่นไป ดุขณีนอนราย ณ ภายใต้ เรายังไถลหลุมนั้นทุกวันเอย
๕	หมดเอ๋ยหมดห้วง ถึงลมเข้าขวยขึ้นรินสบาย อยู่ตามโรงมุงฟางข้างข้างนั้น โอ้เหมือนปลูกร่างกายนอนรายเรียง	หมดดวงวิญญูณลาญสลาย เดือนนกอ่อนลมผายแผดสำเนียง ทั้งไก่อชันแข่งดูเหวาระเราเสียง พันสำเนียงที่จะปลุกให้ลุกเอย
๖	ทอดเอ๋ยทอดทิ้ง ทิ้งเพื่อนยากแม่เหี้ยหาข้าวปลา ทิ้งทั้งหนูน้อยน้อยร่อยร้อยรับ เข้ากอดคอฉอเลาะเสนาะกรรม	ยามหนาวผิงไฟล้อมอยู่พร้อมหน้า ทุกเวลาเข้าเย็นเป็นนิรันดร์ เห็นพ่อกลับปลื้มเปรมเกษมสันต์ สารพันทอดทิ้งทุกสิ่งเอย

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า เป็นบท ประพันธ์ที่ตีพิมพ์จากกวีนิพนธ์เรื่อง Elegy Written In a Country Churchyard ของทอมัส เกรย์ มุ่งเน้น ให้เห็นความจริงเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ ใช้กลวิธีการ แต่งแบบตัดแปลงให้เข้าธรรมชาติ โดยเสนอ แนวคิดที่ลึกกว่าไม่เสียใต้อคติที่มีความตายไปได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้ ๒. ระบุเนื้อหาและคุณค่าจากกลอนดอกสร้อยรำพึง ในป่าช้าได้ ด้านทักษะและกระบวนการ การวิเคราะห์ข้อคิดจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า สำหรับการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๖ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าตอนที่ อ่านในชั่วโมงที่แล้ว ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๖ กลุ่ม แต่ละกลุ่มอ่านบทอ่าน “กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” และช่วยกันถอดคำประพันธ์ จากบทอ่านอ่าน กลุ่มที่ ๑ บทอ่านที่ ๗ กลุ่มที่ ๒ บทอ่านที่ ๘ กลุ่มที่ ๓ บทอ่านที่ ๙ กลุ่มที่ ๔ บทอ่านที่ ๑๐ กลุ่มที่ ๕ บทอ่านที่ ๑๑ กลุ่มที่ ๖ บทอ่านที่ ๑๒ ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยนักเรียน กลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็น</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ บทอ่าน “กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” (บทอ่านที่ ๗ - ๑๒) ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล ๑. การประเมินการทำงานกลุ่ม ๒. การประเมินการแสดงความคิดเห็น</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
--	---	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๔) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาจากบทอ่านที่ ๗ - ๑๒</p> <p>แนวคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชีวิตขบวนการที่มีความเรียบง่าย เข้าใจกันมาไปทำงาน ใช้ชีวิตอยู่อย่างสบายใจ อย่าย่ไปพูดจาเยาะเย้ยหรือดูหมิ่นการเป็นอยู่ของชาวานา - ชีวิตของทุกคนที่ต่างก็รอความแตกต่างที่ของร่างกายด้วยกันทั้งนั้น - การไม่ดูถูกชนกลุ่มผู้ยากไร้เพราะมีความแตกต่างไปจากบางศพที่ญาติติบแต่ด้วยเครื่องแสดงเกียรติยศอย่างดี - การชื่นชมสรรเสริญของผู้อื่นที่มีประโยชน์เป็นการเชิดชูเกียรติยศแก่ผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ - การไม่ดูถูกถิ่นนี้ว่าไม่ดี เพราะอาจเป็นถิ่นที่มีชื่อเสียงมาในสมัยก่อนก็เป็นได้

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
(บทอ่านที่ ๗ - ๑๒)

๗ กองเอ๋ยกองข้าว
เกิดเพราะการเก็บเกี่ยวด้วยเคียวใคร
เข้าก็ขับโคกระบือถือนันไถ
ยัดหางยามยกไปตามใจจินต์

๘ ตัวเอ๋ยตัวทะยาน
ดูถูกกิจขานนาสารพัน
เขาเป็นสุขเรียบเรียบเสียบสังกัด
ขออย่าได้เฝ้าเยาะพุดเราะราน

๙ สกุนต์เอ๋ยสกุนต์สูง
อำนาจนำความสง่าอำอินทรีย์
ความร่ำรวยอวยสุขให้ทุกอย่าง
วิถีแห่งเกียรติยศทั้งหมดนั้น

๑๐ ตัวเอ๋ยตัวหยิ่ง
เห็นจมดินนำสลตระทศใจ
ไม่เหมือนอย่างบางศพญาติบแต่่ง
สร้างสานการบุญหนุนพลี

๑๑ ที่เอ๋ยที่ระลึกลับ
ก็ไม่ชวนชีพที่ดับให้กลับคืน
เสียงประกาศเกียรติเอิกเกริกลิ้น
ล้วนเป็นคุณแก่ผู้ยังไม่วางวาย

๑๒ ร่างเอ๋ยร่างกาย
อย่าดูถูกถิ่นนี้ว่าที่ทราม
อาจจะเป็นเจดีย์มีพระศพ
ประเสริฐด้วยสัตตรัตน์จรัสชัย

กองสูงราวโรจน์น่าใคร่
ใครเล่าไถคราดพื้นพื้นแผ่นดิน
สำราญใจตามเขตประเทศถิ่น
หางยามผินตามใจเพราะใครเอ๋ย
อย่าบันดาลดลใจให้ใฝ่ฝัน
และความครอบครองกันอันขึ้นบาน
มีปวัตต์เป็นไปไม่วิตถาร
ดูหมิ่นการเป็นอยู่เพื่อนตุเอ๋ย
ชักจูงจิตพหูศักดิ์ศรี
ความงามนำให้มีไมตรีกัน
เหล่านี้ต่างรอตายทำลายชั้นธ
แต่ล้วนผันมาประจบหลุมศพเอ๋ย
เจ้าอย่าชิงติซากกว่ายากไร้
ที่ระลึกลับสิ่งไรก็ไม่มี
เครื่องแสดงเกียรติยศเลิศประเสริฐศรี
เป็นอนุสาวรีย์สง่าเอ๋ย
ถึงอธิกงามลบบในภพพื้น
เสียงชมชื่นเชิดชูคุณผู้ตาย
จะกระเทือนถึงกรรมนั้นอย่าหมาย
ชูเกียรติญาติไปภายภาคหน้าเอ๋ย
ยามตายจมพื้นดาษดินหลาม
อาจขึ้นชื่อลือนามในก่อนไกล
แห่งจอมภพจักรพรรดิกษัตริย์ใหญ่
ณ สมัยก่อนกาลบูรณเอ๋ย

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมาก หรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมาก หรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อหรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด</p> <p>กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า เป็นบทประพันธ์ที่มีที่มาจากกวีนิพนธ์เรื่อง Elegy Written In a Country Churchyard ของทอมัส เกรย์ มุ่งเน้นให้เห็นความจริงเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ ใช้กลวิธีการแต่งแบบตัดแปลงให้เข้าธรรมชาติของไทย โดยเสนอแนวคิดหลักว่าไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงความตายไปได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <p>ด้านความรู้</p> <p>๑. บอกที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้</p> <p>๒. ระบุเนื้อหาและคุณค่าจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ</p> <p>การวิเคราะห์ข้อคิดจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า สำหรับนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ</p> <p>๑. ใฝ่เรียนรู้</p> <p>๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>ขั้นนำ</p> <p>นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าตอนที่อ่านในช่วงที่แล้ว</p> <p>ขั้นสอน</p> <p>๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๖ กลุ่ม แต่ละกลุ่มอ่านบทอ่าน “กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” และช่วยกันถอดคำประพันธ์จากบทอ่าน</p> <p>กลุ่มที่ ๑ บทอ่านที่ ๑๓</p> <p>กลุ่มที่ ๒ บทอ่านที่ ๑๔</p> <p>กลุ่มที่ ๓ บทอ่านที่ ๑๕</p> <p>กลุ่มที่ ๔ บทอ่านที่ ๑๖</p> <p>กลุ่มที่ ๕ บทอ่านที่ ๑๗</p> <p>กลุ่มที่ ๖ บทอ่านที่ ๑๘</p> <p>๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมาเสนอหน้าชั้นเรียน โดยมีเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็น</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ</p> <p>บทอ่าน “กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” (บทอ่านที่ ๑๓ - ๑๘)</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน</p> <p>-</p> <p>การวัดและประเมินผล</p> <p>๑. การประเมินการทำงานกลุ่ม</p> <p>๒. การประเมินการแสดงความคิดเห็น</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง</p> <p>ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
--	--	---	--

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นในกระบวนกร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง จีบประเด็นเน้นคุณค่า (๕) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาจากบทอ่านที่ ๑๓ - ๑๘</p> <p>แนวคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ความสำคัญของความรู้ เพราะจะทำให้คนมีปัญญา - ของดีหรือสิ่งที่ดี หากแม้อยู่ห่างไกลหรือไม่ได้ทำประโยชน์ ใด ๆ ก็เป็นของไร้ค่า - ชีวิตของทุกคนที่ต้องมาจบลงด้วยความตาย - กล่าวถึงการมีเกียรติยศสูง ซึ่งทำให้เราเกิดความหลงใหล ไป 	

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
(บทอ่านที่ ๑๓ - ๑๘)

๑๓ ความเฝ้าความรู้
หมดโอกาสที่จะชี้ต่อนี้ไป
อันความยากหากให้ไว้ศึกษา
หมดทุกข์ขลุ่ยแต่ก็จิดหาเกิน

๑๔ ดวงเฝ้าดวงมณี
หรือใต้ห้องห้องสมุทรสุดสายตา
บุปผชาติชูสีและมีกลิ่น
ไม่มีใครได้เซยเลยสักคน

๑๕ ซากเฝ้าซากศพ
เช่นชาวบ้านบางระจันชั้นรำบาญ
ไม่เช่นนั้นท่านกวีเช่นศรีปราชญ์
หรือผู้กู้บ้านเมืองเรื่องปัญญา

๑๘ มักเฝ้ามักใหญ่
อำพรางความจริงใจไม่แพรงพราย
มุ่งแต่โปรยเครื่องปรุงจรงกลิ่น
ลงในเพลิงเกียรติศักดิ์ประจักษ์ตั้ง

เป็นเครื่องชูชี้ทางสว่างไสว
ละห่วงใยอยากรู้ลงสู่ดิน
ย่นปัญญาความรู้อยู่แค่ถิ่น
กระแสนิถุนาณังนึ่งเพียงนั้นเอย
มักจะลี้ลับอยู่ในภุม
ก็เสื่อมซาสิ้นชมนิยมชน
อยู่ในถิ่นที่ไกลเช่นไพรสมณฑ
ย่อมบานหล่นเปล่าตายมากมายเอย
อาจเป็นซากนักรบผู้กล้าหาญ
กับหม่อมมานมาประทุษอยู่ธยา
นอนอนาถเล่าให้ไปไร้ภาษา
อาจจะมานอนจมดินเอย
กันแต่ไฝฝันฟุ้งตามมุ่งหมาย
ไม่ควรอวยก็ต้องอวยหมายปิดบัง
คือความพุ่มพวยสิ้นสิ้นโอหัง
เปลวเพลิงปลั่งหอมกลบตลบเอย

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) × ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๖) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า เป็นบทประพันธ์ที่มีที่มาจากกวีนิพนธ์เรื่อง Elegy Written In a Country Churchyard ของทอมัส เกรย์ มุ่งเน้นให้เห็นความจริงเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ ใช้กลวิธีการแต่งแบบตัดแปลงให้เข้าธรรมชาติไทย โดยเสนอแนวคิดหลักว่าไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงความตายไปได้</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าตอนที่อ่านในช่วงหัวโหม่งที่แล้ว ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มเป็น ๕ กลุ่ม แต่ละกลุ่มอ่านบทอ่าน “กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” และช่วยกันถอดคำประพันธ์จากบทอ่าน กลุ่มที่ ๑ บทอ่านที่ ๑๙ กลุ่มที่ ๒ บทอ่านที่ ๒๐ กลุ่มที่ ๓ บทอ่านที่ ๒๑ กลุ่มที่ ๔ บทอ่านที่ ๒๒ กลุ่มที่ ๕ บทอ่านที่ ๒๓ ๒. นักเรียนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน โดยมีนักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ช่วยกันแสดงความคิดเห็น</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ บทอ่าน “กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า” (บทอ่านที่ ๑๙ - ๒๓) ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล ๑. การประเมินการทำงานกลุ่ม ๒. การประเมินการแสดงความคิดเห็น</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้ ๒. ระบุเนื้อหาและคุณค่าจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้าได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ การวิเคราะห์ข้อคิดจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า สำหรับนำมาใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๘ เรื่อง จับประเด็นเน้นคุณค่า (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>ขั้นสรุป ๑. นักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหาจากตอนที่ ๑๙ - ๒๓</p> <p>แนวคำตอบ</p> <ul style="list-style-type: none"> - การใช้ชีวิตอย่างสันโดษที่มีความสงบสุขมากกว่า - ศพของสามีขุณที่มีอาการจริกคุณงามความดีไว้ - ศพของคนชั้นสูง เป็นที่น่าเลื่อมใส มีการจารึกไว้ ผิดกับศพของชาวนาธรรมตา ซึ่งอย่างดีที่สุดก็แค่กวีสมัครเล่นซึ่งจะจารึกเอาไว้เพียงแคว้นแคว้นเดือนปีที่ล่วงลับ เพื่ออุทิศสิ่งของทางธรรมให้แก่ผู้ตาย - การทำอะไรไม่เท่าทางชีวิต ไม่มีใครยอมละทิ้งสิ่งที่ทำให้มีความสุข - ขอให้ดวงจิตของเรา รู้จักการปล่อย 	

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า
(บทอ่านที่ ๑๙ - ๒๓)

๑๙ ห่างเอ๋ยห่างไกล
แต่สิ่งซึ่งเหลวไหลใส่อาตมา
เพื่อนรักษาความสราญฐานวิเวก
สันโดษดับฟุ้งซ่านทะยานใจ
๒๐ ศพเอ๋ยศพไพร่
ไม่เกรงใครนินทาว่าประจาน
ถึงบางที่มีบ้างเป็นอย่างเลิศ
พอเตือนใจได้บ้างในทางบุญ
๒๑ ศพเอ๋ยศพสูง
จารึกคำสำนวนชวนสักการ
ซึ่งอย่างดีก็มีกวีเถื่อน
อุทิศสิ่งซึ่งสร้างตามทางธรรม
๒๒ ห่วงเอ๋ยห่วงอะไร
แม้คนลืมสิ่งใดได้สนิท
ใครจะยอมละทิ้งซึ่งสิ่งสุข
ใครจะยอมละแดนแสนสบาย
๒๓ วงเอ๋ยดวงจิต
ย่อมละชีพเคยสุขสนุกสบาย
ละทิ้งถิ่นที่สำราญเบิกบานจิต
หมดวิตกหมดเสียตายหมดหมายปอง

ห่างจากพวกมักใหญ่ใฝ่หา
ความมักน้อยชวานาไม่น้อมไป
ร่วมเชื้อเอกหุบเขาลำเนาไพร
ตามวิสัยชวานาเย็นกว่าเอ๋ย
ไม่มีใครขึ้นชื่อระบือชาน
ไม่มีการจารึกบันทึกคุณ
ก็ไม่ฉูดฉาดเชิดประเสริฐสุนทร
เป็นเครื่องหนุนนำเหตุสังเวชเอ๋ย
เป็นเครื่องจูงจิตให้เลื่อมใสศานต์
ผิดกับฐานชวานาคนสามัญ
จารึกชื่อปีเดือนวันดับขันธ
ของผู้นั้นผู้นี้แกผีเอ๋ย
ไม่ยิ่งใหญ่เท่าห่วงดวงชีวิต
ก็ยังคิดขึ้นได้เมื่อใกล้ตาย
เคยเป็นทุกข์ห่วงใยเสียได้ง่าย
โดยไม่ชยตาใฝ่อาลัยเอ๋ย
ลืมสนิทกิจการงานทั้งหลาย
เคยเสียตายเคยวิตกเคยปกครอง
ซึ่งเคยคิดใฝ่เฝ้าเป็นเจ้าของ
ไม่ผินหลังเหลียวมองด้วยซ้ำเอ๋ย

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) × ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นในกระบวนการกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่องจับประเด็นคุณค่า (๗) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนดอกสร้อยฟ้าในป่าช้า เป็นบทประพันธ์ที่มีที่มาจากนิพนธ์เรื่อง Elegg Written In a Country Churchyard ของทอมัส เกรย์ มุ่งเน้นให้เห็นความจริงเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ ใช้กลวิธีการแต่งแบบตัดแบ่งใจให้เข้าธรรมชาติของไทย โดยเสนอแนวคิดหลักว่า 'ไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงความตายไปได้'</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับเนื้อหาของกลอนดอกสร้อยฟ้าในป่าช้าที่ได้เรียนไป ขั้นสอน ๑. นักเรียนแต่ละคนจับสลากเลือกบทประพันธ์จากเรื่อง กลอนดอกสร้อยฟ้าในป่าช้า คนละ ๑ บท (บทที่ ๑ - ๒๓) ทั้งนี้จำนวนบทขึ้นอยู่กับจำนวนนักเรียนในชั้นเรียน ๒. นักเรียนมีก่อนบทร้อยกรองที่ตนเองเลือกได้ เป็นทำนองเสนาะ จากนั้นเขียนแสดงความคิดเห็นในงาน “การแสดงความคิดเห็นจากกลอนดอกสร้อยฟ้าในป่าช้า”</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบงาน “การแสดงความคิดเห็นกลอนดอกสร้อยฟ้าในป่าช้า” ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน การวัดและประเมินผล -</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของกลอนดอกสร้อยฟ้าในป่าช้าได้ ๒. ระบุเนื้อหาและคุณค่าจากกลอนดอกสร้อยฟ้าในป่าช้าได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ การวิเคราะห์ข้อคิดจากกลอนดอกสร้อยฟ้าในป่าช้า สำหรับการนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนวางแผนการนำเสนอผลงานจากใบงาน และนำเสนอในชั่วโมงต่อไป</p>	

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นในกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๙ เรื่องจับประเด็นเน้นคุณค่า (๗) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบงาน
“การแสดงความคิดเห็นจากกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า”

คำชี้แจง ให้นักเรียนเขียนกลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า จากนั้นเขียนแสดงความคิดเห็นจากบทกลอน
ดังกล่าว

บทประพันธ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

บทประพันธ์ข้างต้นสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมปัจจุบันได้อย่างไร เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนดอกสร้อยฟ้าฟ้าในป่าช้า เป็นบท ประพันธ์ที่มีที่มาจากกวีนิพนธ์เรื่อง Elegy Written in a Country Churchyard ของทอมัส เกรย์ มุ่งเน้นให้ เห็นความจริงเกี่ยวกับชีวิตของมนุษย์ ใช้กลวิธีการแต่ง แบบตัดแปลงให้เข้าธรรมชาติ โดยเสนอแนวคิด หลักว่าไม่มีผู้ใดหลีกเลี่ยงความตายไปได้</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ ๑. บอกที่มา ความสำคัญ และลักษณะคำประพันธ์ของ กลอนดอกสร้อยฟ้าฟ้าในป่าช้าได้ ๒. ระบุเนื้อหาและคุณค่าจากกลอนดอกสร้อยฟ้าฟ้าใน ป่าช้าได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ การวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับกลอนดอกสร้อยฟ้าฟ้า ในป่าช้าสำหรับนำไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่องจับประเด็นเน้นคุณค่า (๘) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอผลงาน</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแต่ละคนนำเสนอผลงานของตนเอง ๒. เมื่อนักเรียนแต่ละคนนำเสนอจบ เพื่อน ๆ ร่วมกันแสดง ความคิดเห็นเพิ่มเติม (การนำเสนอของนักเรียนในชั้นเรียน ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง)</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปคุณค่าที่ได้รับจากกลอนดอกสร้อยฟ้าฟ้า ในป่าช้าได้</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบงาน “การแสดงความคิดเห็นกลอนดอกสร้อยฟ้าฟ้าในป่า ช้า”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน การทำใบงาน “การแสดงความคิดเห็นจาก กลอนดอกสร้อยฟ้าฟ้าในป่าช้า”</p> <p>การวัดและประเมินผล การประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
--	---	---	---

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๐ เรื่องจับประเด็นเน้นคุณค่า (๘) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

แบบประเมินการพูดแสดงความคิดเห็น

คำชี้แจง ให้ครูผู้สอนประเมินการพูดแสดงความคิดเห็นของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	๕	๔	๓	๒	๑
๑. สาระสำคัญของเรื่องที่พูด ๑.๑ ลำดับความคิดอย่างต่อเนื่อง ๑.๒ นำเสนอเนื้อหาตรงตามประเด็น ๑.๓ เนื้อหามีความสัมพันธ์กับประเด็น ๑.๔ มีความเป็นเหตุเป็นผล ๑.๕ มีการนำเสนอแนวคิดใหม่	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ครบ ๕ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๔ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	พูดสาระสำคัญตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๒. การใช้ภาษา ๒.๑ ใช้ภาษาได้ถูกต้องกับกาลเทศะ ๒.๒ ใช้ประโยคสื่อความหมายได้ชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้ภาษาได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๓. การใช้น้ำเสียง ๓.๑ ใช้น้ำเสียงนุ่มนวล ๓.๒ พูดเสียงดังชัดเจน	คะแนนเต็ม ๒ คะแนน			ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ใช้น้ำเสียงได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย
๔. มารยาทในการพูด ๔.๑ ไม่พูดแทรกขณะผู้อื่นกำลังพูด ๔.๒ เปิดโอกาสให้ผู้อื่นได้แสดงความคิดเห็น ๔.๓ ใช้กิริยาสุภาพ ไม่ล้อเลียนผู้อื่น	คะแนนเต็ม ๓ คะแนน		ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๓ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๒ ข้อ	ปฏิบัติได้ตามเกณฑ์ ๑ ข้อ หรือไม่ได้ตามเกณฑ์เลย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ร้อยภาษาเป็นบทกลอน (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนเป็นคำประพันธ์ร้อยกรองที่มีข้อบังคับเรื่องฉันทลักษณ์และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งเป็นที่นิยมในการใช้แต่งในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะคำประพันธ์ของกลอนประเภทต่าง ๆ ได้ ด้านทักษะและกระบวนการ แต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนดอกสร้อยได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนสนทนาเกี่ยวกับคำบทกลอนที่นักเรียนเคยได้ยินหรือท่อง</p> <p>ขั้นสอน ๑. นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน ๖ กลุ่ม แต่ละกลุ่มศึกษาใบความรู้เกี่ยวกับประเภทของกลอน ดังนี้ กลุ่มที่ ๑ กลอนสี่ กลุ่มที่ ๒ กลอนหก กลุ่มที่ ๓ กลอนแปด กลุ่มที่ ๔ กลอนสักวา กลุ่มที่ ๕ กลอนดอกสร้อย กลุ่มที่ ๖ กลอนบทละคร</p> <p>๒. นักเรียนศึกษาภาพประเภทของกลอนจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ เช่น ห้องสมุด จากนั้นวางแผนการนำเสนอผลงานในชั่วโมงต่อไป</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้อื่น ๆ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ ใบความรู้ “ประเภทของกลอน”</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p> <p>การวัดและประเมินผล การทำงานกลุ่ม</p>

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๑ เรื่อง ร้อยภาษาเป็นบทกลอน (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

ใบความรู้
“กลอนประเภทต่าง ๆ”
(กลุ่มที่ ๑)

กลอนสี่

กลอนสี่ คือ กลอนที่มีวรรคละ ๔ คำ จังหวะลงช่วงละ ๒ คำ สัมผัสอนุโลมตามแบบกลอนแปด เช่น

ชาติไทยรุ่งเรือง	เป็นเมืองเก่าแก่
ประเพณีงามแท้	ไม่แพ้ชาติใด
วัดวาอาราม	งดงามยิ่งใหญ่
มีภาษาไทย	คิดใช้ขึ้นเอง
เด็กไทยวันนี้	ต้องดีต้องเก่ง
ต้องช่วยตัวเอง	ต้องเร่งก้าวไป
ชื่อสัตย์อดทน	ฝึกฝนวินัย
เรารักภาษาไทย	ร่วมใจทำดี

รักเมืองไทย ของ นภลัย สุวรรณธาดา
จากหนังสือวิวิธภาษา มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๓๓

ใบความรู้
“กลอนประเภทต่าง ๆ”
(กลุ่มที่ ๒)

กลอนหก

กลอนหก คือ กลอนที่แต่ละวรรคมีคำจำนวน ๖ คำ หรือ ๖ พยางค์ จังหวะลงช่วงละ ๒ คำ กำหนดสัมผัสเหมือนกลอนแปด เช่น

เมืองใดไม่มีทหาร
เมืองใดไร้จอมพารา
เมืองใดไม่มีพณิชเลิศ
เมืองใดไร้ศิลป์โสภณ
เมืองใดไม่มีกวีแก้ว
เมืองใดไร้นาริงาม
เมืองใดไม่มีดนตรีเลิศ
เมืองใดไร้ธรรมอำไพ

เมืองนั้นไม่นานเป็นข้า
เมืองนั้นไม่เข้าอัจน
เมืองนั้นย่อมเกิดขัดสน
เมืองนั้นไม่พันเสื่อมทราชม
เมืองนั้นไม่แคล้วคนหยาม
เมืองนั้นสิ้นความภูมิใจ
เมืองนั้นไม่เฟริศพิสมัย
เมืองนั้นบรรลัยแน่เอย

เมืองกัณฑ์ ของ ถนอม อัครเศรณี
จากหนังสือวิธีภาษา มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๓๒

ใบความรู้
“กลอนประเภทต่าง ๆ”
(กลุ่มที่ ๓)

กลอนแปด

กลอนแปด อาจเรียกว่า กลอนสุภาพ หรือกลอนตลาด ก็ได้ ถ้าแต่งเป็นเรื่องนิทานเพื่ออ่านเล่น ก็เรียกว่า **กลอนนิทาน** เช่น เรื่องโคบุตร พระอภัยมณี ถ้าแต่งเป็นนิราศ ก็เรียกว่า **กลอนนิราศ** เช่น นิราศพระแท่นดงรัง นิราศเมืองแกลง นิราศลอนดอน ถ้าแต่งเป็นสุภาพิตต่าง ๆ ก็เรียกว่า **กลอนสุภาพิต** เช่น สุภาพิตสอนหญิง พาลีสอนน้อง และอาจแต่งเป็นเพลงยาวหรือจดหมายที่ชายหญิงมีไปมาถึงกัน เรียกว่า **กลอนเพลงยาว** กลอนที่แต่งเรื่องดังกล่าวนี้บังคับให้ขึ้นต้นด้วยวรรครับ เช่น กลอนนิทานเรื่องพระอภัยมณี ขึ้นต้นว่า

แต่ปางหลังยังมีกรุงกษัตริย์
สมมติวงศ์ทรงนามท้าวสุทัศน์ ครองสมบัติรัตนนามธานี

นิราศพระบาท ขึ้นต้นว่า

โ้อาลัยใจหายเป็นห่วงหวง
ดังศรศักดิ์ปักชำระกำทรวง เสียตายดวงจันทร์ภาพางาม

สุภาพิตสอนหญิง ขึ้นต้นว่า

ประนมหัตถ์น้อมสการขึ้นเหนือเศียร
ไม่ควรชังถามารานพานชิงชัง เออเป็นใจเออใครมั่งไม่น้อยใจ

กลอนเพลงยาว ขึ้นต้นว่า

เสียแรงหวังใจมุ่งผดุงหวัง
ไม่ควรชังถามารานพานชิงชัง เออเป็นใจเออใครมั่งไม่น้อยใจ

กลอนที่แต่งเป็นเรื่องยาวติดต่อกันตลอดใช้ขับเสภาฟังกันเรียกว่า **กลอนเสภา** เช่น เรื่องขุนช้างขุนแผนแต่งเป็นกลอนเสภากลอนเสภา ขึ้นต้นด้วยวรรคสบั๊วว่า

จะกล่าวถึงเรื่องขุนแผนขุนช้าง ทั้งนวนนางวันทองผ่องศรี
ศักราชร้อยสี่สิบเจ็ดปี พ่อแม่เขาเหล่านี้คนครั้งนั้น

ใบความรู้
“กลอนประเภทต่าง ๆ”
(กลุ่มที่ ๔)

กลอนสักวา

กลอนสักวา คือ กลอนที่ใช้ในการเล่นสักวา ซึ่งเป็นการแต่งกลอนสด แล้วร้องเป็นเพลงโต้ตอบหรือต่อเนื่อกันตามเรื่องที่ได้ตกลงกัน เช่น การเล่นสักวาเรื่องสังข์ทอง ตอนมณฑาลงกระท่อม ต้องมีผู้แต่งกลอนเป็นบท ท้าวสามล นางมณฑา เจ้าเงาะ นางรจนา และเสนา เป็นต้น นอกจากแต่งบทสักวาร้องเป็นเรื่องแล้ว กวีอาจแต่งบทสักวาแสดงความคิด บรรยายเรื่องต่าง ๆ หรือโต้ตอบกันก็ได้

กลอนสักวา กำหนดให้วรรคที่ ๑ ขึ้นต้นด้วยคำว่า สักวา และแต่งกลอนต่อกัน ๒ บท คำสุดท้ายของบทที่ ๒ ต้องลงด้วยคำว่า เอย เช่น

สักวาหวานอื่นมีหมื่นแสน
กลืนประเทียเปรียบดวงพวงพะยอม
มั่นลือลามหยามหยาบไม่ปลาบปลื้ม
ผู้ดีไพร่ไม่ประกอบชอบอารมณ์

ไม่เหมือนมั่นพจมานที่หวานหอม
อาจจะน้อมจิตโน้มด้วยโลมลม
ดังดูดื่มนบระพีต้องเข็ดขม
ใครฟังลมเมินหน้าระอาเอย
พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงบดินทรไพศาลโสภณ
จากหนังสือวิวิธภาษา มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๓๓

ใบความรู้
“กลอนประเภทต่าง ๆ”
(กลุ่มที่ ๕)

กลอนดอกสร้อย

กลอนดอกสร้อย เป็นกลอนที่ใช้เพื่อกล่าวถึงเรื่องสั้น ๆ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่งเป็นสุภาพซัด หรือบทพรรณนาเรื่องใดเรื่องหนึ่ง กลอนดอกสร้อยกำหนดให้วรรคที่ ๑ ใช้คำ ๔ คำและคำที่ ๒ เป็นคำว่า เอ๋ย เช่น
วังเอ๋ยวังเวง เด็กเอ๋ย เด็กน้อย
แมวเอ๋ยแมวมเหมียว กลอนดอกสร้อยนิยมแต่งให้บทหนึ่งมี ๔ คำกลอน
และคำสุดท้ายต้องลงด้วยคำว่า เออย เช่น

วังเอ๋ยวังเวง
ฝูงวัวควายผ่ายลาทิวากาล
ชาวนาเหนื่อยอ่อนต่างจรกลับ
ทิ้งทุ่งให้มีดมัวท่วมณฑล

หง่างเหง่งย่ำคำระฆังขาน
ค่อยค่อยผ่านท้องทุ่งมุ่งถิ่นตน
ตะวันลับอัสดงทุกแห่งหน
และทิ้งตนตบเปลี่ยวอยู่เดียวเออย

กลอนดอกสร้อยรำพึงในป่าช้า ของพระยาอุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาญจนานชีวะ)
จากหนังสือวิวิธภาษา มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๓๔

ใบความรู้
“กลอนประเภทต่าง ๆ”
(กลุ่มที่ ๖)

กลอนบทละคร

กลอนบทละคร คือ กลอนที่แต่งขึ้นเพื่อใช้เป็นบทร้องในการแสดง ละคร ทั้งละครใน ละครนอก ละครชาตรี กลอนบทละครแต่งเป็นกลอนแปดมีจำนวนคำ ๗ คำ วรรคระดับของกลอนแต่ละตอนมีลักษณะแตกต่างกันไปตามเนื้อเรื่อง ดังนี้

ก. ตอนขึ้นต้นเรื่องหรือขึ้นตอนใหม่ใช้ **มาจะกล่าวบทไป** เช่น บทละครนอกเรื่อง สังข์ทอง พระราชนิพนธ์ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ขึ้นต้นเรื่องว่า

มาจะกล่าวบทไป	ถึงท้าวศรีวิมลไอศวรรย์
ไร้บุตรสุดวงศ์พงศ์พันธุ์	วันหนึ่งนั้นไปเสียบพระนคร

เมื่อจะกล่าวถึงเหตุการณ์ใหม่ เริ่มเรื่องตอนใหม่ ก็จะใช้ว่า **มาจะกล่าวบทไป** เช่น เมื่อจะกล่าวถึงเหตุการณ์บทสวรรค์ บทละครเรื่องเดียวกันนี้ใช้ว่า

มาจะกล่าวบทไป	สุราลัยในดาวดึงส์สวรรค์
เมื่อผลจะสิ้นพระชนม์นั้น	อัศจรรย์ร้อนรนเป็นพันไป

ข. เมื่อกล่าวถึงตัวละครสูงศักดิ์อย่างเทวดา พระราชา พระมเหสี พระฤๅษี จะใช้คำว่า **เมื่อนั้น** เมื่อกล่าวถึงตัวละครที่เป็นยักษ์ เสนา สามัญชน หรือตัวละครที่ต่ำศักดิ์จะใช้คำว่า **บัดนั้น** ดังตัวอย่างจากเรื่อง สังข์ทอง ดังนี้

เมื่อนั้น	พระสังข์ฟังคำยักษ์
บอกพลางทางยกมือชี้	เห็นเหาะไปทิศนี้ระฆุนมาร

ฯ ๒ คำ ฯ

บัดนั้น	ยักษ์ได้ฟังว่าขาน
ดีใจเสือกสนลนลาน	เหาะทะยานติดตามไปพลัน

ค. เมื่อจะกล่าวพรรณนาสิ่งสิ่งต่าง ๆ เช่น ชมบ้านเมือง ชมรถ ชมนก ชมป่าเขา หรือชมโฉมพระเอก นางเอก หรือตัวละครตัวใดให้เด่น เช่น บทแปลงกายหรือบทเกี่ยวพาราสิ จะขึ้นต้นบทแบบกลอนดอกสร้อย เช่น บทหนุ่มมานเกี่ยวนางเบญจกายในเรื่องรามเกียรติ์ ว่า

ดวงเอยดวงสมร	เจ้างามอนผู้ยอดพิสมัย
แสนรักพี่รักอรไท	ว่าไยฉะนี้กัลยา
ความจริงไม่ล่อลวงเจ้า	ยุพเยาว์แน่นงน้อยเสนาหา
อันแสนสมบัติในลงกา	จะได้แก่บิดาของเทวี
เราสองก็จะครองกันเป็นสุข	แสนสนุกภิรมย์เกษมศรี
ว่าพลางคว่ำไขว้ไปในที่	ขุนกระบี่หยอกเย้ากัลยา.

ฯ ๖ คำ ฯ

จากหนังสือวิวิธภาษา
มัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๓๒ - ๑๓๕

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ร้อยภาษาเป็นบทกลอน (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนเป็นคำประพันธ์ร้อยกรองที่มีข้อบังคับเรื่องคณะ สัมผัส และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งเป็นที่นิยมในการใช้แต่งในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนรู้ได้แสดงความสามารถทางภาษาได้อย่างขึ้น</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมการนำเสนอ ขั้นสอน ๑. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน ๒. เมื่อนักเรียนแต่ละคนนำเสนอจบ เพื่อน ๆ ร่วมกันแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติม (การนำเสนอของนักเรียนนั้นขึ้นเรียน ใช้เวลา ๒ ชั่วโมง) ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปลักษณะคำประพันธ์ของกลอนประเภทต่าง ๆ</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด สื่อ ใบความรู้ “ประเภทของกลอน” ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล การทำงานกลุ่ม</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะคำประพันธ์ของกลอนประเภทต่าง ๆ ได้ ด้านทักษะและกระบวนการ แต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนดอกสร้อยได้ ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๒ เรื่อง ร้อยภาษาเป็นบทกลอน (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๒ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สมรรถนะที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>		

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นบนกระดานการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๓ เรื่อง สะท้อนผลงานกลอนตอนกลอนร้อย (๑) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p>	<p>เวลา ๑ ชั่วโมง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒</p>
<p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนเป็นคำประพันธ์ร้อยกรองที่มีข้อบังคับเรื่องคนละ สัมผัส และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งเป็นที่นิยมในการใช้แต่งในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้แสดงความสามารถทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น</p>	<p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนร่วมกันทบทวนเนื้อหาและคุณค่าจากกลอนรำพึงในป่าช้า</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p>
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะคำประพันธ์ของกลอนประเภทต่าง ๆ ได้</p>	<p>ขั้นสอน นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันจัดแสดงละคร ในหัวข้อที่นักเรียนที่สนใจหรือกำลังเป็นที่กล่าวถึงในปัจจุบัน ดังนี้ ๑. นักเรียนเลือกหัวข้อที่จะแสดง ๒. แบ่งหน้าที่การทำงาน ๓. การนำเสนอเรื่องราว กำหนดให้นักเรียนใช้กลอนดอกสร้อยในการนำเสนอเท่านั้น ๔. นักเรียนวางแผนการประชาสัมพันธ์ให้เพื่อน ๆ ในโรงเรียนทราบและเข้าชมการแสดงในช่วงว่างต่อไป</p>	<p>-</p> <p>ภาระงาน/ชิ้นงาน -</p>
<p>ด้านทักษะและกระบวนการ แต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนดอกสร้อยได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ใฝ่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p>	<p>ขั้นสรุป นักเรียนวางแผนงานการดำเนินการ และสรุปหัวข้อที่จะนำเสนอ</p>	<p>การวัดและประเมินผล การทำงานกลุ่ม</p>
<p>สมรรถนะที่ต่อการให้เกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p> <p>สมรรถนะที่ต่อการให้เกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p>		

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

<p>หน่วยการเรียนรู้ที่ ๗ : สื่อความเห็นเน้นกระบวนการ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย</p> <p>สาระสำคัญ / ความคิดรวบยอด กลอนเป็นคำประพันธ์ร้อยกรองที่มีข้อบังคับ เรื่องตลະ สัมผัส และเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งเป็นที่นิยม ในการใช้แต่งในโอกาสต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนได้ แสดงความสามารถทางภาษาได้ดียิ่งขึ้น</p> <p>จุดประสงค์การเรียนรู้ ด้านความรู้ อธิบายลักษณะคำประพันธ์ของกลอนประเภทต่าง ๆ ได้</p> <p>ด้านทักษะและกระบวนการ แต่งคำประพันธ์ประเภทกลอนดอกสร้อยได้</p> <p>ด้านคุณลักษณะ ๑. ไม่เรียนรู้ ๒. มุ่งมั่นในการทำงาน</p> <p>สมรรถนะที่ก่อเกิดกับผู้เรียน ๑. ความสามารถในการสื่อสาร ๒. ความสามารถในการคิด</p> <p>สมรรถนะที่ก่อเกิดกับผู้เรียน ความสามารถในการสื่อสาร</p>	<p>แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๑๔ เรื่อง สะท้อนผลงานกลอนดอกสร้อย (๒) รายวิชา ภาษาไทย ๓</p> <p>กิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นนำ นักเรียนเตรียมการนำเสนอผลงาน</p> <p>ขั้นสอน นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันจัดแสดงละครตามที่ได้วางแผน</p> <p>ขั้นสรุป นักเรียนร่วมกันสรุปผลการดำเนินงาน และประโยชน์ที่ได้รับ จากการศึกษาปฏิบัติกิจกรรมการแสดงดังกล่าว</p>	<p>แหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด</p> <p>สื่อ - ภาระงาน/ชิ้นงาน - การวัดและประเมินผล การทำงานกลุ่ม</p>
--	--	--

แบบประเมินการทำงานกลุ่ม

คำชี้แจง ให้ครูประเมินการทำงานกลุ่มของนักเรียนตามรายการประเมิน

รายการประเมิน	ระดับคะแนน		
	๓	๒	๑
๑. การกำหนดบทบาทหน้าที่	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกอย่างชัดเจน	กำหนดบทบาทหน้าที่สมาชิกไม่ครบถ้วน	ไม่มีการกำหนดบทบาทหน้าที่
๒. การมีส่วนร่วม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่ม	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มบ้าง	มีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานกลุ่มน้อยมากหรือไม่มีส่วนร่วม
๓. การรับฟังและแสดงความคิดเห็น	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์อย่างสม่ำเสมอ	รับฟังและแสดงความคิดเห็นอย่างมีเหตุผลและสร้างสรรค์เป็นบางครั้ง	รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นน้อยมากหรือไม่รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น
๔. ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายและเสร็จตามเวลาที่กำหนด	รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายแต่เสร็จไม่ทันตามกำหนด	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมาย

* การคิดคะแนน ร้อยละ = (คะแนนที่ได้/คะแนนเต็ม) x ๑๐๐

การแปลผลการประเมิน

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ ๘๐ - ๑๐๐	ดีมาก
ร้อยละ ๗๐ - ๗๙	ดี
ร้อยละ ๕๐ - ๖๙	พอใช้
ร้อยละ ๐ - ๔๙	ปรับปรุง

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษาสำนักงานโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

คุณหญิงเกษมา วรวรรณ ณ อยุธยา ที่ปรึกษาโครงการส่วนพระองค์สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
นายสมเกียรติ ชอบผล ประจำสำนักพระราชวังพิเศษ ระดับ ๑๐
นางมณฑนา คังชะเกษม ข้าราชการบำนาญ

ที่ปรึกษา

นายอัมพร พิณะสา เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายวินทร์เกียรติ นนธ์พล รองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นายสุชาติ วงศ์สุวรรณ ข้าราชการบำนาญ
นายชัยพฤกษ์ เสรีรักษ์ ผู้ทรงคุณวุฒิ สำนักนโยบายและแผนการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
รองศาสตราจารย์ทิศนา แคมมณี ราชบัณฑิต
นางเบญจลักษณ์ น้ำฟ้า ที่ปรึกษาพิเศษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
นางวัฒนาพร ระงับทุกข์ ที่ปรึกษาพิเศษ ศูนย์บริหารงานการพัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ
ศาสตราจารย์ชูกิจ ลิมปิจำนงค์ ผู้อำนวยการสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
นางศรินธร วิหะสิรินันท์ ผู้อำนวยการโรงเรียนนานาชาติ เซนต์ แอนดรูวส์ กรุงเทพฯ
นางสาวรัตนา แสงบัวเผื่อน ผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ที่ปรึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สร้อยสน สกลรักษ์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย สำเนียงงาม คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุษบา บัวสมบุญ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สรตี ปรีชาปัญญากุล คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัชนิยา กลิ่นน้ำหอม คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
นายทรงฤทธิ์ ฉิมโหมด คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
นายสันติวัฒน์ จันทร์โต โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
นางสุวิตรา เลิศวรรณวิทย์ โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
นางสาวสุมิตรา คุณวัฒน์บัณฑิต โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม
นางสาวดวงใจ บุญยงภาส ผู้อำนวยการสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

คณะกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

๑. นายจิรวัดน์ บุญครอง
ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครปฐม
๒. นายทศพล พูลพัฒน์
ศึกษานิเทศก์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
๓. นายอาชวีวิชญ์ อุซ่าวอุ้น้ำ
ครู โรงเรียนมัธยมปรุณาวาส
สำนักงานเขตทวีวัฒนา กรุงเทพมหานคร
๔. นางสาวภัทราพร พันธุ์สิวกานต์
ครู โรงเรียนวัดทุ่งหินผุด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาตราด เขต ๑
๕. นางสาวศุภร นิลนวล
ครู โรงเรียนบูรพรัตน์วิทยาการ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
๖. นางสาวสุธิดา อันต๋ม
ครู โรงเรียนบ้านในดง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต ๒
๗. นายธีระพล พงษ์พิมาย
ครู โรงเรียนบ้านบาหลี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษายะลา เขต ๒
๘. นางสาวศุทธิณี แก้วรักษา
ครู โรงเรียนอนุบาลวังม่วง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระบุรี เขต ๒
๙. นายสัจจานนท์ ชุมวาส
ครู โรงเรียนวัดวังไทร
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลา เขต ๓
๑๐. นายประจักษ์ น้อยเหน้อย
ครู โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ธนบุรี
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
๑๑. นายศิริชัย ญาณปัญญา
ครู โรงเรียนศึกษานารีวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๑
๑๒. นายนิรรัตน์ อจลพล
ครู โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี)
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต ๒
๑๓. นางฉัตรชนกานต์ เปรมพัฒนพันธ์
ครู โรงเรียนศรีวิชัยวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครปฐม
๑๔. นางสาวสุชาดา สุกุลรุ่งโรจน์
ครู โรงเรียนกำแพงแสนวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครปฐม
๑๕. นางสาวพลอยชมพู มีบุญ
ครู โรงเรียนนวมินทราชูทิศ มัชฌิม
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาานครสวรรค์
๑๖. นางสาวนิธินาถ สรรพอาสา
ครู โรงเรียนชุมพลโพธิ์พิสัย
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาหนองคาย
๑๗. นางสาวธัญญ์นรี สระทอง
ครู โรงเรียนบ้านแหลมรัง “ราษฎร์บำรุง”
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต ๒
๑๘. นางสาวอัจฉิมา เผ่าจินดา
ครู โรงเรียนห้วยทรายประชาสรรค์
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเพชรบุรี

๑๙. นายพงษ์พิชญ์ นิรุตตินานนท์	ครู โรงเรียนหนองโตนวิทยา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสระบุรี
๒๐. นายธีรยุทธ มาณะจักร์	ครู โรงเรียนปทุมคงคา
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาสมุทรปราการ
๒๑. นางสาววงศัณภัทร ศิริวิชโรวัฒน์	นักวิชาการอิสระ
๒๒. นายอัคนิฤทธิ์ เปรมพัฒนพันธ์	ช่างเขียนอิสระ
๒๓. นางสาวดวงใจ บุญยะภาส	สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๔. นางสาวพัชรา ตระกูลสิริพันธ์	สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๕. นางสาวอมรลักษณ์ วัฒนาปิยมย์	สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
๒๖. นางสาวสุชาดา สุดาชม	สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

ผู้ประสานงาน

นางสาวปาริชาติ ศรีจุลลา	สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวนัฐติยา จงจิตร	สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวธนพร นิยมพานิช	สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวศศิธร กล่อมจิตร	นิสิตฝึกสหกิจ
มหาวิทยาลัยวิทยาลัยนเรศวร
นางสาวพงษ์ชนภา กลอยเดช	นิสิตฝึกสหกิจ
มหาวิทยาลัยวิทยาลัยนเรศวร
นายบวร เหลื่อมไทย	นิสิตฝึกสหกิจ
มหาวิทยาลัยวิทยาลัยนเรศวร

ผู้รับผิดชอบโครงการ

นางผาณิต ทวีศักดิ์	รองผู้อำนวยการสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวพรทิพย์ ดินดี	ข้าราชการบำนาญ
นางสาวภัทรา ต่านวิวัฒน์	นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวอธิฐาน คงช่วยสถิตย์	นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นายอภิศักดิ์ สิทธิเวช	นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวอัจฉราพร เทียงภักดี	นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา
นางสาวปรมาพร เรืองเจริญ	พนักงานธุรการ
นางสาววศินี เขียวเงิน	นักวิชาการศึกษา
สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา

โครงการจัดทำสื่อ ๒๕ พรรษา
เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า
กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

